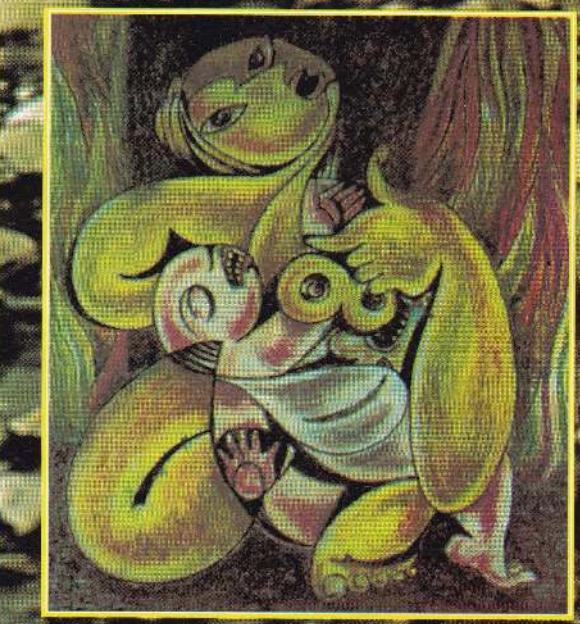
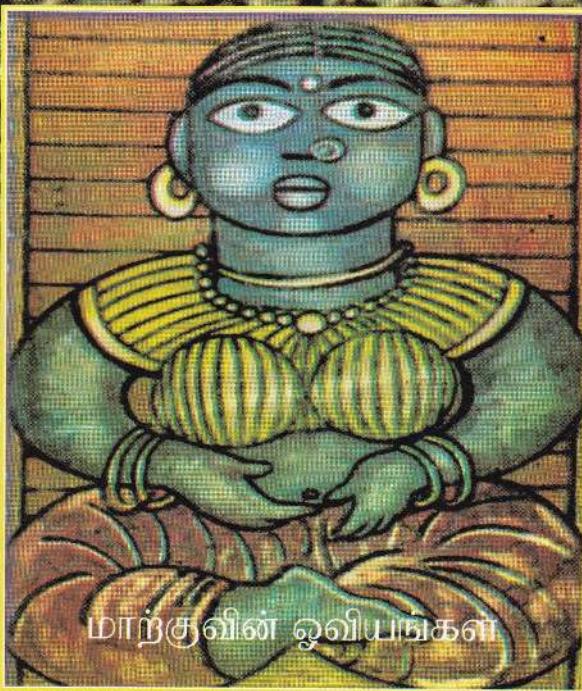

IBC

பூலம்

PULAM

7

தம. மாி 99

கோவைநகர் - 11, பிரான்ஸ் - 12, சென்ட் பிரேஸ்மீ - 13DM, கலிலை - 2.50SF, கோவை - 14NOK
கோவைக்குடி - 12DK, கலை - 150CS, கோவைக்குடி - 20NOK, கோவைக்குடி - 16NOK

ஜபிச் நகர்ச்சிப் பொறுப்பாளர்கள்

போல்

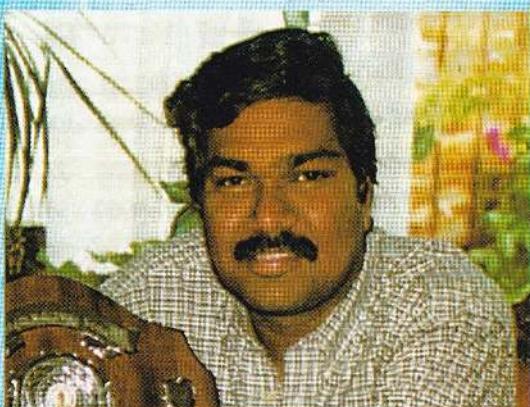
IBC உதித்த வேளை பணியிலே கை கொடுத்த தனயர்களில் இவன் முதல்வன். இரவுப் பாடகனாக எந்நாளும் வந்தான்! அத்தனை நிகழ்ச்சியிலும் அந்நாளில் பங்களித்தான். திருமணம் வந்து கவனம் திரும்பினாலும் — அவ்வப்போது வந்து உதவிக் கொடை புரிந்தான். மீண்டும் ஒழுங்காக வரத்துவங்கி அந்திவரும் நேரம் என்றும், இரவின் தாலாட்டு என்றும் மீண்டும் பணி ஏந்துகிறான். இவன் அருகே இருக்கையிலே நீர் முதலை நான்.

—பணிப்பாளர்

கலா புவனேந்திரன்

மண்ணில் ஒரு மாமனிதர்! 'அரசு' அவர் பெயர். 'அரசையா' என்று, இன்று முதிர்ந்த அந்த நாடக வல்லுநர், நிழற்பட மேதையின் அன்பு மகளே 'கலா' என்ற கலைச் செல்வி! 'ஓஹ்ஹேஹா ஹேஹா ஹ்ஹேஹா' வென்று அப்பா சிரிப்பு உறும், 'ஹிஹ்ஹிஹிஹ்ஹி' என்று புதல்வி கலகலக்க சிரிப்பிலே பாதி வள்ளியிலும் மறுபாதி லண்டனிலும் — இன்றும் நிறைகிறது! மகளிர் மன்றமும், பூவையர் பூங்குரலும் மகளீர் விருப்பமும் கலாவின் வழிகாட்ட லோடு — முன்னே மிலிர்ந்தன. IBC வளர்ச்சிக்காய் எத்துறையை எடுத்தாலும், எங்குதலி கேட்டாலும், அப்பாவின் அரும் புதல்வி தயங்காது உதவுகிறார். அவர் பணிகள், எம்பலமே!

—பணிப்பாளர்

S.B ஜெயக்குமார்

மட்டக்களப்புத் தேனும் தயிரும் அம்மண்ணின் விருந்தோம்பலும் — குழைந்த எங்கள் தேட்டம் ஜெயக்குமார்!

தனி மனித சாதனையும் நிறைய, நிறைய! வளம் கூட — தனி மன்னாத்தின், பெருவளமே! வந்ததில் இருந்து வகை வகையாய்ப் பங்களித்து — IBC உரமேற உழைக்கிறார். 3 நிமிடம் 300 புள்ளிகள், சிந்தனைச் சாரல்கள், விவேகச் சித்திரம் — அந்திவரும் நேரம்— இப்படிப் படையலோடு — விளம்பரமும் திரட்டி வந்து தருகிறார். IBC படையல்களில் — இவர் படையல் தனிப்படையல்! எமக்கும் இவர் தனிப்படையல்!

—பணிப்பாளர்

அமலன்

ஒரு மாற்றுக் குறையாத நாணயவான். தீங்கள் முதல் வெள்ளிவரை நாணய மாற்றுத் தருபவர். அந்திவரும் நேரம், முத்தாரம், இரவின் தாலாட்டு — இவற்றில் இவர் தனித்துவம் தனியானது.

கையில் ஒரு பெட்டியோடு IBC வருபவர்! பாடல் ஓலிப்பேழைகள் அடங்கிய பெட்டி! அதிலிருந்தே பாடல்களைத் தெரிவார்! தனது நிகழ்ச்சியை முடித்தபின் — கையிலே தேனிக் குவளையுடன் ஓவ்வொருவரையும் சந்திப்பார். தாகம் தீர்ப்பார்! IBC பிடிடம் எதையும் பெற மறுத்து IBC க்குத் தினம் தினம் தானம் புரிபவர். இவரின் கடன்பட்ட நெஞ்சினன் நான்!

—பணிப்பாளர்

நாமும் நிலத்தினது நாகரிக வாழ்வுக்கு நம்மல் இயன்ற பணிகள் நடத்திடுவோம். சம்மா இருாம்.

ஏட்டிப்ர:

இரவி அருணாசலம்

தூரும்:

செல்லத்துறை நாவரசன் வெளியிச்:

அ.ஒ.கு.தமிழ்
திர்வாசம்:

நந்தரம் சிறீஸ்கந்தராசா

விநியாசம்:

கிருஷ்ணா

ஆலோசனை:

எஸ்.கே.ராஜேந்
ஜி.எஸ். குமார்,
யசோதா மித்திரதாஸ்

PULAM 7

Editor:

Ravi Arunasalam

Co-ordinator:

Sellaturai Navarasan

Publisher:

IBC Tamil

Manager:

Suntharam Sriskandarajah

Distributor:

Krishna

Advisors:

S.K.Rajen
G.S.Kumar
Yasotha Mithrathas

தூரும்:

புலம்,
IBC - Tamil,
P.O.Box - 1505
London SW8 2ZH.

தூரும்பீரி: 0171 787 8000

தூரும் டாக்: 0171 787 8010

email: radio@ibc-tamil.demon.co.uk

Home page:

<http://www.ibc-tamil.demon.co.uk>
<http://fastaccess.co.uk/~ibc>

அரசியலியிப் பாசன் அச்சகம்
45C Crusoe Road.
Mitcham, Surrey, CR4.
Tel: 0181 646 2885

இன்றும் புதிதாய்ப் பிறக்கிறோம்.

■இது இரண்டாவது வருடத்தின் முதலாவது இதழ். உள்ளபடியே உங்களைப் போல நாமும் மகிழ்கிறோம். கடந்து போன வருடத்தை நின்று திரும்பிப் பார்க்கிறோம். ஆறு இதழ்கள் ஆயிற்று. ஆறு இதழ்களையும் வாசித்து முடித்தவடன் தூர எநிந்துவிட முடியுமா? அல்லது பிற்காலத்தில் நம்சந்ததிக்கும் உதவும் என்றும் இதில் வந்த விடயங்கள் அடிக்கடி எடுத்துப் பார்த்து நினைவுட்ட வெண்டியது என்றும் பத்திரமாகப் பொத்தி வைத்திருக்க முடியுமா? புலம் இந்த இரண்டில் எதனை வேண்டி நிற்கின்றது? காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

■கடந்த ஓராண்டில் புலம் வெளியிடுவதில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், கடின உழைப்புக்கள் அதிகம். இந்த இக்கட்டில் நீங்கள் கைகொடுத்து உதவிகளீர்கள். அதற்கான நன்றியை சொல்வதிலும் செய்யில் காட்டுவோம். தொடர்ந்தும் வாசகர், படைப்பாளர், விமர்சகர், விளம்பரதாரர், விதியோகஸ்டர், இவர்கள் எம் கரங்களுடன் கைகோர்த்து வருமாறு விநியமாக வேண்டுகிறோம்.

■பலர் புலத்தின் செழிப்புக் கருதி பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்கள். புலத்தின் நலன் ஓன்றே அதன் நோக்கம். அத்தனை கோரிக்கைகளையும் ஆறு இதழ்களிலும் செய்து முடிக்கலாம் என்றல்ல. உகந்த கோரிக்கைகள் புலத்தில் தொடரும்.

■இன்னின்னாவைதாம் புலத்தில் எழுதலாம் என்றெல்லாம் எந்த வரையறையும் கிடையாது. வானமே எல்லை என்று வரையறை போடவில்லை. வானமா எல்லை என்ற வினாவுடன் புலத்தின் பக்கங்களை விரிப்போம். ஓரேயொரு வரையறை - படைப்பாக மினிரும் அத்தனையும் மானுட நேயம் பாடுவனவாய் இருக்கட்டும். மானுட மேன்மைக்காய் உழைக்கட்டும். மானுட விடுதலைக்காய் உரமாகட்டும். மானுடம், தாய் நிலம், தாய் மொழி இவையே நம்படைப்புக்குத் தக்கன.

■மொழியின் எளிமைத் தன்மை, அநேகரிடம் செல்லத் தக்க இலகுத்தன்மை, இதனைப் புலத்தில் எதிர் பார்ப்போர் அநேகர். அதனை நோக்கி புலம் திரும்பும்.

■கனவு காணப் பழகுவோம். கற்பனைகளை இன்னுமாய் விரித்து வாழ்வோம். கனவும் கற்பனையும், தக்கனவாய் இருக்கட்டும். நம் இலக்கை அடைய அது உரமாய் ஆகும்.

■புலம் அனைத்துக்குமான பலம், வளம் தரும்.

புலத்தார்.

இலங்கை, இந்தியாவிற்கு புலம் அனுப்ப விரும்புவோர் 6 இதழ்களுக்கு £15 பெறுமதியான பணத்தினையும் அனுப்பி வைக்கவேண்டிய முகவரியையும் அனுப்புங்கள்.

நந்தா - 6 இதழ்களுக்கு:

இங்கிலாந்து - 10£, பிரான்ஸ் - 100FFr, ஜேர்மனி - 30DM.

சவிஸ் - 25SFr நோர்வே - 120 NOK, டென்மார்க் - 120DK

சந்தாப் பணத்தை: I.B.C எனும் பெயரில், காசுக்கட்டளை, அல்லது காசோலை மூலம் அனுப்பலாம்.

சி.சிவசேகரம்

ஒலையுதிர்கால அரசியல் நிலைவுகள்

உலர்ந்த காற்று மரங்களை உலுப்பும்
மெலிந்த கிளைகளில் முளைத்துப் பழுத்த
இலைகள் மெல்ல மரத்தின் நீங்கி
வலிய காற்றின் வழியில் ஓடும்
பிரிந்த இலைகள் தரைமேல் வீழ்
மரங்கள் மேலும் செழுமை நீங்க
விழுந்த இலைகள் சருகாய் மாறப்
பூங்கா மெல்ல இடு காடாகும்.
பறவைகள் போவன். அணில்கள் அகல்வன
இரவில் மரங்கள், பேய்கள் கையில்
ஏதி நிற்கும் துடைப்பம் போல்..
இலையுதிர் காலம் இத்தனை கொடிதோ?

நாட்கள் குளிர்மிக, மரங்கள் மீதும்
மண்ணின் மீதும் வெண்பனி வீழ்
வெண்பனிப் படலம் பூரியை மூட,
பறவைகள் இன்றி — அணில்கள் இன்றி
மரங்கள் மட்டும் நேராய் நிற்க,
கம்பளி உடைக்குள் மேனி நடுங்கினும்
வெண்பனி அழகை மறுத்தற் கில்லை

மீண்டும் மலர்கள் மண்ணைப் பெயர்க்கப்
பறவைகள் மெல்லப் பாடத் தொடங்க
அணில்கள் தாவ வஸந்தம் வந்தது
மரங்கள் மீது இலைகள் போர்த்தன.

இலையுதிர் காலம் கொடியது தானோ?

சி.சிவசேகரம்

(1942) யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள இனுவில் கிராமத்தில் பிறந்த இவரின் சொந்த ஊர் திருகோணமலை. பொறியியல் துறையில் கலாநிதிப்பட்டம் (லண்டன்) பெற்றவர். தற்போது போராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியற் பீடத்தில் இயந்திரப் பொறியியல் பேராசிரியராக கடமையாற்றுகின்றார்.

இயந்திரப் பொறியியல் பற்றியும், தமிழ் சிங்கள எழுத்துச் சீர்திருத்தப் பிரச்சனைகள் பற்றியும் ஆங்கிலத்தில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், விஞ்ஞானம், அரசியல், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் தமிழில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

1957 அளவில் கவிதை எழுதக் தொடங்கியபோதும் 1970களின் நடுப்பகுதியை அடுத்து எழுதியவற்றையே முக்கியமானதாகக் கருதுகின்றார். இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றார்.

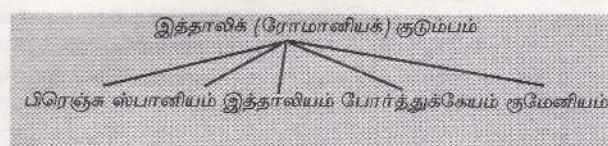
பிரெஞ்சு மொழி ஒரு வெட்டுமூகம்

ச.ச.ச.தாவந்தும்

பிரெஞ்சு (le francais) பிரான்சில் பிறந்த மொழி. பிரெஞ்சு மொழி (La langue francaise) கூமார் 10 கோடி மக்களால் 30 நாடுகளில் பேசப்படுகிறது. இம்மொழி ஐரோப்பாவில் முதன்மையான ஒர் மொழியாக இயங்குகிறது. இது இரண்டாவது சர்வதேச மொழி யாகவும், கற்றவர்களின் நாகரிக மொழியாகவும் பெருமை பெற்றுள்ளது. பிரான்ஸ் தேசிய மொழி 20 ஆயிரிக்க நாடுகளில் வழங்கப்படுகிறது. இது உலக மொழிகளின் பாகுபாட்டில், இந்தோ — ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஒரு பிரிவான ரோமானிய (இத்தாலிக்) மொழிக் குடும்பத்தில் ஒன்று.

பிரெஞ்சு மொழி, இலத்தீன் மொழியில் இருந்து பிறந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டாலும், வரலாற்று ரதியாக ஆராயும் கால், இது ஒரு தனிமொழியிலிருந்து உருவானது அல்ல என்பது தெளிவாகும். பிரான்ஸ் என அழைக்கப்பட முன்னர் இந்நாடு கோல் (Gaul) என ரோமானியரால் அழைக்கப்பட்டது.

கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் ரோமானியர் கோல்

மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்டனர். வெற்றி கொண்ட நாட்டில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இலத்தீனைத் தினித்தனர். மெளள மெளள இலத்தீன் கோவில் மொழியாக ஆனது. பின்னர், இரண்டாம், ஆறாம் நூற்றாண்டுகளில் ஃப்ராங்க் (france) சமூகத் தவர் படையெடுத்துக் குடியேறினர். இவர்கள் மொழியின் செல்வாக்கும் கோலுவா — இலத்தீன் மொழிக் கலப்பில் ஊடுருவிக் கொண்டது. நாட்டில் ஃப்ராங்க் சமூகத்தவரின் ஆளுமை பரந்து நிலைபெற்று விட்டதால் தம் சமூகப் பெயரை நிலைநாட்ட கோல் என அழைக்கப்பட்டு வந்த நாட்டுக்கு ஃப்ரான்ஸ் — France எனப் புதுப்பெயர் இட்டனர்.

கோலுவா

இலத்தீன் — பிரெஞ்சு

ஃப்ராங்க்

5—12 நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியில் நிலப் பிரபுக் களின் துண்டுப்பட்ட குறும்பகுதி ஆட்சி நிலவியதால் பல வட்டார மொழிகள் தோன்றலாயின. பிரான்சின் வடபகுதியில் ஸாங்க் ட்தோய்ல் LANGUE D' OIL தென்பகுதியில் ஸாங்க் ட்தோக் LANGUE D' OC என இரு பிரதேச மொழிகள் பேசப்பட்டு வந்தன. இவ்விரு பிரதேச மொழிகளிலும் இடத்துக்கேற்ப பல்வேறு கிளை மொழிகள் வழங்கப்பட்டாயின. வடப்பிரதேசத் தின் தலைநகரான பாரிசுத் தீவில் le francien பேசப்பட்டு வந்தது. பாரிசும் அதன் புறம் சார்ந்த நகரப் பகுதிகளில் அரசர்களின் தலைநகர் அமைந்திருந்தது. 987 — 1328 ஆண்டு காலப் பகுதியில் பிரித்து ஆளப்பட்டு வந்த பிரதேசங்களை கபெஸியன் வம்சாழி மன்னர்கள் ஒன்றுபடுத்தி ஆண்டனர். இக்காலப் பகுதியில் கிறிஸ்தவ மதமும் எழுச்சி

பெற்றது. இதனால் மக்கள் ஒரே மொழி பேச வேண்டிய ஏற்பட்டது. அக்காலப் பகுதியில் பாரிஸ் பிரதேசத்தில் வழங்கிய le francien ஃப்ரான்சியென் மற்றைய மற்றைய வட்டார வழக்கு மொழிகளை மேவி, ஒன்று பட்ட நாட்டு மொழியாக உயர்ந்தது. இம்மொழிக்கு ஃப்ரான்சிவா — le francois எனும் புதுப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. இது பின்னர் ஃப்ரான்ஸே — le francais என பெயர் மாற்றம் பெற்று பிரான்சின் மொழியாக உயர்நிலை பெற்றது.

பிரெஞ்சு மன்னர்களில் குறிப்பாக பதினான்காம் ஹூயி (Louis XIV) அரசர் காலத்தில் தான், பிரெஞ்சு ஏற்றம் பெற்றது. பிரெஞ்சு மொழியைக் காக்கவும், வளர்க்கவும் மொழியில் இலக்கண வரையறைகள் செய்வதற்கும் பிரெஞ்சு மொழி அகராதி தயாரிப்பதற்கும் Academie francaise — அகாதெமி ஃப்ரான்சேய்ல் எனும் கலவிச் சங்கம் 1635ல் நிறுவப்பட்டது. இது இப்போதும் பிரெஞ்சு மொழி வளர்ச்சிக்கு அதிகாரம் உடைய கலவிச் சங்கமாக திகழ்கிறது. இம்மொழி இலக்கணத்தை முதன்முதலில் எழுதிய பெருமை ஆங்கில இலக்கணவியலாளர் Palsgrave John க்கு உரியது. பிரான்ஸ் நோர்மந்தி அரசர் வில்லியம் இங்கிலாந்தை ஆண்ட காலத்தில், 1553ல் இந்த இலக்கணம் இயற்றப்பட்டது. இதன் பின்னர் தான் Port Royal பிரெஞ்சு அறிஞர்கள் 17ம் நூற்றாண்டில் தான் Grammaire generale a raisonnee நாலை ஆக்கினார்கள். முதல் பிரெஞ்சு அகராதி Dictionnaire francais 1694ல் வெளியிடப்பட்டது. 1751ம் ஆண்டில் அறிவுக் களஞ்சியம் Encyclopedic அமைக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சு இலக்கணம் தமிழில் வீரமா முனிவரால் — Constantin Josephe Beschi என 17ம் நூற்றாண்டில் படைத்தார்.

இம்மொழியின் நெடுங்கணக்கு இலத்தீன் நெடுங்கணக்கை பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சில் உள்ள 26 எழுத்துக்களில்; 6 உயிர் எழுத்துக்களும், 20 மெய் எழுத்துக்களும் அடங்கும். இந்த 26 எழுத்துக்களுக்கு 36 ஒவிகள் பிறக்கின்றன. சிறப்பொலிகளில் ஓன்றான முகரம் பிரெஞ்சில் G மே J பி எனும்ஒளி வடிவில் உள்ளது எழுத்துக்களுடன் குறியீட்டு எழுத்துக்களும் உள்ளன. சொற்களின் பல்வேறுபட்ட உச்சரிப்புகளுக்காக இவை உருவாக்கப்பட்டன. பிரெஞ்சில் 90 வீதமான சொற்கள் இலத்தீனிலிருந்து வந்தவை. இக்காலப் பிரெஞ்சு மொழி ஒரு இலட்சத்துக்கும் கூடுதலான சொற்களை கொண்டுள்ளது. இலக்கணமும் இலத்தீனை தழுவி அமைக்கப்பட்டது. குறியீட்டு எழுத்துக்கள் (Signes orthographiques)

- அசையழுத்தம் (Les accents) a e i o u
accent aigu கூர்ந்த குறி e
accent grave கணத்த குறி a e u
accent circonflex வளைந்த குறி a e i o u
C யின் கீழ்க்குறி ஷ
C.....க C.....ஸ
ca..... ca co.....co cu.....cu
க.....ஸ, கொ.....ஸொ, குய்த.....ஸய்த
மற்றைய மொழிகளைப் போல் பிரெஞ்சும் பிறமொழிகளிடம் இருந்து சொற்களைக் கடன் வாங்கி

உள்ளது. கொலுவா, ஜேர்மனியம், இத்தாலிய, ஸ்பானிய, போர்த்துக்கேய, ஆங்கில, ஜூர்மனிய, கிரேக்க, ஆராபிய, ஆசிய, செவ்விந்திய, இந்திய, தமிழ் முதலான மொழிகளின் சொற்கள் இம்மொழியில் வந்துள்ளன.

பிஸ்கட் biscuit, ஓடிக்கொலொன் eau de cologne ரோந்து ronde குசினி cuisine பிரெஞ்சில் வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்கள் சில: riz (அரிசி), pariah (பறையன்) catamaran (கட்டுமரம்) mangue (மாங்காய்).

என் இலக்கணம், பால் இலக்கணம், மூவிட இலக்கணம், கால இலக்கணம் முதலியன பிரெஞ்சிலும் உள்ளன. இங்கு பால் இலக்கணம் ஆனது உயிருள்ள வற்றின் ஆண்— பெண் பாகுபாடு இயற்கை ஆனது. மாறாக உயிரற்றனவற்றினதும், சில உணர்ச்சிகளினதும் பாகுபாடு செயற்கை ஆனது. எடுத்துக்காட்டாக, வீடு, வாழ்க்கை, பாடசாலை, கோபம், வாளெனாலி, மணித்தியாலம் போன்ற சொற்கள் பெண்பாலாகவும், புத்தகம், நாடு, பணம், சந்தோசம், தொலைபேசி, காலம் போன்ற சொற்கள் ஆண்பாலாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. காதல் எனும் சொல் ஒருமையில் ஆண் பாலாகவும், பன்மையில் இலக்கியப் பொருளில் வரும் போது பெண்பாலாக வும் கொள்ளப்படுகிறது.

பெண்பால் : Une maison வீடு la vie வாழ்க்கை l'école பாடசாலை la colcre கோபம் une nuit இரவு ஆண்பால்: Un stylo பேனா உபாய் நாடு l'argent பணம் le bonheur சந்தோசம் le jour பகல் பெண்பால் சார்புச் சொல் l'article feminin: une, la, l' ஆண்பால் சார்புச் சொல் l'article masculin: un, le, l' ஒரு பெயர்ச் சொல்லைக் குறிப்பிடும் சமயம், அது ஆணா, பெண்ணா என பால் வேறுபாடு உணர்த்தும் சார்புச் சொல்லுடன் (l'article) கையாளப்படுதல் வேண்டும். இவ்வாறின்றி வரும் பெயர்ச் சொற்கள் இலக்கண வழுவும், கருத்துப் பிழையும் கொண்டன வாக்க் கருத்துப்படும்.

உ+ம்: un livre ஒரு புத்தகம். une livre 454 கிராம் — ஒரு இறாத்தல் பவுண்ஸ் நாணயம்.

பிரெஞ்சில் காலப்பிரிவுகள் தமிழிலும் பார்க்க அதிகம். இலக்கணத்தில் வினைச் சொல் அரசனாக விளங்குகின்றது. தமிழில் வினைச் சொல் இல்லாமல் வாக்கியங்களை உருவாக்கலாம். ஆனால், பிரெஞ்சில் அவ்வாறு உருவாக்க முடியாது. இங்கு வினை எனும் சக்தி இல்லையேல் வாக்கியம் எனும் சிவன் இல்லை. வினை அமைப்பு, பெயரடை முதலியன எழுவாய்க்கு ஏற்ப மாறுபடும். வாக்கிய அமைப்பு எழுவாய் (S) வினை (V) செயப்படுபொருள் (O) எனும் ஒழுங்கில் அமையும்.

எ+கா Je parle français நான் பேசுகிறேன் பிரெஞ்சு எழுவாய்(S) வினை(V) செயப்படுபொருள் (O)

பிரெஞ்சு மொழியின் தொடக்க கால இலக்கியங்கள், பதினோராம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் காலப்பகுதிகளில் தோன்றின. ஆரம் பத்தில் தோன்றியவை அரசர்களின் வீரப்பிரதாபங்களைக் கூறுவதாக இருந்தன. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப் பகுதிகளில் மென் இலக்கியங்கள் காதலை காமத்தைப் பொருளாக வைத்து தோன்றின. பிரெஞ்சிலும் தமிழிலும் வழங்கும் பஞ்சதந்திரக் கதைகள் பொருள் ஒற்றுமை யும், சூழல்

வேற்றுமையும் காட்டி நிற்கின்றன. தமிழ்க் காகத்தின் வாயில் வடை! பிரெஞ்சுக் காகத்தின் வாயில் பார்க்ட்டி!

பதினான்காம் ஹூயியின் காலம் பிரெஞ்சு வரலாற்றில் சகல துறைகளிலும் ஒளிமயமான காலம் ஆகும். இவரின் காலத்தில் கலைகள் நன்கு வளர்வதற்கு ஊக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. Moliere, Corneille, Racine, La Fontaine, Boileau முதலானோர் புலமையில் சிறந்து விளங்கினார்கள். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் Beaumarchais, Mirabeau, Robespierre, Danton, Chateaubriand, Vigny, Lamartine குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியவாதிகள். அடுத்து வந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்களில் Victor Hugo, Baudelaire, Rimbaud, Emile Zola போன்றோர் மிகவும் பிரபல்ய மாக விளங்கினார்கள்.

பண்டைய பிரெஞ்சு L'ancien français 10–14ம் நூற்றாண்டு இடைக்காலப் பிரெஞ்சு Le moyen français 14–16ம் நூற்றாண்டு பண்டப்பட்ட பிரெஞ்சு Le français classique 1610–1789 க்கு இடைப்பட்டது.

நவீன பிரெஞ்சு Le français moderne 1789 — 1914க்கு இடைப்பட்டது.

தற்கால பிரெஞ்சு Le français contemporain 20 நூற்றாண்டு. இருபதாம் நூற்றாண்டைய இலக்கியம் உலக மகா யுத்தங்களினால் பாதிப்படைந்தது. முதலாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் Claudel, Valery, Marcel Proust போன்ற அறிஞர்கள் இலக்கியங்கள் படைத்தனர். இரண்டாவது போர்க் காலத்தில் stare, camus, malraux இலக்கியப் பணி புரிந்தனர். camus ன் la peste நாவலுக்கு 1947ல் நோபல் பரிசு கிடைத்தது. 1964ல் குஞ்சுக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் அப்பரிசை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். பிரெஞ்சு இலக்கியத்திற்காக இதுவரைக்கும் 12 நோபல் பரிசுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. பிரெஞ்சு மொழிக்குத் தான் அதிக அல்பிரட்டின் ஊக்குவிப்பு + பாராட்டுப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. பிரான்ஸ் நாட்டில் இலக்கியப் பரிசுகளாக Le grand prix du roman de l' Acadmie Francaise. Le prix Goncourt, Le pex Femina, Le prix Theophraste - Renaudot, Le prix interallie, Le prix Medicis ஆகியன வழங்கப்படுகின்றன.

பிரெஞ்சு மொழி பிரான்ஸ் கண்டா, சுவிஸ், லக்ஸம் பேர்க், ஐத்தி ஆகிய நாடுகளில் தாய்மொழியாகவும், ஆபிரிக்காவின் பல நாடுகளில் துணைமொழியாகவும், பொதுமொழியாகவும் விளங்குகிறது. இது 1967ல் இருந்து ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் ஆங்கிலத்துடன் சமநிலை அந்தஸ்தில் உள்ளது. உலகில் மனித உரிமைகளை மதிக்கும் முதல் நாடு என பிரான்ஸ் தனிப்பெயர் எடுத்திருக்கிறது. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்பன உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சுலோகங்கள். பிரான்ஸ் ஓர் பண்பாடான், செல்வந்த நாடாக உலகத்தவர்களுக்குத் தெரிகிறது. பிரெஞ்சு மக்களை பண்பட்டவர்களாக, செல்வந்தர்களாக, முன்னேறியவர்களாக, நாகரிக மானவர்களாக காட்டுவதில் அவர்களின் மொழியான பிரெஞ்சுக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு. ‘கல்விக்கு அழகு கசடற மொழிதல்’ என்பது போல, ‘கற்றவர்க்கு அழகு பிரெஞ்சு தெரிந்திருத்தல்’ என்னும் விதத்தில் பிரெஞ்சு திகழுகிறது.

அதிகாலை நேரம். அம்மா ஆற்றிய தேனீருடன் அருகில் வந்து அன்பாக மெல்ல எழுப்பி.

ஆதரவாக தலையைத் தடவி சூடாக ஆவி பறந் தாலும் ஆற்றியதால் கொதிப்படங்கிய அந்த அழுதத் தேனீரை கையில் தந்து குடிக்கச் செய்து பின்பு குடித்த குவளையை, காத்திருந்து வாங்கிச் செல்லும் காட்சி.

காலைக் கடன்களை முடித்து அவசர அவசரமாகக் கல்லூரி நோக்கி ஒடுமுன்னர் அடுப்படிக்குள் நுழைந்ததும் துப்பாக்கிக்குள் இருந்து புறப்படும் தோட்டாக்கள் போல் வட்டிலில் வந்து விழும் குழல் பட்டு அதற்கு ஏற்றாற் போல் ஒரு சம்பல், கிழங்குப் பொரியல், தேவைப்பட்டால் முட்டையும் கூட.

பின் மதிய உணவாகக் கட்டித்தந்த குத்தரிசிச் சோறும் தோட்டத்தில் பிடிங்கிச் சமைத்த உயிர்க்காய் கறிகளும், மீனும் சேர்ந்த ஊட்டச் சத்துமிக்க உணவுப் பொட்டலமும்.

பின் மாலை வீடு வந்ததும் கொறிக்கக் கொடுத்த எள்ளுப்பாகும் பின்னர் ஓடியல் மாவு. இரவு படுக்கப் போகுமுன் இரவுணவாக கிடைத்த இடியப்பழும் பருப்புக் கறியும். வாழைக்காய் பொரியலும் சொதியும். உணவின் மேலாக நறுக்கி வைத்த கறுத்தக் கொழும்பானுமாக நாம் உண்டு மகிழ்ந்த நாட்கள். அந்த நாட்கள் உடலுக்குத் தேவையான, மாப் பொருளின் அளவு, புரதம், கொழுப்பு, நார்த்தன்மை, (Fibre) இவற்றுக் கெல்லாம் மேலாக சக்தியின் அளவு (கலோரி) இவை பற்றி நிச்சயமாக எனது அம்மாவுக்

கோ, பாட்டிக்கோ, பாட்டாவுக்கோ அன்றி எவருக்குமோ தெரிந்திருக்க நியாயமில்லைதான். ஆனால் அவர்கள் இயற்கையை நன்றாக அறிந்திருந்தார்கள். சவையான உயிருள்ள உணவை அறிந்திருந்தார்கள். அதன் தேவைகளை வாழ்க்கை முறையாக அறிந்திருந்தார்கள். பலமான நலமான வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தை மிக நன்றாகவே தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள். இதன் காரணமாக அவர்களுடம்பில் ஊளைச் சதையிருக்கவில்லை. மார்புப் புற்றோ அல்லது வேறு எந்த வகைக் கொடிய நோய்களும் அவர்களைத் தாக்க வரவில்லை. எப்போதாவது இருந்து விட்டு வரும் தடிமல், காய்ச்சல், போன்ற வற்றைக்கூட அவர்கள் பெரிதாகச் சட்டை செய்யா மல் குடிநீருடனும், கஷாயத்துடனும் நன்றே சமாளித்து இயற்கை மனிதனுக்களித்திருக்கும் நோயெதிர்ப்புச் சக்தியை நன்கு பேணி வந்தார்கள்.

மாதமொருமுறை வரும் விரதங்கள் அவர்கள் உடம் பின் தேவையற தன்மைகளை நீக்கி உடலின் உள்ளறுப்புக்களுக்கு ஓய்வு தந்து அவைகள் புதிய பலம் பெற உதவும் வாழ்க்கை முறையாகின். மேலும் தண்ணென்று சுடும் குரியனும் உடலை வேர்க்கப் பண்ணி தன் பங்குக்கு கழிவகற்ற உதவினான். காலையும், மாலையும் வீட்டிலிருந்து சில மைல் தூரமுள்ள பாடசாலைக்கோ, தோட்டத்துக் கோ அலுவலகத்துக்கோ, நடையாகச் சென்று வரும்

உடற் பயிற்சியை யாரும் சொல்லியா செய்தோம்?. பற்றாக் குறைக்கு மிதிவண்டியும் எமது அன்றாட வாழ்வின் ஓர் அங்கமாகி எமது அங்கங்களைச் செயல்பட வைத்துக் குருதிச் சுற்றோட்டத்தை ஊக்குவித்து உள்ளறுப்புக்களுக்கு பிராண்னை வழங்கி உதவி செய்தது.

வீதியில் விளையாடும் கிட்டிப் பொல், கிளித்தட்டு முதல் மைதானத்திடலில் விளையாடும் உதை பந்தாட்டம் வரை அனைத்து விளையாட்டுக்களுமே ஓர் உற்சாகத்தைத் தோற்றுவித்து உடல் நலத்திற்கும் பலரதும் நட்பை ஏற்படுத்தி மன நலத்திற்கும் நன்மை புரிந்தன. திருவிழாக் காலத்தில் சுவாமி தூக்குவு திலிருந்து சூரன்போரில் சூரனையும், வேலனையும் தாக்கிச் சுமந்த தோள்களின் பலமானது பின்பு மரித்தவர்களையும் சளைக்காமல் மயானம் வரை தாக்கிச் சென்ற உறுதியை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். திருமண அடுக்குகளெடுக்கையில் எத்தனை கொத்து அரிசியையும் மடமடவென்று உலக்கை போட்டு ராணுவ அணிவகுப்பின் தாள வயத்துடன் இடித்து மாவாக்கி அனாயாசமாக அனைத்தையும் செய்து முடிக்கும் அணங்குகளின் கைகளின் பலமும் முள்ளந் தண்டின் உறுதியும் நாம்

வாழ்வது ஏற்று வைத்தீயர் முருத்தி

மறக்கக் கூடியவையா? என்ன!

இன்று புலம் பெயர்ந்த நாடுகளின் எத்தனையோ நாள் வாடிய ரொட்டித் துண்டுகளையும், மரக்கறி வகைகளையும், மரணித்த பின் நீண்ட காலமாக தியானமிருந்த மாமிச மீன் வகைகளையும், உண்டு உப்புச்சப்பற்ற வாழ்க்கையை நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். காலை கடியார மணி அடித்தெழுந்ததும் அவசர அவசரமாகக் கொறித்தபின் வேலைக் கோடி பின் மாலையில் அலுத்துக் களைத்து கழுவி உலர்த்தக் காத்திருக்கும் துணிகளைப் போன்று வீடு வந்து ஆயாசத்துடன் மெத்தென்ற இருக்கைகளில் உடலைப் போட்டு தொலைக் காட்சியில் நேரத்தைக் கடத்தி கணக்களையும் பழுதாக்கிக் கொண்டு பின் ஏனோதானோவென்ற உணவையருந்தி விட்டு மறுநாள் வேலை வந்து மனதைப் பயமுறுத்த அவசரமாக ஓடிப்போய் சொகுசான மெத்தையில் விழுந்து முதுகு வளையப்படுத்து இடுப்பின் பலத்தையும் இளக்கச் செய்து கொண்டு, உண்ட உணவு சரியாகச் சமிபாட்டையும் முன்னரே மீண்டுமெழுந்து வேலைக்கு ஒடும் வாழ்க்கை முறையை என்ன வென்பது! தேனீர் அருந்தும் போது கூட எத்தனை கரண்டி சீனி என்ற கேள்வி கேட்காத வீடுகளுண்டா புலம் பெயர் வாழ்வில்? நாம் யாருக் காக வாழ்கிறோம், நமக்காகவா? பிறருக்காகவா? அல்லது இந்த நாட்டுக்கு வரி செலுத்த உழைப்பதற் காகவா? இந்தக் கேள்வி மனதில் எழட்டும் வாழ்க்கை முறை மாற வழி பிறக்கும்.

சுந்திரப் பேருடாவர் குறை

நா.குண்டாராவன்

அப்போது ஏனக்கு ஆபிரிக்க கண்டத்திலுள்ள கென்யாவாறிரு மாற்றுவாகியிருந்தது. காரு சேர்ந்த நிலப் பரப்பு, பையன் குமாரும், பென் கணகாவும் காத கேட்கும் பருவத்தில் இருந்தனர். வெளி நாட்டில் இருந்து கொண்டு தமிழ் நாட்டுக் கால் சொல்வதில் எனக்கும், குழந்தைகளுக்கும் ஆணந்தம். அபுப்படி வேலைகளில் என் மனைவியும் வந்து குதை கேட்பார். மழை கொட்டி ஒய்ந்திருந்த ஒரு மாலை, மனைவின் வாசனையும் மலர்களின் வாசனையும் சேர்ந்து ஒரு ஆபிரிக்க மணத்தை கொடுத்து. பசக்களுக்கு குதை கேட்கும் ஆஸ வந்து விட்டது. சின்ன, சின்ன போர்வைக்குன் புதுது கொண்டு அவர்கள் காலதை மட்டும் பெரிதாக வைத்துக் கொண்டு என் முன் உட்காராந்தனர். ரொம்ப, ரொம்ப காலத்துக்கு முன்னே, காருகள் நிறைந்த பகுதியை தமிழர்கள் முல்லை என்று அழைத்தனர். முல்லைக்கென்று தனியாக மலர் உண்டு, செடி உண்டு, மரமுண்டு, கொழியுண்டு, பறவையுண்டு, விவங்கு உண்டு, முல்லை மக்களை இணையாக்கி என்றார்கள், இந்த கிடையாக்கும் ஒரு தெய்வமும் உண்டு என்று கொண்டனே. இவர் கெட்டவர்களை அழித்து நல்லதை முல்லையில் நிலை நாட்ட அடிக்கடி அவதாரமெடுப்பார் என்னேன். அவதாரமென்றால் என்ன அப்பா? எனக் கேட்டான் கனகா. அவதாரமென்றால் மேலேயிருந்து இருங்கி வருதல் என்றேன். அப்படின்னா? என்றாள். அதாவது தெய்வமென்பது உச்சியில் உட்காராந்து மக்களை அரசாளும் அரசன்னிறு. தொய தலை ஆற்றோடு போய் விப்டால் அம்மா நீச்சலுக்கும் போது தலை ஆற்றோடு போய் விப்டால் அம்மா ஒடேடி வந்து ஆற்றில் குதித்து உங்களை கறை சேர்க்க மாட்டாளா? அதுபோல் கூப்பிட்ட குறுவுக்கு ஓடி வருவதை கெத்து கொண்டே காலதைக்கு திருப்பினர்.

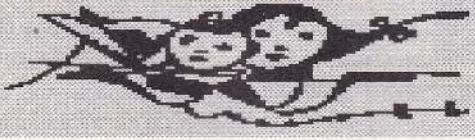
உயர்ந்த நிலையில் விருந்து அண்டின் காரணமாக கீழே இங்கி வருவதை அவதாரம் என்று சொல்வார்கள் என்னேன். புரிந்தது என்று விருவரும் தெவையாட்டினர்.

இப்படித்தான் ஒரு நாள், பிரகலாதன் என்றொரு சிறுவன். அவனுக்கு தெய்வத்தின் மீல நல்ல நம்பிக்கை உண்டு. உடைகி இருக்கும் பொருளைவொம் தெய்வத்தின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் என்று அவன் பார்த்தன. அதனால் அவனுக்கு தெய்வம் இல்லாத இடமே இங்கை என்றாகியது. செடியைக் கண்டால் அப்பாரக் வருவதை மலருடன் பேச வான். பறவைக்கு தானியம் போடுவான். மானுக்கு புல் கொடுப்பான். கண்டிடன் விளையாடுவான். இப்படிப்பட்ட வையனுக்கு தறுதலையாக ஒரு அப்பா இருந்தார். அவர் பெயர்

இரண்ணிய கசிபு என்பது. அவனுக்கு தெய்வ நம்பிக்கை கிடையாது. உவகில் எல்லாமே தன் அரசாந்துக்கு சீம் என்ற நம்பிக்கை. அவன் பலம் கொண்ட அரசனாக இருந்ததால் அவன் சொல்லை யாராலும் மீற முடியாது. தெய்வக் கோயில்களைப்பல்வாம் அடைத்து விட்டு அவன் தன் பெயரையே எல்லோரும் புதிந்து பாட வேண்டும் என்றான்.

எல்லோரும் இரண்ணியன் பெயர் சொல்ல, பிரகலாதன் மட்டும், தன் தந்தை இப்பிரபஞ்சத்தை படைத்து காக்கவில்லை என்பது தெரிந்ததால் அதை நம்பவில்லை. அப்பா சொல்லி மனை நிற்க வில்லை. அப்பா சொல்லி மனை அங்கு பெய்யவில்லை. குரியன் அபாவைக் கேட்டு உதிப்பிள்ளை. சந்திரன் அப்பாவிற்காக வருவதில்லை. எனவே, எங்குமிருபது தெய்வம் தானே தவிர அப்பா இல்லை என்று சொன்னான். இரண்ணியனுக்கு கஞ்சி கோபம் வந்து விட்டது. “என்னடா சொன்னாய்? உள் தெய்வம் இந்த தூணில் இருக்குமா?” என்று அரன்மணைத் துணைக் காட்டினான். பெரிய துண். அஞ்ச பேர் சேர்ந்து கூட்டுப் பிடிக்கும் அனுப் பெரிய துண். அஞ்ச பிரகலாதன், தெய்வம் தூணிலும் இருக்கும், இந்த தூணில் தூண்மையும் இருக்கும் என்று காலைத் தலையில் தூணான். தூசு பறந்தது. இரண்ணியனுக்கோ கோபம் வந்தது. “மன்றுப் பொயா! இதோ, பார் இந்தத் தூணை உடை க்கிடிறன். உன் தெய்வம் வருகிறதா எனப் பார்ப்போம்” என்று சொல்லி தூண்டாயத்தால் தூணில் ஒரு போடுபோட்டான். அவன் பராக்கிரமசாலியாக இந்ததால் தூண் உடைந்தது. தூசும், மன்றும் எங்கும் பரவி கண்ணை அடைத்தது. இரண்ணியன் கூட, கட்டவேண்டிய சிறிதான் ‘பாரடா! மன்றுப் பொயா! இரண்ணியில்லை’ என் றான். அப்போது எங்கிருதே ஒரு சிங்கத்தின் கார்ச்ச ஹை கேட்டது, என்று போல் காச்சித்தேன். என் மனைவிலேய பயந்து போனாள். பெரிய சிம்மக்குருவோன் சிவாஜினு நினைப்படி. குழந்தைகள் கூட்டுப் பாருங்க என்று கொலவில் குழந்தைகளை அரவைண்டபில் சுதந்து கொண்டே காலதைக்கு திருப்பினர்.

சிங்கம் வந்ததா! ஆயாம் பெரிய சிங்கம். இரண்ணியன் பெரிய வீரன்தான். ஆனாலும் அவனே பாரத்திராத சிங்கம். வந்து அவனுடன் போது சிங்கம் விருந்து. அவன் சன்னடை போட்டான், ஆனாலும் சிங்கத்தின் பலம் அதிகமாக இருந்தது. அவனை அங்கம், பயந்து நடுக்கினர். மனைவி, சிக்கிரம கலத்தைய தொண்டு போங்க, பிராண்டுவதி லேலே நிக்காமல் என்று கண்ணடித்தாள். கலத்தையத் தொடர்ந்தேன். சிங்கம் குட மைச் செகன்று குடல் சரிந்தது. குடலை எடுத்து மாலை போட்டுக் கொண்டு பிரகலாதன் இருந்த பக்கம் வந்தது. இதைச் சொன்னவுடன், கன்கா கத்தத் தொடாந்கினாள். “இல்லை இல்லை.. அவன் பக்க மில்லை. அது

அவர்களைக் கடுக்கும். அது வேண்டாம்!“ என்று முறையிட்டான். நான் அவர் கலை வைத்திருப்பதேதி, கதை அப்படியில்லை. அதில் சிங்கம் இரண்டினத்தான் கடுக்கும். பிரகவாரதனைக் கடுக்கும். ஆதேப்படி? சிங்கம் ஏல்லோரூரும்தான் கடுக்கும். குமார விவரமாக, “அதேப்படி? சிங்கம் எவ்வளவாறு வார் என்ற பயத்தில் ஒன்று போதும். பிரகவாரதனையும் கடுக்கும். இது நல்ல கலையில்லை” என்று என் கலைதையை முடிக்கப் பார்த்தான். நானா முடிப்பேன். தொடர்ந்தேன். அப்படிமில்லை குமார். பிரகவாரதன் நம்பிக்கைப்படி அங்கு வந்தது சிங்கமில் வை. தெய்வம். தெய்வம் கெட்ட வர்க்களைத்தான் அழிக்கும், நல்லவார்களைக் காக்கும். விட்டு வெளியே போய்விட்டது என்றேன்.

ஆனால் இவர்கள் ஆர்வத்தை நம்பிக்கைக் கலைத்து கொடுத்து அதனால் பிரகவாரதனிடம் வந்து இருத்தயான வாயால் நக்கிக் கொடுத்து கெட்டு வெளியே போய்விட்டது என்று நாமகரணம் ஆனது. அதனால் பிரகவாரதனை வைத்து சேர்ந்து. அதற்கு தூர்க்கா என்று நாமகரணம் ஆதி காலியாக, சிங்கப் பெருமான் கதை சொன்னியத்தில் ஒரு சிங்கக் குட்டி, வீடு வந்து சேர்ந்து. அதற்கு தூர்க்கா என்று நாமகரணம் ஆனது. நானாரு கலாட்டாவும், பொழுதொரு அமர்க்களமுமாக அது வளர்ந்தது. ஆங்கில குடும்பத்திற்கு கொடுத்து விடுவதாகச் சொன்னியிட்டில் ஒரு சிங்கக் குழந்தைகளிடம் அது உண்ணெயிலிருப்பது. அதன் தூர்க்காவிற்கோ அது இன்னொரு பெண் குழந்தை என்றாகி விடது. அதன் மனையில்லை. சரி, கடவுள் ஒரு வழி காட்டுவோர் என்று இருந்து விட்டு பேன். காட்டில் அடுத்த நாள், காட்டு அதிகாரி விட்டிற்கு வந்திருந்த தார். காட்டில் மனிதர்களைக் கொல்லும் சிங்க மொன்று அவைவதாகவும், இரவில் மனிதர்களைக் கிருக்குமாற் சொல்லிச் சென்றார். கடவுள் நம்பிக்கை மனையாலும் எங்களும் எங்களுக்கெல்லாம் ஓரே கிளி. இரவில் எல்லாவும் நான்கு முடிலைத் தோம். சில நேரங்களில் சிமை கர்ஜ்ஜனை கேட்பது போல் தோன்றும். குழந்தைகள் ஓங்கள் படுக்கைக்கு வந்துவிடுவர் உடனே. இப்படியாக சில நாட்கள் போன பின்னே, ஒரு நாள் அதிகாரி விட்டிற்கு வந்தார். அந்த சிங்கத்தை சுட்டு கேள்ளன் விட்டுதாகவும், அந்த சமரில் ஒரு சிம்மமும் (தாய் சிங்கம்) இறந்து விட்டதாகவும், அப்போது முன்று சிங்கக் குட்டிகள் சிலை த்ததாகவும், வேண்டு மானால் நாங்கள் அவைவகைன வளர்க்கலாமென்றும் சொன்னார். எனக்கு தூக்கிவாரிப் போட்டது. என்னைத் தீவிரமாக விழுங்கலை விழுங்கிறது என்று நீண்டத் தேன்.

இல்லை. தமிழ் தேசியப் போரில் துப்பாக்கி பிழக்கும் பாதுப்போர் பெண்கள்தானே?“ என்று சொன்னார். நான் வாய்வைத்துப் போரேன். அதிகாரி, எத்தனை குட்டிகள் வேண்டுமென்றார். ஆனை விட்டால் ஒரு கிடையே கொண்டு வந்துவிட வார் என்ற பயத்தில் ஒன்று போதும். இருப்பதில் சாதுவான சிங்கக் குடுங்கள் என்றேன். அவர் சிரித்துக் கொண்டே, பெண் குட்டி ஒன்றைத் தந்தார். இது மிகவும் குடும்பக்கயான குட்டி. இருப்பதில் இதுதான் சாது. மற்றவை நாங்கள் ஒரு ஆங்கில குடும்பத்திற்கு கொடுத்து விடுவதாகச் சொன்னார். ஆப்படியாக, சிங்கப் பெருமான் கதை சொன்னியத்தில் ஒரு சிங்கக் குட்டி, வீடு வந்து சேர்ந்து. அதற்கு தூர்க்கா என்று நாமகரணம் ஆனது. நானாரு கலாட்டாவும், பொழுதொரு அமர்க்களமுமாக அது வளர்ந்தது. ஆங்கில குடும்பத்திற்கு கொடுத்து விடுவதாக, சேர்ந்து கொண்டுவிட்டது. அதனால் பிரகவாரதனில் வந்து இருத்தயான வாயால் நக்கிக் கொடுத்து விட்டு வந்து சேர்ந்து. அதற்கு தூர்க்கா என்று நாமகரணம் ஆனது. அன்னையும், பாக்ததையும் பார்க்கும்போது நீய, பூணக்கும் சிங்கத்திற்கும் அவவளை வித்துயாசமில்லை என்று தெரிந்தது. சிம்மக் குட்டி மாமிசு மனிதர்களைக் கொல்லும் சிங்க மொன்று அவைவதாகவும், இரவில் பட்சினியாக இருந்தாலும் அது எங்களைச் சாப்பி வில்லை. முழுங்கிக் கலையாக இருக்குமாற் சொல்லிச் சென்றால் மனிதர்களை மூழின்னை கொண்டிருந்தது! இதும் நூலைப்போல சேலை, தாலையப் போல பின்னை என்ற பழுப்புமாறிப் படி எங்களை விழுங்கிறது என்று நீண்டத் தேன். ஆனால் தூர்க்கா எங்களை வேட்டாயாட வில்லை வீட்டு டி ஸ்டிட்டு கு வருபவர்களுக்குத்தான் சிம்ம சொப்பனமாக இருந்தது!

தூர்க்கா பெரியவளாகி பெரியவளாகி பிட்டாள். இவள் உடன் பிறப்புகளெல்லாம் வளர்ந்து நகர்த்து விலங்குச் சாலைக்கு சென்று விட்டன. என்னைவியும் குழந்தைகளும் பிரிவதாகத் தூர்க்காவை தெரியவில் வை. ஆனாலும், கிராமத்து மக்களாலும், மற்ற விலங்கின அதிகாரிகளாலும் விரைவில் பாதுகாப்பான இடத்தில் வேண்டுமென்ற வீட்டுவீடு கேட்க கலாமிற்று. முன்று கெடு மாதம் மூதாம் அம்பிலையில் புலை வீட்டு விழுங்கிறதான். தொடர்ந்து கலைத்தான் வைகளைக்கும் சிங்கம்தான். சங்க காலத்துப் பெண்கள் மனைவி ஆர்க்காலை மிகுக்கு காட்டியதற்கு அனுப்ப உடன்பட வில்லை.

தூர்க்கதை என்பவர் சுதந்திரத்தின் சக்தி. தீமையை அழிக்க பிறந்தவன். அவள் காலை அடுபடியே பாவத்தில் இருந்தாள். அவள் காலை அது நக்கியது. அவள் காலை அடுபடியே சொல்லி மறுத்து விட்டாள்.

மிருகக் காட்சியகத்திற்கு அனுப்பக் கூடாது. வீட்டிழும் கைத்திருக்கவும் கூடாது: பிறகு என்ன செய்வது? நீண்ட மோசனைக்குப் பிறகு, தூர்க்காலை காட்டில் விட்டு விடவாரென முடிவானது. வீட்டில் வளர்ந்த பிராணியை காட்டில் விட முடியுமா? காட்டு விலங்குகளை சண்டை போட்டு வைதிய மாரக்காலை மாரக்காலை யாருக்கும் தெரியவில்லை. தீணம் தூர்க்காலை காட்டில் விட்டு பழக்கினோம். முதலில் ஒரு காட்டுப் பண்ணையை வேட்டையாட்டுப் பழக்கினோம்.

தூர்க்காலை போய் விட்டு ஜாலும், அதை வெறும் விண்ணப்பாட்டுப் பொருளாகப் பார்த்ததே தலை, வேட்னயாட்வில்லை. சரி, தனியாக சில நாட்கள் காட்டில் விட்டு வந்தால் தானாக வேட்டலை யாடும் என்று தொலை தூர்க்கில் விட்டு வந்தோம். ஒரு வரரம் சமித்து போன்போரு தூர்க்காலை இனைத்து துருப்பாய் இருந்து. என் மனைவி தழித்து விட்டாள். எனக்கும் கொயற்தான். “நீ தூர்க்காலை விலங்கத்திற்கு அனுப்பாமல் போட்டு கொல்லவேப் போதியா” என்று சன்னடை போட்டு ஸ.

ஆனாலும் அவள் கொல்லவையிலிருந்து அவனை மாற முடியவில்லை. எப்படியாயினும் தூர்க்காலை காட்டு விலங்காக மாற வேண்டுமென்பதில் பிடிவாதமாக இருந்தான். மேலும் மூன்று மாதம் கெடு கேட்டு, தூர்க்காலை காட்டில் அதைத்துச் சென்றோம். சிங்கத்திடம் பழக விட்டோம். தூர்க்காலை காதல் வரவில்லை. வேய் ஸ்டைல் இன்னும் ருகி வர வில்லை. இல்லாத தெய்வங்களையெல்லாம் வேண்டி ஹோம். சிங்கப் பெருமாளையும் சேர்த்து. ஒருநாள் கிடை ரெண்டு தூர்க்காலைக்கு வேய் ஸ்டைல் நாட்டம் வந்தது. மிருத்தனமாக வேட்ன யாடி காட்டிப் பண்றியைக் கொண்றது. சிங்கங்கள் வாழும் குலையில் விட்டு வந்தோம். பெரிய சமர் நீந்தது. தூர்க்கா விட்டுக் கொடுக்காமல் சண்டை போட்டாள். அவள் வெற்றிபெற வேண்டுமென நாங்கள் இறைவனிடம் மன்றாட்டினோம். தூர்க்கா அந்த பெண் தெய்வம் போல் ஒரு நிலையில் வெற்றி கொண்டு குதைக்குள் கொன்றாள்.

தூர்க்கா காட்டிட்டின் புக்கத்திற்கு அனுப்பிய கோகம் விட்டு. எனக்கும் மன்றபெண்ணை புக்கத்திற்கு அனுப்பிய கோகம் இருந்தது. எனக்கும் வேலை மாற்றலாகிவிட்டு. கிளாமிபிப் போகுமுன், தூர்க்கா வை கூட சியாக ஒரு முறை பார்த்து விட்டுப் போக வொமை குடும்பத்தோடு காட்டிற்கு சென்றோம். எங்கு தேடியும் தூர்க்கா தெண்டால் வில்லை. கிளாமிபு முன் கொலிவிருந்த துப்பாக்கியால் ஒரு வேட்டு வெடுத்தேன். எங்குநோடா ஒரு கார்ச்சனை கேட்டது.

எங்கள் தூர்க்காதான். தனியாக அல்ல. மூன்று குட்டிகளுடன், மெதுவாக எங்களை நோக்கி வந்தாள். தூர்க்கா இப்போரு கூட்டு மனுசி. எங்களைக் கொன்று தீண்டு விடுவோளோ? அவள் இலைரோடு வை வந்து நின்றாள். எங்களைக்கிடுவது விரும்பும் நன்றாக! பார்த்தான், என் வைக்காலை அதைக் கொலையில் தமாராக நின்றது. ஏதாவது அச்சுபோதும் நடந்தால் அதைக் கொள்ளுவில்லை. தூர்க்கா என்ன மனைவியைப் பார்த்தான். அவள் கணக்கள் கலங்கி ஒரு தாய் தன் குழந்தையைப் பார்க்கும்போரு நேர் கொள்ளும்

தூர்க்கதை என்பவர் சுதந்திரத்தின் சக்தி. தீமையை அடுக்காது என்று சொல்லி மறுத்து விட்டாள். மிருகக் காட்சியகத்திற்கு அனுப்பக் கூடாது. வீட்டிழும் கைத்திருக்கவும் கூடாது: பிறகு என்ன செய்வது? நீண்ட மோசனைக்குப் பிறகு, தூர்க்காலை காட்டில் விட்டு விடவாரென முடிவானது. வீட்டில் வளர்ந்த பிராணியை வேண்டாம். இவன் தொலைவில்லை மொரு வெர்த்துந்தால் ஒரு கொறற் கைத்து தெய்வம் என்றே நம்பி இருப்பார். அவ்வளவு வைதியம். அவ்வளவு தீர்மானம். கணக்கில் சியாக தூர்க்கா என்னிடம் வந்தது. எனக்கு அதற்கு கைத்து வந்திருந்தது. அது என்னேம் அன்புடன் ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாயந்து முத்தில் நக்கியது. அது வாசனையும் கேந்து இருந்தது. எனக்கு அதற்கு அன்பும், இரத்த வாசனை அப்பா! சிங்கப் பெருமான் தீவெர்களுக்குத்தான் சிமம் சொப்பனம். அங்குலை வார்களுக்கு குழந்தை போன்றவன். அதற்குத் தானேன் அவதாரம் என்று பொருள் என்றான்.

எனக்கு தெய்வத்தின் குரலைக் கேட்டது போலிருந்தது.

இண குறிபு: கதை மாநத்தூயம், பின் உலத்தையும் தலைச்சுது இக்கதை உண்ணமூலம் நடந்த ஒன்று. Born Free என்ற தினாப்பட்டயாகவும் வெளிவிந்துள்ளது.

பிறந்த நாள் வாழ்த்து

இத்தாலி பியேல்லா பொன்சோனேயில்
வசிக்கும் புகழேந்திரன் (கோபு) கலையரசி (அரசி)
தம்பதிகளின் செல்வப் புதல்வி

ரக்ஷா

தனது 1வது பிறந்த தினத்தை
10.02.99 இல் கொண்டாடுகிறார்.

ரக்ஷாக் குட்டியை ஈழம் தாவடியில் வசிக்கும்
அப்பம்மா, இனுவிலில் வசிக்கும் அம்மப்பா, அம்மம்மா
ஆகியோரும், உற்றார் உறவினர் நண்பர்களும்
நீடுமி வாழ்க என வாழ்த்துகின்றார்கள்.

ஜேர்மன் போன் (bonn) நகரில்
koblenzer Str - 83 ல் ஒரே குடையின் கீழ் அமைந்துள்ள

**CEYLON TRADERS
CEYLON TRAVELS**

உங்களுக்கு தேவையான
மனிகைப் பொருட்கள்,
இலங்கை, இந்தியாவிலிருந்து
இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
மரக்கறி வகைகள்,
கடலுணவுகள், தமிழ்,
சிங்களம்,
ஹிந்தி வீடியோ, CDக்கள்
என்பனவற்றை பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி இலக்கம்
0228 /366377

Ceylon Travels
Koblenzer Str -83

அதை விட,
CEYLON TRAVELS ல்
உலகின் எல்லா
இடங்களுக்கும் மலிவு
விலையில் பிரயாணச்
சீட்டுக்களை
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உங்கள் பிரயாணங்களுக்கு
தொலைபேசி இலக்கம்:-
0228 /356317
தொலைபேசி நகல்:- **356307**

PALM PALACE

P
a
l
m

p
a
l
a
c
e

இலங்கை இந்திய உணவு வகைகள்
திருமண, பிறந்த தின கொண்டாட்டங்கள் அனைத்திற்கும்
உணவுகளைப் பரிமாறுபவர்கள்

80, SOUTH ROAD
SOUTH HALL
MIDDX U.K

0181 - 574 9209

**மக்கள்
மனுகவர்
ஜனதியகம்
மனிதகாயகம்**

**நாகர்க உடைகள்
நரமான தங்க நடைகள்**

இலங்கை இந்திய உணவுப் பொருட்கள்

வீடியோ படங்களை முதன்முதலில் ஜேர்மனியில் வெளியிடுவோர்

பழை, புதிய பாடல்கள்,

எவர் சில்வர் பொருட்கள்,

சீ.டி - ஓடியோக்கள்

எல்லாவற்றிற்கும் எப்பொழுதும் நாடுங்கள்

GERMANY யில் .....

**JAFFNA
STORES**

STORES

**FEILEN - STR - 8
33602 BIELEFELD
TEL: 0521 174794**

STORES

**ROON - STR - 1
4700 HAMM - 1
TEL: 02381 12614**

புலம் ஓராண்டு பூர்த்தியை ஒட்டி எது வாழ்த்துக்கள்

மேற்கு ஸண்டனில் உங்களுக்குத் தேவையான
இலங்கையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
அரிசி, மா, தூள், கடல் உணவு வகைகள்,
தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள்
ஓடியோ, வீடியோ கசட்டுக்கள்,
மதுபான வகைகள்
மற்றும் சகலவிதமான பொருட்களையும்
தரமானதாக குறைந்த விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள

265 Kingsbury Road Kingsbury
London NW9 8OG
Tel: 0181 - 200 0041

கு.யோ.பற்றிமாகரன்

B.A Special Diploma (Oxford University) BSc

மார்க்டி 11. சுதந்திரத் தமிழன் ஒருவன் கூகப் பிரசவம் ஆனநாள் என்று தனியும் இந்த சுதந்திரத் தாகம்! என்று மடியும். இந்த அடிமையின் மோகம்! என்று தமிழர் நெஞ்சங்களைத் தட்டிக் கேட்க ஒரு உயிர் கருவான் தினம். எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி என்று தன்னம்பிக்கை கொடுத்த சுப்பிரமணியபாரதி என்ற பாவரசன் எட்டயபுரத்திலே அவதரித்த தினம்தான் இந்த மார்க்டி 11.

விடுதலை வாழ்வே மனிதனின் நோக்காய்ப் போக்காய் அமைய வேண்டுமென்ற சாதாரண உண்மைக்கு தமிழ்க் கவிதை என்ற தேனூற்றி தேசமெல்லாம் வீர கொண்டெழு வைத்தவன் பாரதி. அவன் வாழ்வு தேனாறாய் அவனுக்கு அமையவில்லை. காரணம் அவன் தன்னைத் தனிமனிதனாக காண வில்லை. ஒரு அடிமையற்ற தேசத்தின் பொதுமகன் ஒருவனின் விடுதலை உள்ளத்தின் துடிப்பை வெடிப்பை அவன் பாடல்களில் காணலாம்.

ஆனால் பாரதியைத் தலை மேல் வைப்பவர்கள் அந்த மகாகவியையும் கொச்சைப் படுத்தக் கூடிய வகையில் தம் உயிரையே விடுதலையை வென்றே பூப்பதற்கான முதலீடாக்கி நிற்கும் மகத்தான் மனித நெஞ்சங்களை பயங்கரவாதிகள் எனப் பாட்டி சைக்கும் சிங்கள சிறிலங்காவின் இன் அழிப்புப் போக்கிற்கு எதிராக எதுவுமே செய்யாது மொனித்து வாழ்கின்றனர். பாரதி இந்த கவிதா ஆணையை விடுதலைப் பாடலில் அல்ல ஆர்ய தரிசனம் என்னும் தோத்திரப் பாடலில் இட்டான். இந்த உண்மை புரியாத பலர் ஆன்மீகத்தையும் மனித விடுதலையையும் பிரிக்க முடியாது என்ற உண்மையை மறந்தவர்களாக நாம் தொட்டுக்கும் பிட்ட தெய்வ உருவங்களும் உள்ளத்தில் வணங்கிப் போற்றிய தமிழ்த் தாய்மாரும் அவமானங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படும் ஒரு கால கட்டத்தில் செயலால் எய்துவது முத்தி என்ற நிலை மறந்து கையெடுத்துக் கும்பிட்டால் எல்லாமே எய்திடுவோம் என்ற மாயையுள் சிக்கி விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பற்றி பேசுவதை, கேட்பதைக் கூட தவிர்க்க

எடுத்த காரியம் யாவீலும் வெற்றி தனித்து நீண்டும் எய்தும் ஒன்றால்

அவனுக்கு நடிக்கத் தெரியாது. ஆதலால் தனது வர்க்க நலன்களின் பின்னணியில் அதில் பலதை மறுத்தும் சிலதை ஏற்றும் தன் சிந்தனைக்கு எட்டிய தீர்வை தீநாக்கு கொண்டு எழுதினான். தீநாக்கால் எழுதப்பட்ட பத்துக் கட்டளை இஸ்ரேயேல் சமுதாயத்தின் விடுதலைக்கு வேதமானது போல் பாரதியின் தமிழ்க் கவிதை என்னும் தீநாக்குகள் காலனித்துவ அடிமையற்ற தமிழர் சமுதாயத்தின் விடுதலை நோக்கிய போக்குக்கு வெம்மையூட்டின. ஆனாலும் அவ்வெம்மை விடுதலை நெருப்பாக தமிழகத்தில் அல்ல தமிழ்முத்திலேயே மூன்டெழுந் தமை நாம் கண்டுள்ள வரலாறு. இதற்கு காரணம் பாரதியின் விடுதலைப் பாடல்களை அரசியல் கட்சிகளுக்கான கோசங்களாகவும் — வேதங்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகளை பேதங்களை நிலைப்படுத்துவதற்கான தப்புத் தாளங்களாகவும் — அவன் வாழ்ந்த காலத்து சூழ்நிலைகளால் அவன் இந்தியத் தேசியம் குறித்து பேசிய கருத்துக்களை அச்சுழுநிலைகள் மாறிய சூழலிலும் அவற்றை மக்கள் தலைகளில் கட்டி அழுக்குவதற்கான கட்டியங்களாகவும் — தமிழ் நாட்டில் வளர்க்க முற்பட்டால் பாரதி யாசித்த மனித நேயத்தை — மனித விடுதலையை பிரசவிக்கும் புறச் சூழல்களை தமிழ் நாடு இழந்து விட்டது.

“வில்லினை யெட்டா — கையில்

வில்லினை எட்டா — அந்தப்

புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யடா”

என்று பாரதி இட்ட ஆணை ஒசையாய் துள்ளிப் பறக்கிறது. தமிழ்முத்தில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் ஆக்கிரமிப்பு பட்டைகளின் மேல் பாய்கின்றன.

முற்படுகின்றனர்.

தேவியர்மானமென்றும்தெய்வத்தின்பக்கியென்றும் நாவினாற்சொல்வதல்லால் கிளியே நம்புதலற்றாரடி என்றும்

மாதரைக் கற்பழித்து வன்கள்மை பிறர் செய்யப் பேதைகள் போலுமிருக்க கிளியே பேணியிருந்தாரடி என்றும்

தேவி கோயிலிற் சென்று திமைகள் பிறர் செய்ய ஆவிபெரியதென் நெண்ணிக் கிளியே

அஞ்சிக் கிடந் தாரடி

என்றும் பாரதி வேதனையுடன் பாடிய பாடல் கள் இன்றும் நிதரிசனங்களாக காட்சியளிப்பது கொடுமையிலும் கொடுமையான தொன்று. சிவனும் முருகனும் கண்ணனும் தர்மத்தை நிலைநாட்ட எடுத்த கோலங்களை எல்லாம் கையெடுத்து தொழுகின்ற நாம் அதே தர்மத்தை அதே சத்தியத்தை நிலை நிறுத்த தம் உயிரைக் கையில் பிடித்து எதிரியோடு மோதும் மானிட தெய்வங்களை அவர்கள் மாவீரர்களான நிலையிலும் கூட கைகொண்டு தொழும் மறுத்தால் சொல்லும் செயலும் அர்த்தமற்றதாகி விடும். நன்றி கெட்ட மனிதரடா நாய்கள் மேலடா என்ற பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரத்தின் கவிவரிக்கு உதாரணங்களாகி விடுவோம்.

மேலும் பாரதியின் விடுதலை அனல் என்று சொல்லக் கூடிய, என்று தனியும் இந்த சுதந்திர தாகம் பாடலும் 1919ல் வெளியான பதிப்பில் ஸ்ரீகிருஸ்ண ஸ்ரோதாத்திரம் என்ற தலைப்பில் பக்கித் தோத்திரமாகவே பிரசரமான பாடல். உண்மையான இறைபக்தி என்பதன் அத்திவாரமாகத் திகழ்வது விடுதலை. இதனை மனதிலிருத்தி பக்தி முத்திக்கு மட்டுமல்ல விடுதலைச் சித்திக்கும்

வழிகாட்டும். சக்தி எனபதை உணர்ந்து ஆனால் — அரசியல் — சமூக — பொருளாதார விடுதலைக்கு இடையிலான தொடர்பை நிறுவியமையே பாரதியின் மகாகவித்துவத்திற்கு காரணமாக உள்ளது.

வாழ்க்கை என்றால் என்ன? எந்த மனிதனையும் தொட்டுச் செல்லும் கேள்வி இது. இந்தக் கேள்விக்கு இக்காலக் கவிஞரும் அக்காலக் கவிஞரும் அளிக்கும் விடையைப் பார்ப்போம்.

இந்தக் காற்று மண்டலத்தோடு

நாம் செய்து கொண்டது

சுவாச ஒப்பந்தம் மட்டும் தானா?

குநக்குழியில் மேடேறி சவக்குழியில் இடறி விழும் சங்கட விளையாட்டா?

என்பது இன்றையக் கவிஞரின் கேள்வி. இக்கேள்வியிலே நம்பிக்கைத் தளர்ச்சி தெளிவாகத் தெரிகிறது. திருவள்ளுவனின் பணை ஓலையில் திருமூலன் வளர்த்த தீயில்— வள்ளுவாரின் வாசகங்களில் மகாத்மாவின் மனிமொழிகளில் இந்தக் கேள்வியைத் தான் உரசிப் பார்த்தும் தனக்கு விடை கிடைக்காததினால் எதற்கும் அந்தத் தாடிக் காரணமையும் சந்தித்து விடுவோம் என அக்கவிஞருள் விடை தேடப் புறப்படுவதாக அக்கவிதை முடிகிறது.

ஆனால் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானு ஸ்ரையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்று வள்ளுவன் வாழ்க்கையால் மனிதன் தெய்வமாக மதிக்கப்படுவான் எனக் கூறி அவன் உயர்நிலையை அடைதற்கான பாதையாக வாழ்க்கையைக் காட்டுகின்றானே அதை என இக்கவிஞருள் மறந்தான். யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என வாழ்க்கையை இன்பமாகக் கண்டு அதனை இன்புறும் பாதையாக மற்றவர்களுக்கும் திருமூலர் காட்டியமையை இக்கவிஞருள் என மறந்தான்?

திட்டத் தூர் மகனைத் தந்தை ஈண்டித்தால் தாயுடன் அணைப்பான். தாய் அடித்தால் பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பான், இங்கெனக்குப் பேசிய தந்தையும் தாயும்

பொடித்திருமேனி அம்பலத்தாடும், புனித நீ, ஆதலால் என்னை அடித்தது போதும் அணைத்திடல் வேண்டும், அம்மை அப்பா இனி ஆற்றேன் —

என வள்ளார் வாழ்வில் வரும் துன்பம் எல்லாம் துடைத்து, அணைக்கும் இறைவன் பாசத்தை உணர்த் தும் பாதையாக வாழ்க்கையைக் காண்கின்றாரே அதை யும் ஏன் இக்கவிஞருளின் உரசல் கண்டு கொள்ளவில்லை. இறுதியாக மகாத்மா காந்தி உண்மையே கடவுள் என்பதை உணர்த்தும் பாதை யாக வாழ்க்கையைக் கண்டாரே அது கூட ஏன் இன்றையக் கவிஞருக்குப் புரியவில்லை. கவிஞருக்கு மட்டுமல்ல எமக்கும் தான் வாழ்க்கை என்றால் இன்று அர்த்தம் அற்ற ஒன்றாகி ஜம்புல இன்பங்களுக்குத் தீணி போடும் ஊடகமாக மாறி நிற்கின்றது. இதனால் ஜம்புலங்கள் ஒயும் பொழுது எதையுமே சாதிக்காது செல்லும் சரித்திரங்களைத் தரிசிக்கும் நமக்கு எல்லாம் இதுவா வாழ்க்கை என்றோரு ஏக்கம் தாக்கம் தேக்கம் எம் நெஞ்சுகளில் குடி கொள்வதில் வியப்பில்லை.

பாரதிக்கும் இந்த ஏக்கம் இருக்கத்தான் செய்தது. உலகெல்லாம் ஒரு பெருங்களவு அஃதுள்ளே

மன்று உறங்கி இடர் செய்து செத்திடும் கலகமாளிடப் பூச்சிகள் வாழ்க்கையோர்

களவிலுங் களவழுகும். இதற்கு நான் நினைந்து வருந்தியீங்கென பயன்?

என சிந்தனை அலை எழுப்புகிறான் பாரதி.

ஆனால் தமிழர் இறையியல் வாழ்க்கையை விடுதலைக்கான தேடலாக — அத்தேடலில் இவ்வுலகில் அழியாப் புகழ் நிலைக்க வைக்கவும் நித்தியமும் இறைவனுடன் தான் தலையாக இணைந்தின்பூருவைக்கவும் வல்ல சக்திபடைத்த ஒன்றாக காண்கின்றது. பாரதி இந்த தமிழர் இறையியலினை தன்பலமாக பற்றிப் பிடித்துக் கொள்கின்றான். அக்காலத்தில் காந்தியும் இதையே செய்கின்றார். விடுதலையை உண்மையாகக் கருதும் காந்தி அந்த உண்மையை அடைவதை அல்ல நிலை நிறுத்துவதை தெய்வீகப் பணியாகக் கருதுகின்றார். இதனாலேயே பாரதியில் காந்திய சிந்தனைகள் ஆட்சி பெறுகின்றன. உண்மையே என் கடவுள் (Truth is my God) இது மகாத்மா காந்தியின் பிரகடனம். இது அருவடிவ இறைவனைச் சுத்தியம் — சிவம்— சுந்தரம் என இனக்கண்டு மெய்ய உணர்ந்து உருவத்திருவருவும் கொள்ள வைத்த இந்திய ஆன்மீகத்தின் வழிவந்த பெருமை என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆம். இறைவனின் அருவருவு நிலை — அற்புதமான நிலை நிர்க்குணப் பிரம்மம். இந்த குணமற்ற நிறமற்ற உருவற்ற நிர்க்குணப் பிரம்மம் தன்னை வெளிப்படுத்த அல்லது உணர்த்த பேரருள் கொள்ளுங்கள் பொழுது அது சர்க்குணப்பிரம்ம நிலை எய்துகிறது. உணர்த்துவதால் உணரப்படும் பொருள் ஆன்மா என்பதனால் நிர்க்குணப்பிரம்மம் தன்னை ஆன்மாக்கு உணர்த்த பேரருள் கொள்கின்றது. இந்திலையில் பேரருளே இறைவன் உருவத்திருநிலைக்கு வித்தாகிறது. இந்த உருவத்திருநிலை என்பது புவியியல்தன்மை பேசும் மொழி வாழும் கலாச்சாரம் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப பலவாறாக உணரப் படும் பொழுது ஒரே இறைவன் பல வடிவில் பல குணத்தில் மனிதர்களால் பேதப்படுத்தப்படுகின்றான். ஆயினும் பேரருளால் விளைந்தது இந்தப் பேதம் என உணர்ந்தவர்கள் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை யிருப்பதை உணர்ந்து சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத் தில் கூறுவது போல்யாதொரு தெய்வங் கண்ணரத் தெய்வமாகி என மதங் கடந்த மானிடத்தை உருவாக்குகின்றார்கள். பேதங்கள் இல்லாப் பேரன்பு நிலையை உருவாக்குவது சைவத்தின் பெருஞ்சிறப்புக் களில் ஒன்று. ஆயினும் இது ஒரு உயர் மனோ நிலைக்கான ஏற்பாடே ஒழிய இதனை ஒரு மதத்தில் இருந்து இன்னொரு மதத்திற்குத் தாவுவதற்கான நியாயப்படுத்தலாகத் தப்பான அர்த்தம் கொள்ளா திருப்பதைத் தடுப்பதற்காகவே ஒன்றே குலம் ஒருவ னே தேவன் என உரைத்த அதே திருமூலர் சிவவெளா டொக்குந் தெய்வந் தேடினும் இல்லை. அவனோ டொப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை— புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந் தவனச் சடை முடிந் தாமரை யானே எனத் தான் வணங்கும் தெய் வத்தின் உயர்வையும் பேசுகின்றார். ஆம், ஒருவனுக்கு ஒரு தாய் தான் இருக்க முடியும். அத்தாய் அவனைத் தவழுவிடும் பூமி தாய் நாடாக, அவன் தாய் அவனோடு கொஞ்சி விளையாடும் மொழி தாய் மொழியாக எவ்வாறு விளங்குகின்றதோ அவ்வாறே காட்டும் தெய்வமும் அவனின் முழுமுதற் தெய்வமாக விளைங்கும் தன்மையானது. என்னுடைய தாயை நான் நேசிப்பது பாசம். மற்றவர்களின் தாயையும் என தாயாக கருதிப் போற்றுவது பண்பாடு ஒப்புறவு. மதங் கடந்த மானிட அன்பு அவசியமே தவிர மதந் துறந்து மதம் தாவுதல் தவிர்க்கப்படல் அதைவிட முக்கியம்.

ஸமுத்திரநாடே என்னருமைத் தயாயகமே ஞாகரம் கூப்பி வணங்குக்கிறேன் அம்மா

எச்.கி.ராமசுநா

ஸமுத்தின் வடபுலம் அராவியில் பிறந்து, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்று, அராவியிலே கெஷ்டமி நாராயணன் ஜீயர் அவர்களிடம் சங்கீத கலை பயின்று, இசைத் துறைப் பட்டப்படிப்பை தமிழ்நாடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தொடர்ந்து சங்கீத பூஷணம் ஆனவர் ஸமுத்தின் முத்த கர்நாடக இசைக் கலைஞர் வாணோலிக் கலைஞர் எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்கள்.

இவரது தாய்மாமானா கீகன் கந்தையா அவர்கள் ஒரு நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவியார். அவரின் உந்துதல், அரணைப்பு என்பனவே இன்றைய சங்கீத வித்தகரை அன்று ஆறு வயதிலேயே சங்கீதத்துறை யிலே ஈடுபட வைத்தது.

சென்னை அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் இவருக்குக் குருவாக விளங்கியவர், நந்தனார், அருணகிரிநாதர் போன்ற படங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்ற இசையரசு எம்.எம்.தண்டபாணி தேசிகர் என்பதும், சிவசுப்பிரமணியம், ரி.கே ரங்கச்சாரியார் மைலம் வைச்சரவேலு முதலியார் போன்றோரும் கர்நாடக இசைக் கலையைப் பயிற்று வித்ததை இன்றும் பெருமையாகவே கருதிக் கொள்கின்றார் எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்கள்.

இராக ஆலாபனை முறைகளையும், சுரப்பிரயோகங்களையும், தாளபேதங்களையும் ஜனரஞ்சக மாக ரசனையூட்டும் வித்ததில் கச்சேரிகள் பாடுவத ற்கு ஏற்றவாறு, தான் கற்ற சங்கீதக் கலையை விருத் திப்படுத்திக் கொள்ள டாக்டர் பாலமுரளி கிருஷ்ணா அவர்களிடம் விஷேஷமாக கர்நாடக சங்கீத கலையைப் பயின்று கொண்டார்.

கற்ற கர்நாடக இசைக் கலையை அப்படியே ஒப்படைப்பது என்பது வேறு, அதனையே யதார்த்த பூர்வமாக வழங்க வேண்டும் என்பதில் எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகின்றார்.

“சொழும்பில் ஆடிவேல் விழாவில் ஒரு முறை கச்சேரி பாடிக் கொண்டிருந்தேன். ரசிகர் உற்சாகப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். முன் வரிசையில் நான் மதிக்கும் ஒரு கலைஞர் அமரர் சில்லைபூர் செல்வராசன் அவர்களும், கலைஞர் ஏரகுநாதன் அவர்களும் அமரந்திருந்து கச்சேரியை ரசித்தார்கள். உச்சமாகப் பாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். திட்டேரன் விழா அமைப்பாளர்கள் துண்டொன்றை எழுதி நீடித்தார்கள். தென்னிந்திய நாதஸ்வரக் கலைஞர் கள் வந்து விட்டார்கள் நிகழ்ச்சியை உடனே நிறுத்த மாறு அதிலே குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். நான் என்ன செய்ய முடியும். அந்த துண்டு தெரிவித்த விடயத்தை அவைக்கு அறிவித்தேன். கச்சேரியை நிறுத்தவும் முற்பட்டேன். உடனே மூன்னால் அமரந்திருந்த அந்த கலைச் சிங்கம் காச்சித்தது. ஆட, சில்லைபூர் செல்வ ராசன் அவர்கள் சிறும் கொண்டார். குலசீலநாதனைத் தொடர்ந்து பாட விடுவகள் அவரின் கச்சேரி முறைப்படி நிறைவேறிய பின்னர் அடுத்த நிகழ்ச்சி யைத் தொடரவாய்ந்றார். வந்திருந்த தென்னிந்திய நாதஸ்வரக் கலைஞர்களும் அதனையே ஆபோதித் தனர் எனது கச்சேரி தொடர்ந்து மூன்று மணிநேரம் ஆடிவேல் விழாவில் இடம் பெற்றது. என வாழ நாளில் இந்தக் கச்சேரியையும் அண்ணன் அமரர் சில்லைபூர் செல்வராசன் அவர்களையும் என்றும் மறக்கழுத்தார்”

எம்.ஏ.குலசீலநாதன்

இந்தியாவிலிருந்து ஈழம் திரும்பியதும் எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்களின் இசைக் கச்சேரிகள், ஸமுத்தின் அனைத்துப் பாகங்களிலும், குறிப்பாக முக்கிய ஸ்தலங்களிலும் நடைபெற்றன.

இவரின் இசைத் திறனை அறிந்து கொண்ட அன்றைய இலங்கை வாணோலி ஓலிபரப்பு அதிகாரிகள் தமது நிலையத்திற்கு அழைத்து அங்கும் இசைக் கச்சேரிகளுக்கு இடமளித்தார்கள். பின்னாலில் அவரைப் பணிக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்கள்.

மெல்லிசைத் தயாரிப்பாளராய் பணியைத் தொடங்கியவர், இசைக் கட்டுப்பாட்டாளர் பதவி வரை உயர்ந்தார். ஸமுத்து மெல்லிசை என்னும் ஒரு இசை வடிவம் உருவாக உருடிட்டு அதனை வளர்த்தெடுத்த தில் எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்களுக்குப் பெரும் பங்கு உள்ளது.

“நாட்டுப் பாடல்களே கர்நாடக சங்கீதத்துக்கு ஆதார மாக இருந்து வந்தது” என்கின்றார் எம்.ஏ.குலசீலநாதன்.

‘இ ச பி ரு ந் தா’ என்கின்ற முதல்

மெல்லிசைப் பிரசவத்தில் பல கலைஞர்களை குலசீலநாதன் அவர்கள் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். எஸ்.கே.பரராஜ சிங்கம், வி.முத்தழுகு, எஸ்.கலாவதி, அருந்ததி ஸ்ரீரங்க நாதன், ராதா ஜெயலங்கி, சுபத்திரா சந்திரமோகன், அம்பிகா தாமோதரம், கெள்ளில்வரி ராஜப்பன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோர் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

பேராசிரியர் கலைாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி போன்றோருடன் இணைந்து இசைச் சித்திரம் நிகழ்ச்சிகளை ஒரு ஆய்வுக்குரிய வகையில் தயாரித்தவர் எம்.ஏ.குலசீலநாதன்.

மஹாகவியின் நாடகங்கள், மெளனகுரு, கே.எம். வாசகர், ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் ஏ.ராகுநாதன் போன்றோரின் நாடகங்களுக்கு இசையமைப்புச் செய்திருக்கின்றார்.

'குத்துவிளக்கு' 'மஞ்சள் குங்கம்' 'கலீயுக காலம்' போன்ற 35 எம்ம் தயாரிப்பான ஈழத்துப் படங்களுக்கும் ஐரோப்பாவில் 'இன்னும் ஒரு பெண்' 'முகத்தார்வீடு' வீடியோ காவியங்களுக்கும் பின்னனி பாடியிருக்கின்றார்.

சுப்பிரமணிய பாரதி, பாபநாசசிவம், சுத்தானந்த பாரதி, போன்றோரின் இசைப் பாடல்களை ராக ஆலாபனை செய்து, கற்பனாகரம்பாடி அந்தப் பாடல்களை மெருகூட்டி ரசிகர்களை எந்த ஒரு கர்நாடக இசைக் கலைஞரும் மகிழ்விக்கவில்லை. மாறாக அவற்றைச் கச்சேரி இறுதியில் துக்கடாவாக

அதாவது சில்லறையாகப் பாடிவிட்டுப் போகின்றார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டும், மாற்ற வேண்டும் என்றும் குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்.

சமூத்துக் கவிஞர்களே! நீங்கள் எழுதிய கவிதைகளை மெல்லிசையாகப் பாடியிருக்கிறேன். நீங்கள் இசைப் பாடல்களை எழுதுங்கள் அவற்றைப் பாட நான் தயாராக இருக்கின்றேன். எங்கள் அதாவது ஈழத்து இசைப் பாடல்கள் உருவாக வேண்டிய அவசிய அவசரம் இன்று எமக்கு உள்ளது" என்றும் எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்.

ஆம், இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என்றும் இன்று ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தனது இசைப்பணியை ஆற்றிவரும் 'சங்கீத பூஷணம்' எம்.ஏ.குலசீலநாதன் அவர்கள் பார்ஸ் நகரிலே வாழ்ந்து வருகின்றார்.

எங்கள் நகரங்கள் கிராமங்கள் பற்றிய விவரம்

சுடுதியாக எங்கள் நகரங்கள் அழிகின்றன எதிர்பாராவிதமாக புதிய நகரங்கள் அழிவின் சாய்லோடு முளைக்கின்றன. அழிந்த நகரங்களில் தனிமையும் துயரமும் வெறுமையும் சிறைவுமே பிஞ்சிக் கிடக்கிறது. கிராமங்களைக் கறையான்கள் தின்கின்றன. பாம்புகள் அரையும் ஓலியை காற்று ஏந்தி வைத்திருக்கிறது பறவைகள் தீராத அச்சத்துடன் இந்தக் கிராமங்களைக் கடந்து செல்கின்றன. அவற்றின் சிறுக்களைக் குறிவைத்து நிமிர்ந்திருக்கும் துப்பாக்கிகளைக் காணுந்தோறும் அவற்றின் உயிர் பறக்கும் நிலையிலேயே பிரிந்து விடுகிறது. ஒரு பறவை பறக்கும் நிலையிலேயே இறப்பதென்பது எவ்வளவு பயங்கரமானதும் துக்கமானதும்? ஆனாலும் பறவைகளின் விதி இப்படியாகவிட்டது. வெறும் மைதானமாகப்பட்ட கிராமங்களில் புல்தோசர்களிலும் டாங்கிகளிலும் சாப்பாத்தடிகளிலும் நொருங்கி நொருங்கித் துகள்களாகின்றன மன்னும் பிறவுஸ்துகளும். துப்பாக்கிகளாலும் முடகம்பிகளாலும் ஒரு உலகத்தைப் படைத்துவிட போதையேறி விழிக்குடன் வாழும் காலத்தை நிராகரிக்கும் கனவான்கள் துடிக்கூராக்கள்.

எங்கள் ஊரின் காட்சியை நகரத்தின் நிலையை ஒரு புகைப்படக் காட்சியாகவோ அல்லது கவிதையாகவோ பார்த்தால் அதைப் பார்க்கும் நீங்கள் மூர்ச்சையைத்து விடுவீர்கள். எனவே, அவற்றை நான் செய்ய விரும்பவில்லை.

சுடுதியாக இறந்த நகரத்திலும் கிராமங்களிலும் மனிதர்களின் காலம் சிறைக்கப்பட்டாயிற்று

பச்சைத் தலைகள் பச்சை ஊர்திகள் பச்சை வஸ்துகள், பச்சை உருவங்கள் என்று கரும்பச்சை மயமாகிற்று எங்கும் மரங்கள், செடிகள், பூங்கள்ருகள், பயிர்கள், ஏதுமில்லாத பச்சை மயமாகிற்று எல்லாம்.

நாங்கள் எடுத்துச் செல்லமுடியாத பொருட்கள் எல்லாம் புராதன நகரத்தின் எச்சங்களாகிச் செமுழுப்பிக் கிடக்கின்றன.

சருகடர்ந்த முற்றங்களில் அநாதரவான சுடவங்கள் சிதைந்து துக்கத்தை மூட்டுகின்றன. பறவைகளின் இறகுகள் காற்றில் பறந்தலைகின்றன.

எங்கள் நகரத்தினதும் கிராமங்களினதும் கண்ணீர் அகதி மக்களை மூழகடிக்கிறது சுடுதியாக முளைக்கும் கிராமங்களிலும் நகரத்திலும் கதவுகளில்லாத குடிசைகளில் பண்டங்களேது மில்லாத மனிதர்கள் இறந்த காலத்தின் மீது கடந்து போன வாழ்வைத் தொட்டுவிட மயங்கிய நினைவுகளில் மிதக்கிறார்கள்.

இறந்தபோன கிராமங்களில் சனங்களை இழந்த பிறகு விதிகளில் புல அடாந்த பிறகு வீடுகள் தட அழுகையும் கனவையும் தொலைத்தபிறகு எந்தப் பச்சைக் கொம்பர்களாலும் தம்முடைய

துப்பாக்கிகியில் பூவைச் செருக முடியாது, முடியவே முடியாது. பெருகிவரும் கண்ணீரில் உடைப் பெடுத்துவரும் துயரத்தின் பெருமூச்சில் எந்த மகிழ்ச்சிப் பாடலையும் மீட்டவியலா ஒரு போராளியின் பாடவைத்தவிர இப்படி

ஒரு காலத்தின் காட்சி தீயில் ஏரிந்து மனதில் படிந்து போகிறது

கருணாகரன்

புத்திசாலித்தனம் + கோமாளித்தனம் = பட்டிமன்ற நடுவர்

அ.இராமசாமி

இந்த அளவில் பட்டிமன்றம் என்ற பொதுப் பொருளைக் குறித்த கருத்துக்கள் நிறுத்தப்பட்டு, சிறப்புப் பொருளான் அதன் நடுவர்களுக்கு வரலாம். பட்டிமன்ற நடுவர்களில் நம் காலத்தில் மிகப் பிரபலமான இருவர் சாலமன் பாப்பாயாவும், தின்டுக்கல் வியோனியுமாவர். இவ்விருவரும் பட்டிமன்ற நடுவர்கள் நாயக பிம்பங்கள் என்பதை அவ்விருவர்களும் மற்ற சாதனங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயல்வதை விருந்தும், அச்சாதனங்கள் அவர்களைப் பற்றி உருவாக்கிய பிம்ப அடுக்குகளிலிருந்தும் உணரலாம். இப்போதைய நுகர்வுப் பொருளாதார அடித்தளமே ஒவ்வொரு துறையிலும் பிரபலமங்களை முன்னிறுத்தும் வேலையைச் செய்கிறது. இது அதன் கடமையும் கூட. ஏனெனில் தனிநபர்களுக்குக் கிடைக்கும் பிரபலம் நுகர்வுப் பொருளாதார அடித்தளத்திற்கு அவசியம். அந்தப் பிரபலமங்களை மற்றைய சாதனங்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களின் மூலம் பொருட்களை விளம்பரப்படுத்தவும், விற்பனை செய்யவும், நுகர்வுப் பொருளாதார மதிப்பீடுகளை—போதனைகளை வழிய விடவும் செய்யலாம். தின்டுக்கல் வியோனியின் முகம் தமிழ்ச் சினிமாவின் அப்பா முகமாக மாற்றப்படுவதையும் குழுமத் பாப்பையாவின் நிதிமூலத்தைத் தேடுவதையும் இந்தப் பின்னணியிலேயே புரிந்து கொள்ளத் தோன்றுகிறது. சன் டி.வியின் காலை ஒனிப்பறப்பட, பாப்பையாவின் 'தினம் ஒரு குறை' வழியவிட்டு, அவருக்கு இன்னொரு பரிமாணத்தை உண்டாக்குகிறது.

பட்டிமன்ற நடுவர்களாகப் பாப்பையாவும், வியோனியும் தீர்ப்பு வழங்குவதில் குறைக்குடி அடித்தளாளின் வழியையே பின்பற்றுகின்றனர். வாதங்களின் அடிப்படையில் தீர்ப்புக்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, தன்மனம் விரும்பிய தீர்ப்புகளையே பெரும்பாலும் இவ்விருவரும் வழங்குகின்றனர் என்றாலும் அவர்களிடையே வேறுபாடுகளும் உண்டு. பாப்பையா பல நேரங்களில் அணியினர் செய்யும் வாதங்களை முழுமையாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை ஆனால், அவர்களின் உரைகளில் தொடர்ந்து இடையீடு செய்து கொண்டே இருப்பார். என்றாலும் அவர் வழங்கும் தீர்ப்பு 'குறையடையது' என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவிப்பது இல்லை. ஏறத்தாழ பஞ்சாயத்துத் தலைவரின் நிலையைப் போன்றது இது. பட்டிமன்றத்திற்குப் 'பஞ்சாயத்து' என்ற தன்மையை உண்டாக்கிய அடித்தளாருக்கு இருந்தது போன்ற அறிஞர் சிந்தனாவாதி, ஆளுமீகத் தலைவர்' போன்ற பிரபலங்கள் பாப்பையாவுக்கு இல்லை. ஆனால் அவர் போலவே தன் மனம் விரும்பிய தீர்ப்பை வாதங்களை ஒதுக்கிவிடும் தீர்ப்பை வழங்குகிறார். அதைப் பெரும்பான்மையோர் மனம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. இது எப்படி? அனைவரும் பாத்து ரசிக்கும்படியான

நிறமோ உருவமோ தனக்கில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டே தொலைக் காட்சிக் காமிராவின் பார்வையைத் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ள மூம் குடசமம் எது?.. இவ்விரு அமசங்களும் வியோனிக்கும் பொருந்தக் கூடியதுதான். இந்தக் கேள்விகளுக்கு ஒரு வரியில் விடை சொல்வதென் ரால், 'அவர்களது பட்டிமன்றங்களை ஒரு அரங்க நிகழ்வாக மாற்றுகின்றனர்' என்பது தான். அகைவுக் கும், நகர்வுகளும், சைகைகளும், உரையாடலும், பேச்சத் தொனி மாற்றங்களும், நிரம்பிய அரங்க நிகழ்வை உட்கார்ந்த இடத்திலேயே நிகழ்த்துவது சாத்தியமா! என்று கேள்வி எழவாம். அது சாத்தியம் ஆகிறதென்றால் அந்த அரங்க நிகழ்வில் இவ்விரு நடுவர்களின் பாத்திரம் என்ன? கதாநாயகர்களா? எதிர்நிலைக் கதாநாயகர்களா? அல்லது துணைப் பாத்திரங்களா? இந்தக் கேள்விக்கான விடைகள் பாப்பையாவுக்கும் வியோனிக்கும் ஒன்றாக இல்லாத நிலையில் அவர்கள் எங்கு வேறுபடுகின்றார்கள் என்பதும் புரியலாம்.

பாப்பையா நடுவராகப் பங்கேற்கும் பட்டிமன்றங்களைத் தொடர்ந்து கவனிப்பவர்களுக்கு அவரிடம் இருக்கும் சில தனித்தன்மைகள் புலப்படும். முதலில் விவாதப் பொருளை அறிமுகம் செய்கிற பொழுது, உயரிய செம்மொழியில் பேச்சைத் தொடங்கி உச்சஸ்தாயியில் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மிகச் சாதாரண பேச்சு வழக்கிற்கு மாறி விடுவார். செம்மொழியின் மூலம் வாதப் பொருள்களுக்கான 'வெளி'யும் தரவிலையும் உருவாக்கப் படுகிறது. வாதப் பொருளுக்கான 'வெளி'யில் உலவும் கதாபாத்திரங்களைச் சித்திரங்களாக மாற்றும் முயற்சியில் அவர்களுக்கிடையே நடக்கும் நுணுக்கமான உரையாடல் ஒள்ளை அவரே மாறி மாறிப் பேசுவார். அதன் மூலம் அவவரையாடலுக்கான காலம் உருவாக்கப்படுவது தோடு, யதார்த்த உரையாடல் மூலம் நம்பகத் தன்மையும் உண்டாக்கப்படுகிறது. விவாதப் பொருளை அறிமுகம் செய்யும் பாப்பையாவின் அறிமுக உரையில் இப்படியான சித்திரிப்புகளை அதிகம் காண முடியும். புனைவுக் காலமும் புனைவு வெளியும் உணர்த்தப்படுவது அரங்கக் கவனியின் முக்கிய மான் ஒரு அம்சமாகும். பேச்சு வழக்கிற்கு மாறி சித்திரிப்புகளைத் தரும் அறிமுக உரை திரும்பவும் தரப்படுத்தப்பட்ட மொழிக்கு மாறித் திரும்பவும் தலைப்பையும் முதலில் பேச வருவதற்கையும் அதே மொழியில் அறிமுகம் செய்துவிட்டு ஒதுங்கிக் கொள்ளும் பாணி பாப்பையாவினுடையது. உரையில் பேச்சுமொழியையும், தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியையும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மொழியின் ஒலி ரூபங்களில் வேறுபாடுகளையும் உண்டாக்கமுடியும். மிக உயர்ந்த ஸ்தாயியில்

இருந்து மிகவும் மெல்லிய குரலுக்கு மாறுவது, அதிலிருந்து கட்டடயான குரலில் பேசுவது போன்ற மாற்றங்கள் ஒரு 'பலகுரல் பேசு' (mimicry) என்ற அளவில் பார்வையாளர்களால் சிக்கப்படுகிறது. பட்டிமன்றம் கேட்க வந்த பார்வை யாளாக்குக்கு அந்தப் பலகுரல் பேசு அதிகப்படி யான லாபம் (bonus).

இதே முறையையே விவாதத்தின் முடிவில் தீர்ப்பு வழங்கும்போதும் பின்பற்றுகிறார். சித்தரிப்பு, சித்திரிப்பு மேலும் சித்திரிப்பு.. மேலும் மேலும் சித்திரிப்பு என அடுக்கிக் கொண்டே போவதன் மூலம் இரண்டு அணியினரும் எடுத்து வைத்த வாதங்களை மறக்கச் செய்து, பார்வையாளர்களைத் தன்வசப்படுத்திக் கொள்கிறார். அவரது சித்திரிப்பு கள் மிகவும் நுணுக்கமான வர்ணனைகளாக, உரையாடல்களாக, வேடிக்கைப் பேசுகளாக அமையும் பொழுது பார்வையாளர்கள் தங்கள் வாழ்வில் நிகழ்ந்த அதனையொத்த நிகழ்விற்கு (nostalgia) நுழைக்கப்படுகின்றனர். அப்படியானதொரு உள்ளி முகப்பட்ட மன்னிலையில் தனது புத்திபூரவமான — மேற்கோள்கள் கொண்ட— திருக்குறள், சங்கப் பாடல்கள்,

பைபிள்.

காந்தியடிகள் என அணைவுக்கும் தெரிந்த சிந்தனையாளர்களிடமிருந்து, எழுத்துக் களிலிருந்து எடுத்தாளப்படும் மேற்கோள்கள் கொண்ட தரப்படுத்தப்பட்ட

மொழியில் தனது தீர்ப்பை வழங்கிவிடுவார். பார்வையாளர்களின் மன்னிலை சிந்தனையைத் தவிர்த்து நிற்கும் பொழுது தரப்படும் ஆணை அல்லது உத்தரவுபோல் அவரது தீர்ப்பு கள் வந்து சேரும் பொழுது, அத்தீர்ப்பு, செய்யப்பட்ட வாதங்களின் அடிப்படையில் தான் வழங்கப்பட்டதா? என்று யோசிக்க மறந்து விடுகிறது பார்வையாளர் மனம்.

இந்த இடத்தில், நடுவர் பாப்பையாவின் அறிமுக உரை, தாப்பு வழங்கும் முறை ஆகியவற்றைத் தமிழ் நாட்டின் பாரமப்பாய் அரங்கக்கலையான தெருக்கூத் தில் வரும் கட்டியக்காரனின் செயலோடு ஒப்பிட விரும்புகிறேன். தெருக்கூத்தில் வரும் கட்டியக்கார னின் பணி ஏற்றதாழ பட்டிமன்ற நடவரின் பணியைப் போன்றதே, ஆரம்பத்தில் அவையோர் முன்தோன்றி,

'வாரன் இதென்ன பாரந்த — கட்டியக்காரன் வாரன் இதென்ன கேள்வுக'

என்று பாடி, தான் அணிந்துள்ள கோணாக்குல்லாய், பல வண்ண ஆடை, கெந்திகெந்தி நடக்கும் நடை, எனத் தன்னையே ஒரு கேளிச் சித்திரமாக்கி அறிமுகம் செய்து கொள்வான (பாப்பையாவும் தனது கருப்பு நிறம், வழுக்கைத் தனவையைப் பற்றி அத்தகைய சித்திரத்தை, தருவதுண்டு). சயளாளல் கொண்டு தன்னை அறிமுகம் செய்யும் கட்டியக்காரன், திடமான மொழியில் அன்று நடக்கும் கூத்துபற்றியும், கூத்தை நடத்தப்போகும் ஒழு பற்றியும், அன்றைய கூத்துக்கதையின் சாரம்பற்றியும் கூறி விட்டு வேடிக்கை காட்டத் தொடங்கும் விடுவான். அறிமுகம் செய்யும்பொழுது பாப்பைடும் பாடல்களும், பேசும் பேசுக்கொழியும், வேடிக்கை காட்டத் தொடங்கும் பொழுது வரும் பேசுக்கொழியிலிருந்தும்

பாடல்களிலிருந்தும் தொனியிலும், சைகைகளிலும், வார்த்தைகளிலும் முற்றாக மாறி கேளிக்கை அம்சத் தை உரியதாக்கிக் கொள்ளும். அவனும் அன்றாட ஊர் நடப்பு, நாட்டு நடப்பு, வீட்டு நடப்பு எனப் பல சித்திரங்களைக் கடைகளைக் கூறுவான். அதே கட்டியக்காரன் கூத்து முடிவில் சமயஞ்சாந்த தத்துவங்களை, வாழ்க்கை நியதிகளை புராண இதிகாசக் கதாபாத்திரங்களை துரியோதனன், துச்சாதனன், சீக்கன், ராவணன் போன்ற எதிர்நிலைக் கதாபாத் திரங்கள் கடைப்பிடிக்க மறந்த தத்துவங்களை — நியதிகளை — எடுத்துக்கூறி, பயமுறுத்தி — அவ்வாறில்லாமல் பக்கி மார்க்கத்தில் சென்று வாழும்படி கூறி, 'சபோஜெயம்' சொல்லி முடிப்பான். கடைசி முடிப்பின்போது நகைச்சலை தொனி முற்றிலும் மாறிய பேசுக் கமைந்துபோய் உச்ச நிலைக் குரலைக் கொண்டு பேசுவான் கட்டியக் காரன்.

கூத்தை ஆரம்பித்து, முடித்து வைக்கும் கட்டியக் காரனிடம் இரண்டு அம்சங்கள் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். ஒன்று: எல்லா விபரமும் தெரிந்தவன் — புத்திசாலி என்ற இரு நிலை எதிர்வுக்குள் ஒரு கதாபாத்திரம் இயங்கும்பொழுது பார்வையாளர்களின் ஈடுபாடு அதிகமாகுமே தவிர குறையாது. தெருக்கூத்துக் கட்டியக்காரனுக்கு கூத்தை ஆரம் பித்து வைப்பதும் முடிப்பதும் மட்டுமே வேலை அல்ல. அன்றைய கூத்தின் முக்கியக் கதாபாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் அறிமுகம் செய்யும் பொழுது கூத்தில் நடப்பது மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று:

'துரியோதன மகாராஜா வருகின்றவிதம் கான்க'

என்று கூறிவிட்டு ஒருங்கி நிற்கும் கட்டியக்காரன்.

'அடேய் காவலா... நான் யார் தெரியுமா?' என்று கேட்க.

'தெரியுமுங்களே... நொண்டிக்காலு முனிசாமி மகன் பழனிசாமி'

என்று கூறுவான். 'முனிசாமி மகன் பழனிசாமி' என்பது துரியோதனனாக வேடமிட்டுள்ளவனின் — நடிகனின் — உண்மையான அடையாளம். அந்த இடத்தில் புணைவு மறக்கடிக்கப்பட்டு நிகழ்வு — உண்மை — சொல்லப்படுகிறது. இதையொத்த பல நிகழ்வுகளைப் பாப்பையா நடுவராக இருக்கும் பட்டிமன்றங்களில் பார்க்கலாம்.

"இங்கே இவ்வளவு வீரம்.. வீட்டுக்குப் போயிட்டா.. முச்.. மன்னா எந்திரிக்கணும்".

இப்படியானதொரு இடையீட்டில் அணிப்பேச்சாளரின் சொந்த வீடு, மனைவிக்குப் பயப்படும் அவரது இயல்பு போன்ற விஷயங்களைப் பேசிவிடுவார். பேச்சாளரும் சிரித்துக் கொண்டு பேச்சைத் தொடர்ந்து விடுகிறார். இதில் எது புணைவு, எது உண்மை என்பதை நாம் அறிய முடியாவிட்டாலும் அணிப் பேச்சாளர் பற்றிய உண்மை ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டவர்களாகப் பார்வையாளர்கள் நம்புகிறார்கள்.

(நன்றி காவலச்சுவரு)

விளையாட்டுக்களை விளையாட்டுக்களாகவே கருத இப்பொழுது என்பது தெரிந்திருந்தாலும் இப்பொழுது அது அரசியலாகவும், வேறு பல பிரச்சினைகளை புதுத்துவதாகவும் அமைந்து வருகிறது.

இதில் ஸ்ரீவங்காவையும் கிரிக்கெட்டுக் புதுத்தியுள்ளது.

தகுதியுள்ள தமிழ் வீரர்களைப் புதுக்கண்பிப்பதில் தொடங்கிய ஸ்ரீவங்காவின் வனம் இனப் பிரச்சினைகளில் ஏற்படும் தோல்விகளை கிரிக்கெட் வெற்றிகளின் மூலம் மறைக்கும் நிலைக்கு கூட வளர்ந்தது.

ஆனால் இப்பொழுது அணியில் சேர்க்கப்பட்ட தமிழர் ஒருவர் மிகவும் சிறப்பாக ஆடி உலக அரங்கில் திறமைசாலி என்ற பெயரை தட்டிக் கெல்வதால் அவரை தட்டிக்கழிக்க இப்போது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதைக் கொடுக்கிறது. இங்கிலாந்தின் நடைபெற்ற மூன்று நாடுகள் பங்குகொண்ட மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒவர் ஒருநாள் கிரிக்கெட் போட்டியில் ஸ்ரீவங்கா அணி கிண்ணத் தைத் தட்டிச் சென்றது.

இந்தப் போட்டியில் இங்கிலாந்து அணியும் சிறந்த அணியாக கருதப்படும் தென்னாப்பிரிக்க அணியும் கலந்து கொண்டிருந்தன.

ஸ்ரீவங்கா அணி இங்கிலாந்தில் கலந்து கொண்ட எல்லாப் போட்டிகளிலும் நன்றாகவே ஆடியது.

ஸ்ரீவங்கா அணியை தூக்கி நிறுத்தியவர் ஒரேயொரு தமிழ் வீரரான முத்தையா முரளிதான்.

ஆனால் இங்கிலாந்து போட்டிகளின் பின் முரளிதான் இதுவரை எந்தப் போட்டிகளிலும் ஆடவில்லை.

தாரனாகவே அவர் ஆடி முடியவில்லை என்று ஸ்ரீவங்கா கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டு சபையி னால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அவர் காயம் பட்டு ஆடாமல் இருப்பது உண்மை என்றாலும் கூட அணிக்குள்ளேயே எழுந்துள்ள புகைச்சலும் இவர் ஆடாததற்கு ஒரு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது.

ஸ்ரீவங்கா வெல்லும் போட்டிகளில் முரளிதானின் பந்து வீச்சினாலேயே அணி வெல்வதாக எல்லோராலும் கூறப்படுகிறது. அது உண்மையும் கூட. ஆனால் இதை துவேசம் கொண்ட சிங்கள வீரர்களால் ஜீரனிக்க முடியவில்லை.

நாங்கள் இல்லாமல் எங்கள் துடுப்பாட்டம் இல்லாமல் முரளிதானால் என்ன செய்ய முடியும். ஆனால் முரளிதான் இல்லாமல் நாங்கள் வேறு பந்து வீச்சினர்களை வைத்தும் போட்டி களில் வெல்ல லாம் என்ற வாதத்துடன் சில வீரர்கள் முரளிதானை அணியில் சேர்ப்பதற்கு எதிர்புக் காட்டி வருவதாக தெரிகிறது.

உத்தியோக மூல் வட்டாரங்களில் உறுதிப்படுத்தப் படாத செய்தியானாலும் உண்மை என்று நம்பக கூடிய செய்தி.

இந்த எதிர்ப்பாளர்களுக்கு தலைமை தாங்குவது ஆரம்ப துடுப்பு வீரர் அதிரடி ரண்களைக் குவிக்கும் குரியமானவர் என்ற சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த எதிர்ப்புக் குழுவுக்கு எதிராக முரளிதானுக்கு ஆதரவாக கரம் தருபவர் அணியின் தலைவர்.

அணித்தலைவரைப் பொறுத்தவரை வெல்லும் அணி யை அவர் வழிநடத்த வேண்டும். வெற்றிக்கு முதலிடரனும் ஒரு முக்கிய அங்கம் என்பது அவருக்கும் தெரியும்.

இங்கிலாந்து வெற்றிக்குப் பின்னர் முரளிதான் கலந்து கொள்ளாத போட்டிகளில் இலங்கை அணி சோபிக்கவில்லை என்பதும் அணித் தலைவருக்குத் தெரியும்.

இவ்வருடம் நடைபெற இருக்கும் உலகக் கிண்ண போட்டிகளில் இலங்கை அணி என்ன செய்யப் போகிறது என்பது இந்த மாதம் அவஸ்திரேவியாவில் நடைபெறும், அவஸ்திரேவிய, இங்கிலாந்து ஸ்ரீவங்கா அணிகளுக்கிடையிலான போட்டியில் ஓரளவு தெரியும்.

இன்றைய நிலையில் முரளிதான் அணியில் ஒரு மிக முக்கிய அங்கம். கடந்த காலங்களில் அடிக்கடி கிண்ணங்களை வென்ற இலங்கை அணிக்கு பெரிதும் துணை நின்றவர்கள் துடுப்பாட்ட வீரர்களே.

அதிரடியாக ஒட்டங்களைக் குவிக்கும் துடுப்பாட்ட வீரர்கள் சாதனைகளைப் படைத்ததார். பந்து வீச்சைப் பொறுத்தவரை ஓரளவுக்கு திறமை சாலிகள் போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது துடுப்பாட்ட வீரர்கள் ஓரிருவர் மட்டுமே திறமையாக உள்ளனர். அதிலும் முக்கியமாக ஆரம்ப அதிரடி

வீரர் சனத் ஜீயகுரிய கடந்தபல ஆட்டங்களில் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு ஆடவில்லை.

300 ஓட்ட இலங்கை கூட எளிதாக எட்டுவிடும் ஸ்ரீவங்கா அணி 200 ஓட்ட எல்லையைத் தாண்டுவ தற்கு படும்பாடுகள் ஸ்ரீவங்கா அணியின் துடுப்பாட்ட பலம் எப்படி உள்ளது என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. தமிழ்களை அணியில் சேர்த்துக்கொள்ள கொள்ளாத ஸ்ரீலங்கா முரளிதான் சேர்த்துக்கொள்ளால் அவரின் திறமை எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் ஊக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இனியும் ஸ்ரீவங்காவில் எமக்கு இடமுன்டு என்ற நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. எனினும் உலகம் ஸ்ரீவங்கா வின் கபட நாடகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இதுவும் ஒரு சந்தர்ப்பமாகும்.

அதைவிட மிக முக்கிய கடமையொன்று எமக்கு உள்ளது. ஓம் எமக்கெள் ஒரு அணி இருந்தால் அதில் சிலர் சிந்திக்கலாம். விளையாட்டு வாழ்க்கையின் ஒரு அங்கம். அதில் எங்கள் விளையாட்டு வீரர்களின் திறமைகள் இனப் பிரச்சினை என்ற பெரும் போர்வையால் போர்த்தப்பட்டு அமுக்கப்பட்டு விட்டது.

தமிழர் மிக முக்கிய கடமையொன்று என்ற நாம் காரணத்திற்காகவே இலங்கையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுக்களில் தமது திறமைகளை நிருபித்தவர்களை சிங்களம் கண்டு கொள்ளவே இல்லை.

நானை நமக்கென்று ஒரு நாடு கிடைக்கும்போது (குரோசியா உருவாகிய சிறிது காத்திலேயே அந்நாட்டு உதை பந்தாட்ட வீரர்கள் தமது திறமையை உலகக் கிண்ணம் 98இல் உலகுக்கு காட்டியது போல்) நாழும் எமது திறமைகளை உலகுக்குக் காட்ட வேண்டும்.

அப்படியானால் எமது வீரர்களின் தரம் சர்வதேச தரத்திற்கு இணையாக உயரவேண்டும். உயர்த்த வேண்டும்.

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை. எமது விடிவுகாலம் விரைவில் வரும் என்று நம்பி அதற்கான முயற்சி களில் சுடுபட வேண்டும்.

விளையாட்டுக்களை அந்தத் துறைகளில் உள்ள திறமைசாலிகள் ஊக்குவிக்க வேண்டும். முக்கிய மாக கிரிக்கெட், உதைபந்தாட்டம் மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் எமது வீரர்கள் சிறந்திருப்பது நாம் அறிந்ததே.

அவர்களை ஒன்று சேர்த்து அணிகளைக்கி உத்தியோகப்படுத்த வேறு பந்து வீரர்கள் கலந்து கொள்ள வைக்கலாம்.

அதன் மூலம் உலக தரத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் அந்த தரத்துக்கு உயரவும் வழிப்படும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள எனது எண்ணம் எனது கனவு, எனது ஆசை, இது எல்லோரது அவர்களை ஒன்று சேர்க்க வேறு பந்து வீரர்கள் கொள்ள வைக்கலாம். அதன் மூலம் உலக தரத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் அந்த தரத்துக்கு உயரவும் வழிப்படும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள எனது எண்ணம் எனது கனவு, எனது ஆசை, இது எல்லோரது அசையாக வும் இருக்கும் என்றும் என்னுகிறேன்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில், போட்டிகளை நடத்தும் அமைப்புக்கள் இந்த ஏற்பாட்ட செய்யலாம் பரந்து வாழும் சிறந்த அணியை உருவாக்க முயற்சிக்கலாம். முயற்சி நிச்சயம் திருவிளையாக்கும். அந்த அணி, எமது அணி எட்டுப்படுத்த வீரர்கள் வீரர்கள் ஒரிருவர் மட்டுமே திறமையாக உள்ளனர். அதிலும் முக்கியமாக ஆரம்ப அதிரடி

(38ம் பக்கம் பார்க்க)

சண் யோன்சன்

நீங்கள் பலம் இதற்கு சந்தோஷம் ஆகிவிட்டார்களா?

இல்லைபோனில் இப்போதே இந்தக் கணமே ஆகிவிடுங்கள்.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ ପରିଚାଳନା କେଣ୍ଟିକି

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Astra Satellite - Movie Channel
Audio - 7.56 Video

இலங்கை - இந்திய - தென்னாப்பிரிக்கா - கிழக்கு நாடுகளுக்கான விவேத ஒவிப்புப் பிள்ளையும் இப்பொறுத்து.

SW 41-7150 K476

இந்துக்கூடலூர் காலதான் முனிக்கும், பழந்தலும், இந்தியாவில் ஆயிரக்கணக்காக கேட்கப்படுகிறது.

४८७

London SW2 2HZ U.K.
ஆத்கங்களை அந்தந் திசு
வையுப்பகள்.

தோண்டலைப்பசி இலக்கம்: 00
தோண்டலை மட்டு இலக்கம்: 00
தோண்டலைப்பசி திசுமுசிக்களை
அனுநூக்கவேண்டிய இலக்க
0044 71 564 4444

பத்திரும்

எவ்வளவு முன்னென் சசரிக்கையுடன் இருந்தும் அந்தத் தவறு நடந்து விடுகிறது. சைக்கிளைப் பூட்டப் போன போதுதான் அதை அவன் அவதானித்தான். சைக்கிளில் பூட்டில்லை.

அவன்து வாகனம் மிகவும் பழையது. றலி. எழுபத்தி ரெண்டாம் ஆண்டு நூற்று நாற்புது ரூபாய்க்கு வாங்கியது. 'பழக்' என்றால் திருட்டுப் போகாதா என்ன? பயம்

காரணமாக அவனாகவே ஒரு பூட்டை — ஒன்றறையடிச் சங்கிலி. அதே அளவிலிருந்து சிவப்பு இறப்பா ஹோர்ஸ், பழைய பாட்டலோக் ஆகியன் கொண்டு — தயார் செய்து கொண்டான்.

அந்தப் பூட்டு, சைக்கிளுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது. என்றாலும் விட்டில் அவன்து மனைவி பல தேவைகளுக்கு அதனைப் பயன் படுத்திக் கொண்டாள்.

இராவு வேளைகளில் கோழிக்கூடு பூட்டு — முன் கேற் ஆமைப் பூட்டு கைபிச்காக எங்காவது மாறி வைக்கப்பட்டு விட்டால் — கேற்றைப் பூட்டு என்று அது அவளுக்குப் பயன்பட்டது.

இராவு கூடு, கோழிக் கூடு பூட்டு அவன் எடுத்து இவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

மனைவியை மனதால் வைதபடியே செய்வதறியாது விழித்தவனுக்கு, பொறி தட்டியது போல் அந்த யோசனை தோன்றியது.

'பக்கத்திலை.. ஆற்றரயன் வீட்டிலை சைக்கிளைப் போட்டால் பத்திரமாய்க் கிடக்கும்.'

சைக்கிளை உருட்டியபடி பிரதான் வீதிக்கு வந்தான். அவன்து மனக்குப் பிடித்த மாதிரி வீடு எதுவுமே இல்லாதது போலத் தோன்றியது. ஒரு கணம் தயங்கியவன், ஓற்றை கேற் போட்ட, அந்தச் சிறிய வீட்டை எட்டிப் பார்த்தான். ஒருவரும் இல்லை. யோசனை ஏதுமற்றவனாய் சைக்கிளை உள்ளே உருட்டினான்.

அப்பொழுது; அவன், அந்தப் பெண் குழந்தை — ஒன்பது அல்லது பத்து வயது இருக்கும் — எதிரே வந்தாள். அவன் கறுப்பாயிருந்தாள். கையும் காலும் சள்ளி சள்ளியாயிருந்தன, முகத்தில் மட்டும் ஒரு திரட்சி, களை, கண்கள் பெரிதாய், சதா சிரித்தபடி இருந்தன. இவனை மிகுந்த பற்றுதலைடு பார்த்தான்.

முதற் பார்வையிலேயே அவனை இவனுக்குப் பிடித்துப் போய்விட்டது. அழிந்துபோன சிவப்புப் புள்ளிச் சீததைச் சட்டை போட்டிருந்தாள். என்ன? என்பது போல அவன் மிகுந்த கணிவுடன் இவனைப் பார்த்தாள்.

"சைக்கிளுக்குப் பூட்டில்லை.. அதுதான்.. இதிலை விட்டிட்டுப் போகலாமா..? பக்கத்திலை செத்தவீடு, போக வேணும்..."

சரி என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை மட்டும் ஆட்டினாள்; அந்தக் குட்டி இளவரசி.

"அம்மா கண க்குப் போயிட்டா.."

அவன் அம்மா என்று எஜமானியையா? பெற்ற தாயையா?

அவனுக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. கேட்கவும் துணிவு கொள்ளாதவனாய் சைக்கிளை வீட்டின் நிழக்குச்

சுவரோரமாய் — சீர் சீமெந்தில் உரசாதவாகில் பக்குவமாய் விட்டுவிட்டு நகர்ந்தான்.

சாலீட்டில் சொந்த பந்தங்களை விட, பரந்தாமனின் சக ஆசிரியர்களும் அவனிடம் கற்ற மாணவ மாணவியருமே நிறைய இருந்தார்கள்.

இப்படி ஒரு அகால முடிவு அவனுக்கு வந்தது இவனுக்குக் கவலையாக இருந்தது.

'முப்பத்தொரு வயதில் சா வருவது எவ்வளவு கொடுமை.. அவனுக்கும் சஸ்வரிக்கும் இடையே எவ்வளவு நெருக்கமான உறவு தளிர் கொண்டது.. திருமணம் கூட இரண்டொரு மாதத்தில் என்றிருந்ததே... எல்லாமே அவனளவில் ஏன் பொய்த்துப் போய் விட்டன.'

'அவன்து ஆர்வம், சிரத்தை, மாணவர்களின் தன்மைக்கேற்ப கற்பிக்கும் பக்குவம், எல்லாமே ஒரு துப்பாக்கி ரவையின் முன்னால் அர்த்தமிழ்ந்து போவெதன்றால்.'

எதுவோ..? என்ன காரணமோ...? அவன்து மரணம் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது... துயரம் தருவதாக இருக்கிறது..'

தலைவாசலில் — சற்று உள்ளே, பெட்டியுள் — அவன் நெடுங்கிடையாய்க் கிடந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் நெஞ்சிலும் முகத்திலும் பட்டென யாரோ பலமாக அறைந்தது போல் ஓர் உணர்வு இவனுள் படர்ந்தது. சக மனிதன் என்ற அளவில், அந்த மரணத்தின் கொடுமை இவனையும் பற்றிக் கொண்டது. இவன் கலக்கமுற்றவனாய் அவன்து உடலைப் பார்த்த கையோடு வெளியே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

இவன் வெளியே வந்த சில நிமிடங்களுக்குள்ளாகவே அவன்து இறுதி ஊர்வலம் ஆரம்பமாகியது.

சுடலை வரை போவதா விடுவதா என்று இரு மனப்பட்ட போது, பசுபதிதான், இவனை இழுத்துக் கொண்டு போனான்.

'இரத்த வெடிலும் பின் வாடையும்தான் இந்த மன்னை விதியாகிவிடுமோ...? இயல்பு தப்பிய இந்த வாழ்வு — எத்தனை காலம் நீடிக்கப் போகிறது.

மதியம் திரும்பிய வேளையில் எங்கோ தூரத்தில் வானொலியில் பூாளம்!

இது என்ன அபத்தம்..? எல்லாமே ஒழுங்கற்று தலை தடுமாறியதான நிலை என்..? இயல்பும் இசைவும் பிறழ்ந்த இந்த வாழ்வு ஒழுங்குபடுவது எப்போது..? எல்லாமே தூரத்துக் கனவாய் ஆகிவிடுமோ...

பிரதான் வீதியில் ஏற்யதும் இவனுக்குச் சைக்கிளின் ஞாபகம் வந்தது. அந்தச் சிறிய வீட்டின் பக்கம் பார்வை சென்றது. சைக்கிள் விட்ட இடத்தில் அப்படியே பத்திரமாக இருந்தது.

இந்த துயரங்களிடையே சைக்கிள் பற்றிய நினைப்பு இவனை வெட்கமுறச் செய்தது.

நீல வானமும், கருங்கடலும், பூமியும் தழுவி நின்ற பெரு வெளியில்தான் அந்தச் சுடலை இருந்தது.

பரந்தாமனின் உடலைத் தீ நாக்கள் தழுவியபோது இவன்து தேகம் லேசாக நடுங்கியது. கண்கள்

பனித்தன. உள்ளத்து உணர்வுகள் அனைத்துமே உறைந்து போனதான நிலை. இவன் பசுபதியைப் பார்த்தான். அவன் யாருடனோ கலகலப்பாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

‘பசுபதியை ஏன் எதுவும் தொடவில்லை!’

சுடலையை விட்டு வெளியே வந்த போது மழை பிடித்ததுக் கொண்டது. இவன் பசுபதியின் குடையினுள் ஒதுங்கிக் கொண்டான்.

“பாலிங் கிளவுட்ஸ் மச்சான்... மழை விட்டிடும்..”

‘இந்த வாழ்வு... இதன் அர்த்தம் எல்லாமே நகரும் முகில் கூட்டம்தானா?’

மரணம், வாழ்வு பற்றிய விசாரம் தொற்றிக் கொண்டது. அவனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது.

பசுபதி களைப்பற்று, சளசளத்தபடி வந்தான். அப்படியெல்லாம் இவனால் இருக்க முடியவில்லை. சிறைகாடிந்தது போல் மனசு படபடப்பற்று இருந்தது. இந்த ஒடுக்கம் மனக்கு இதமாயிருந்தது.

மழை விட்டதும் கிழக்கு வானில் பொட்டுப் பொட்டாய் நீலவானம் தெரிந்தது. வானம் எவ்வளவு விரைவாக நிர்மலமாகி விட்டது.

மனசின் அமுத்தங்கள் யாவும் லேசானது போல அவன் உணர்ந்தான்.

பிரதான வீதிக்கு வந்ததும் அவன் பசுபதியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

சைக்கிள் ஞாபகம் வந்தது.

“காற்றுக் கீற்றுப் போய்க் கிடக்குமோ..? அந்தப் பிள்ளை.. அவனது

தமிப்.. வால்வரியூப்பைத் தொட்டுக் கிட்டுப் பார்த்து.’

ஏதோ கனவு கலைந்தது போலவும், மீண்டும் இயல்பான சூழலில் காலுங்கியது போலவும் அவனுக்கு இருந்தது. சோர்வு நீங்கிய பாடாய் இல்லை. சைக்கிள் வைத்த வீட்டை அடைந்த போது அங்கு அவனுக்கு அதிசயம் காத்திருந்தது.

சைக்கிள் மழையில் நனையாத படிக்கு, பக்குவமாய் ஸன்சேட்டின் கீழ், முன்புறமாக எடுத்து வைக்கப் பட்டிருந்தது.

‘யாருடைய வேலை இது... அந்தக் குழந்தைதான் எடுத்து வைத்திருப்பாளோ..?’ சிரமமாக இருந்திருக்குமே.. சைக்கிளை எடுக்கும்போது எதிர்ப்பக்கமாகச் சரிந்து அவனுக்கு அடிகிடி பட்டிருந்தால்.. அல்லது உருட்டும் போது உடம்பில் உரசல் எதாவது..

இவன் சைக்கிளை எடுத்தபோது ஈரக்கையைத் தனது

சித்தைச் சட்டையில் துவைத்தபடி ஓடிவந்தாள்.

“மழை பெய்தது.. அதுதான்”

“மழை பெய்தால் என்னம்மா..? உனக்கு ஏன் இந்தத் தொந்தரவு..?”

“தொந்தரவா.. எனக்கா?”

அவன் உதடு நெகிழிச் சிரித்தான்.

உடைந்து போன உள்ளம் நிரவல் பெற்றுப் பரவசம் கொள்ள, அவனை வாருஞ்சையுடன் பார்த்தான்.

வாழ்வின் அர்த்தமே அவன் என்பது போலவும், உயிர்ப்பசையின் தொடர்ச்சியை ஒரு சுடராய் அவன் தாங்கி நிற்பது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றியது.

நன்றி பெருக்குடன், செல்லமாக அவனது தலையை வருடியபடி, இவன் விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

கவனம்... பார்த்தெடுங்க...

காவிலை அடிப்பட போகுது!

திரும்பிப் பார்த்தான். கன்னங் குழியச் சிரித்தபடி அவன் நின்றாவன்.

வெளியே வந்த பின்புதான் குழந்தையின் பெயரைக் கேட்காமல் விட்டது மனதில் பட்டது.

“எதுவுமே தாமதமாய்த்தான் உங்களுக்கு....!”

மனவில் அடிக்கடி கூறுவது

ஞாபகம் வந்தது.

“காழும்புத்துறைப் பக்கம் வந்தால், மீனவும் ஒருமுறை இந்தக் குழந்தையைப் பார்க்க வேணும். பேரைக் கேட்க வேணும்..” என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

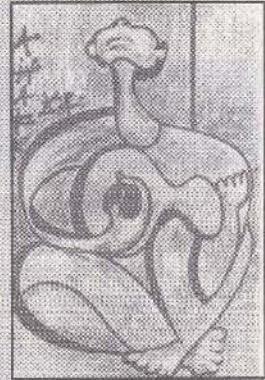
மனம் பரவசம் கொண்டு சிறு விரித்தான உணர்வுப் பரந்தாமனின் மரணம் தந்த உளைச்சல சிறுகச் சிறுக நீங்கியதான நிலையில் எல்லாமே அவனுக்கு அழகாக இருந்தன.

அவனுக்கு முன்பாக, எதிரே வந்த அவனைக் காந்துசைக்கினில் சென்ற பெண் பிள்ளையின் லாவகம் சுமக்க முடியாத சமையைச் சுமந்து செல்லும் சிறுவனின் முகம் காட்டும் முதிர்ச்சி, தோலோடு தோள் கை போட்டு சைக்கிள்களில் சமாந்தரமாய் உலா போகும் சிருடை அணிந்த கல்லூரி மாணவர்களின் குதாகலம். பஸ்ரியன் சந்தியில் திரும்பிய பஸ்ஸில், கணமே தெரிந்து மறைந்த அந்தப் பெயர் தெரியாத, எங்கோ எப்பொழுதோ பார்த்துப் பிரியப்பட்ட அழகியின் முகம். எல்லாமே அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன்.

உலகின் அழுகுகள் அனைத்தையும் வாரிக் கொட்டிக் கொண்டதான் ஓர் அனுபவ விகாசம் அவனுள் செறிவு கொண்டது.

தன்னை மறந்தவளாய் சாருகேசி ராகப் பாடெலான்றை முணுமுணுத்தபடி, சைக்கிள் பெட்டலை அழுத்தி மதித்தான் சைக்கிள் இயல்புக்கு மீறியதான் வேகம் கொண்டது. இவனுக்குச் சார்நிவ மிதப்பது போலிருந்தது.

- க. ரட்டாராஜ்

பெண்களை பிரதான பொருளாகக் கொண்டு பல கலைஞர்கள் தம் திரைப்படத்தினை வெளியிட்ட என். பெண்ணிலை வாத நோக்கில் பெண்களைச் சித்தரிப்பதற்காக தத்துவார்த்த ரியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும், ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததாகவும் கலைஞர்கள் தம் படைப்புகளை வெளியிட்டனர்.

இவ்வகையினர் பாலச்சந்தர், பாரதிராஜா போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பு களை வெளியிட்டனர். பாலச்சந்தர் 1970ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தயாரித்த இருகோடுகள் என்னும் திரைப்படத்தில் ஒரு பெண் கணவனைவிட்டுக் கொடுத்ததன் மூலம் தியாகப் பொருளாக்கியவர் இவர். 1970ம் ஆண்டில் பாலச்சந்தர்

ஸாலச்சந்தரின் தேவை ரசிகர்களின் பணமும் கண்ணீரும்

ஆனால் பாலச்சந்தர் முடிவில் குழப்பு கிறார். அவருக்குத் துணிச்சல் இல்லை என்றே கூறலாம். அவர் சமரச வாதியாகவே காணப்படுகின்றார். அவரால் திரைப்படத்தை முற்போக்காக கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. அவளை அவர் பைத்தியக்காரி ஆக்கிறார். அவள் ஒரு தொடர்க்கதை என்னும்

தமிழ்ச் சினிமா காட்டும் பெண்

சசிலா

தயாரித்த காவியத் தலைவி என்னும் திரைப்படத்தினை நோக்கும் போது அங்கு பணம் ஒன்றையே பிரதானமாகக் கருதி பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சாமல் எப்படியும் சம்பாதிக்கலாம் என்று வாழும் ஒருவனுக்கு சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஒருத்தி வாழ்க்கைப்படுகின்றாள். கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்று அடங்கி வாழ்ந்திடாமல் அவனிடம் இருந்து அவள் பிரிந்து விடுகின்றாள். தனது ஒரே மகனுடன் புதிய வாழ்க்கை யை ஆரம்பிக்கின்றாள்.

இடையூறுகளையும் துன்பங் களையும் வென்று பெண்ணைப் படிக்க வைக்கிறாள். கணவன் என்ற உரிமையைப் பயன்படுத்தி கொண்டு முன்னரே குழந்தையைப் பெற்றுக் கொண்ட பெண்ணைத் தற்கொலை செய்ய வைப்ப தோடு படத்தை முடித்து விடுகிறார். இக்கருத்து இத்தகைய பெண்களுக்கு மரணம் தான் விடுதலை அளிக்கும் என்ற உணர்வைத் தருகிறது. இவ்வாறான கருத்துக்கள் பெண்களுக்கு விடிவைத்தரப் போவதில்லை.

இரு கோடுகள், தாமரை, நெஞ்சம், வெள்ளிவிழா, நால்வேலி போன்ற திரைப்படங்களைத் தந்த பாலச்சந்தர் 1985ம் ஆண்டில் சிந்து பைரவி என்னும் படத்தைத் தருகிறார். ஆனால் இங்கு வரும் பெண் சுதந்திரம் உடையவளாக சமூகம் பற்றிய பிரக்ஞா கொண்டவளாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றாள். சங்கிதம் அறிந்தவளாகவும் அதே நேரம் நாட்டார் பாடல் களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவளாகவும் பொது வாக்கைச் சமூகப் பொறுப்புனர்வு கொண்டவளாகவும் காட்டப்படுகின்றாள். சமூகப் பொறுப்புனர்வு கொண்ட இன்னொரு பெண்ணை அச்சமில்லை அச்சமில்லை (1984) எனும் திரைப்படத்தில் காட்டுகின்றார். சமூக சிர்திருத்தவாதி ஒருவனை காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண் அவன் அரசியல் வியாபாரியாக மாறும்போது கொலை செய்கிறாள். இத்திரைப்படம் சமூகம் பற்றி விசாலமான பார்வையைப் பெண் கொண்டவளாகக் காட்டப்படுகிறது. ஓரளவுக்குப் பெண்களின் பேணும் படமாக அவர்கள்

தான் என்பது பெண்ணுக்குத் தெரிந்து விடக் கூடாதென்று அவள் விரும்புகின்றாள். இதனைப் பயன்படுத்தி அவன் பணம் பறிக்கிறான். முடிவில் மகளைக் கற்பழிக்க முயலும்போது கணவன் எனப்பாராது அவன் சுட்டுக் கொலை செய்யப் படுகிறான். இத்திரைப்படத்தில் பெண்ணின் தனித் தன்மை பேணப்படுகின்றது. பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசாவிடினும் இங்கு பெண்தன் சுதந்திரத்திற்குப் போராடுகிறான்.

பாலச்சந்தரின் வெள்ளிவிழா (1972) எனும் திரைப்

பாத்தைத் தயாரித்த பாலச்சந்தர் 1983ம் ஆண்டு வெளியிட்ட திரைப்படம் அக்னி சாட்சியாகும். அக்னினி சாட்சியின் கருத்து மிகவும் ஆழமானதாகும். கணவன் தினமும் மனவியை அடித்து நொருக்குகிறான். அத்துடன் மனவியின் கருவையும் சந்தே கித்து அக்குழந்தையைக் கொலை செய்கின்றான். இந்த அன்றாட சண்டையும், கொலையும் கண்டவர்கள் 4 குழந்தைகள். நால்வரில் ஒருத்தியின் மனதை இச்சம்பவங்கள் மிகவும் பாதித்தன. இப்பெண்ணின் மனதைப் புரிந்து கொண்ட அவளது உணர்ச்சியை மதிக்கத் தெரிந்த ஒரு கணவனின் கதா பாத்திரத்தை இங்கு காண முடிகின்றது. இங்கு பெண்மை தன்னை ஏற்றுக் கொள் என்று கெஞ்சவில்லை. அழவில்லை. பெண்மை ஆண்மைக்கு அடிமை இல்லை தன்னைத் தன் சூப்பத்துடன் உணர்ச்சிகளை ஓழிவு மறைவின்றி நியாயமான முறையில் வெளிப்படுத்துகின்றது. போலி அடக்கம் காணப்படவில்லை தேவை யற்ற பணியு இல்லை. அவள் அவளாகவே தன்னைக் காட்டுகிறாள். கணவனிடத்தில் அவளுக்கு அன்பு, மரியாதை, காதல், தோழமை உண்டு. ஆனால் அடி பணியவில்லை. இது பெண் கதாபாத்திரப் படைப் பில் ஒரு திருப்பமாகும். மனதோய் வைத்தியரிடம் சென்ற போது அவளது மன உளைச்சல்களை கண்டறிய அவர் முயல்கிறார். அவளை ஒரு படம் வரையச் சொன்ன போது சிலுவையில் அறையப் பட்ட ஒரு பெண்னை வரைகிறாள். ஒரு சமுதாயத் தில் பெண் எப்படி அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்றாள் போன்ற சிந்தனைக் குவியல்களையும், பல கேள்வி களையும் எழுப்பி விடுகிறது அவளின் சித்திரம். அவளின் மனதில் நிலைத்திருப்பது பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளாகும்.

இங்கு பெண் உரிமை பற்றிக் கதைப்பவள் நோய்க் கூறு கொண்டவளாக சித்தரிப்பது பாலச்சந்தரின் ஒரு சமரசம் தான். 1985ம் ஆண்டில் தயாரித்த கல்யாண அக்னிகள் எனும் திரைப்படம் பெண்களின் வரத்சணைக் கொடுமையை விளக்குகிறது. 1977ம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட தப்புத்தாளங்கள் ஒரு விபச்சாரி பற்றிய கதை என முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது. அரங்கேற்றத்தில் விபச்சாரி எப்படி பைத்தியக்காரி ஆக்கப்படுகிறாரோ அதே போல தப்புத் தாளங்கள் திரைப்படத்திலும் விபச்சாரி சிறைக்கு அனுப்பப்படுவது காட்டப்படுகிறது. “பாலச்சந்தரிடம் திறமை இருந்தும் படத்தின் பாதி வழியில் சவாலை ஒப்புக் கொள்ளாமல் பின் வாங்குவது அவருக்கு நல்லதல்ல” என்று ஆனந்த விகடன் (10.10.76) இதழில் பி.வி.காரந்த் சொல்லி இருந்த மாதிரி தப்புத் தாளங்கள் படத்திலும் பாலச்சந்தர் தப்பித்துக் கொண்டார். எனினும் பெண்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தமிழில் பாலச்சந்தர் சொன்ன அளவுக்கு வேறு யாரும் சொன்னதில்லை.

வாழ்க்கை தெரிந்த ஒரோாணின் புண்ணதை

-இந்த இருப்பிடம் சிரியதுதான் நம் இருவர், நம்மோடு சில ஈடுப்பு, ஊங்கு திரிய இடமுண்டு, ஒரு காப்பிடில் வந்து காப்பிடிப் போட்டு மூன்றாண், புருளில்லை, வாச்சு; ஒர் ஜினாள் மூக்கிப் பொறுத்து ஒடித்தான் தப்பு.

இதற்குள் நடினாக்கே உள்குப் பூரங்கள் நாட்டுவது! சிறுஉல்லைத் தூவி வளர்த்து அதன் குருத்தில் என் கண்மயிராங் உள்குப் பூர்க்குடியில் கட்க்கூட இடம்ர்ர நெருக்கத்தில் நம் வாழ்க்கை, ஆகாகா அழகு! என்னுடைய தோரில், அல்லது நீசையிலே நீ கூத்தாடுக் குதிக்கின்றாய், உரகம் பள்ளி விழுந்து இன்னும் பழுதா!

ஒரு முடுக்கு, அதுதான்- நம் உறங்கும் படுக்கை அறை! சிறு உடும்பா, இல்லை- கண்டில்லை நால்! காலையிலே வெயில் வந்து என் முதுகைத் தவல், முளையிடது, ஆனால் நெருக்கத்தில் வருந்தாமல் போகிறது கவலைதான், நேற்றிரவு மழை சூடு துளி நெருப்பு அது நீரிந்து உருமைப் பெய்துதான், கத்தியது, தொண்டைப்பு முரிந்து வலித்திருக்கும்.

மழைக்குத் தெரியாது, வாழ்க்கை! வாசல், நெருக்கத்தில் நுழைந்து விழைக்கின்ற ஒணாளின் புள்ளைகயில் மினுங்கும் தெளிவு மழைக்கு வரவில்லை, இந்த நிலச் சூரியச் சண்டிகுப்! சோலைக்கிளி

முகத்தில் அறைவது நுஸ்ர யட்டிழ்தாணை?

கௌரி மகேஸ்

சபீனா ஐந்து மாதமே ஆன நெனேயின் தாய்.

ஏற்கனவே 2 குழந்தைகள் பிறந்து சில மணி நேரத்திலேயே இறந்தபின் சபீனாவின் 4வது வயதில் பிறந்த குழந்தைதான் நெனே. நெனேயின் அப்பா ஒரு தொழிற்சாலையில் உயர்பதவியில் இருப்பவர். சபீனா ஆசிரியையாக கடமையாற்றி நெனே பிறந்தபின் தற்காலிக விடுமுறையில் இருப்பவர். அவர்கள் ஒரு நாய் வளர்த்து வந்தார்கள். அதன் பெயர் ஸ்ரீகா.

நெனே சத்திரசிகிச்சை மூலம்தான் பிறந்தவர்.

ஏற்கனவே பிறந்து இறந்த குழந்தைகளும் அப்படித்தான் பிறந்தவர்கள் என சபீனா கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். நெனே பிறந்து வீட்டுக்கு வந்த மறுவாரமே சபீனா நெனேயையும் குழந்தைகளை வைக்கும் தள்ளுவண்டி யில் தள்ளிக் கொண்டு ஸ்ரீகாவையும் கூட்டிக் கொண்டு காலையும் மாலையும் நீண்ட தூரம் நடப்பார்.

இங்கு சர்க்கு அரைப்பாரும் இல்லை. பச்சை உடம்புக்காரிக் கென இலை குழுகளை அவித்த குளியலும் இல்லை. சரி அது தான் போகட்டும். இன்று மழைக் குணம், குளிர்காத்து, சரியான குளிர், பனி கொட்டுது எனச் சொல்லிக் கொண்டு வீட்டிற்குள் அடைத்துக் கொண்டா இம் மக்கள் இருக்கிறார்கள்? அதற் கேற்ற உடைகளை அனிந்து கொண்டு காலாற நடக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள்....

முகத்தில் அறைவது குளிர் மட்டும் தானா? முகத்தில் அறைகின்றன.

புவம் பெயர்ந்து நாம் இங்கு வந்தவுடன் எம்மை முகத்தில் அறைந்து வரவேற்கும் குளிர், முழிபிதுங்க வைக்கும் மொழி, தலை சுற்றுவைக்கும் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, மருத்துவ மூன்னேற்றங்கள், நினைத்தே பார்க்க முடியாத போக்குவரத்து வசதிகள்....

இப்படி எத்தனையோ அதிர்வுகள் எம்மைத் தாக்கினாலும் சிறிது காலத்திலேயே இச் சூழலுக்கு நாயும் இசைவாக்கம் அடைந்து வாழ முற்படுகின்றோம். எப்படித்தான் எம்மை மாற்றிக் கொண்டாலும் எங்களால் ஜீரணிக்க முடியாமல் இருப்பது மேல்நாட்டவரின் கலாசாரம்.

நான் அவர்களின் கவாசாரம் பற்றிப் பேசவரவில்லை. யாரிடமேனும் உள்ள நல்ல விடப்பக்கள் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதிலோ, கற்றுக் கொள்வதிலோ தயக்கம் காட்டக் கூடாது. சில சமயத்தில் ஒரு சிறு குழந்தையே எமக்குப் பாடம்புகுடி விடுவதை அனுபவித்திருக்கின்றோம்.

கடந்த பல வருடங்களாக எம்முடன் நெருக்கமாகப் பழகிய தீம்மக்களின் பல செயல்கள் எர்களை வியக்க வைத்திருக்கின்றன. நெசிமு வைத்திருக்கின்றன. ரசிக்க வைத்திருக்கின்றன... அவற்றில் சிலது ஈங்களுடன் பகிரவாம்.

ஒரு நாள் சபீனா திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டா. அவவின் வீடு 3 தளங்களைக் கொண்டது. படிகளில் ஏறி இறங்க முடியவில்லை. மூட்டுக்கள் எல்லாம் வலி. காய்ச்சல். பலவித மருத்துவச் சோதனைகளின்பின் குடும்ப வைத்தியர் அவவின் நோய்க்கான காரணத்தைக் கண்டு பிடித்தார்.

நாயில் இருந்து ஒருவிதமான உண்ணி அவவை முன்பு கடித்திருக்கிறது. அவ்வண்ணியில் இருந்த நுண்கிருமிகள் உடலிற்குள் புகுந்து மூட்டுக்களில் அழுந்சியை உண்டு பண்ணிவிட்டன. இதற்கு முறையான சிகிச்சை நீண்டகாலம் எடுக்க வேண்டும். தவறினால் அக்கிருமிகள் நரம்பு மண்டலங்களை, மூளையைச் சுற்றியிருக்கும் சவ்வை, எனப் பலவற்றைத் தாக்கலாம். கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம்.

நீண்ட காலத்துக்கு ‘ஆண்டிப்யாட்டிக்குகளையும்’ முறையான, வைத்திய ஆலோசனையையும் சபீனா பெற வேண்டும். ‘ஆண்டிப்யாட்டிக்’ உட்கொள்ளும் போது குழந்தைக்குத் தாய்ப்பாலை நிறுத்திவிட வேண்டும். போதுமான பால் தாய்க்கு இருந்தும் அதைக் குழந்தைக்குக் கொடுக்க முடியாதது எவ்வளவு கொடுமை. அதுமட்டுமன்றித் தாய்க்குப் பாலைத் திடீரென நிறுத்துவது வலி. வேதனையைக் கொடுக்கும். அதற்கு மாற்றுவழிகள் கையாள வேண்டும். தாய்ப்பாலை நிறுத்தியதும் நேனே வேறு பாலைக் குடிக்க மறுத்து அழுத அழுகையும், நேனேயின் அப்பா அம்மா பட்டபாடுகளும் இதில் தேவைற் விடயங்கள்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்தும் எனது மனதில் ஓடிய என்னம் பேசாமல் ஸ்ரீகாவை தாய் கேட்டபோதே சபீனா கொடுத்திருந்தால் இந்தக் கஷ்டம் ஒன்றும் எததனை விதமான அனுபவங்கள். அவையும்

கௌரி மகேஸ்

வந்திராது. கைக்குழந்தையுடன் கஷ்டம், தான் கொஞ்ச நாளைக்கு வளர்க்கிறேன் என்று அந்த மனுசி எத்தனைதரம் கேட்டது' என்பதுதான்.

சரி இதற்குப் பின்னாவது நாயைத் தன் தாயிடம் சபீனா கொடுக்கவும் இல்லை. ஏன் சிறிது எட்டத்தி லாவது வைக்கவும் இல்லை. எப்படிக் கவனமாகப் பார்த்தாலும் வெளியில் உள்ள மரப்பத்தைகளில் இருந்து வைக்காவின் மேல் உண்ணி தெள்ளு ஏற்விடுகிறது.

இருநாள் கதைக்கும்போது சபீனா கூறினா "அரிதாக இருக்கும், நோயைப் பரப்பவல்ல உண்ணி கடித்து எனக்குத்தான் வருத்தமே தவிர நல்ல காலம் என் வைக்காவிற்கு வரவில்லை" என்று. "என்ன சொல்கிறீர்கள் விளக்கமாகக் கூறுங்கள்" என நான் கேட்டதற்கு அவ சொன்னா.

"நோயின் தாக்கம் எனக்குக் கடுமையாக இருக்கும் போதே நானும் என் கணவருமாக வைக்காவை மிருக வைத்தியரிடம் கொண்டுபோய் இரத்தப் பரிசோதனை செய்வித்தனாங்கள். பாவம் வாயில்லா ஜீவன். தொற்று நோய் அதற்கும் ஏற்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு வேதனை முறையான வைத்தியம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் அல்லவா. அதுதான் சோதித்துப் பார்த்தோம். கடவுள் செயலால் வைக்காவில் உண்ணியினாற் பரவும் வைரஸ், பற்றியித் தாக்கம் எதுவும் இல்லை"

எப்படிப்பட்ட ஜீவகாருண்யம் பாருங்கள். நாழும்தான் அதுபற்றிப் பேசுகின்றோம். எமது சமய நூல்களும்

போதிக்கின்றன. ஆனால் எவ்வளவு தூரம் நாம் நடைமுறையில் பின்பற்றுகின்றோம். எனக்கு உடனே ஊரில் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருந்தால் என்று எண்ணாம் ஓடியது.

பாட்டி சொல்லுவா "பிள்ளை உந்தச் சனியனை முதலில் துலை. பிள்ளைக்குப் பாலும் இல்லாமல் பண்ணிவிட்டுது சனியன்".

"திரும்ப உண்ணி கடித்து யார் யாருக்கெல்லாம் வருத்தம் வரப்போகுதோ தெரியாது. உந்த நாயைப் பேசாமல் சந்நதி கோவிலிலே கொண்டுபோய் விடுங்கோ.. அங்கின் சாப்பிட்டுட்டு ஏதோ உயிரோட இருக்கட்டும்" என்று சொல்லுவா பக்கத்து வீட்டு மாமி. இப்படியே நாயை விரட்டும் கட்சிக்கு வலு சேர்க்க ஒரு கும்பலே கூடிக் கடைசியில் நாயார் நாடு கடத்தப்படுவார். "முந்தி நடந்தது தெரியும் தானே" என்று சொல்லி எனது பரம்பரையிலேயே நாய் வளர்ப்பிற்குத் தடாச்சட்டம் போடப்படும்.

இங்க என்னவென்றால் பென்ஸ்காரில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் காசு செலவழித்துத் தனக்குக் கிருமித் தொற்று இருக்கிறதா என்று மிருக வைத்தியரிடம் இரத்தம் சோதிப்பிக்கிறது வைக்கா.

கடவுளே! அடுத்தபிறவியில் நாயாகப் பிறந்தால் இங்கு நான் பிறப்பதற்கு அருள்புரிவாய்!! என்றுதான் கூறத் தோன்றுகிறது எனக்கு.

பக்கத்தில் எங்கோ புரள்கிற பெருந்தி.

நீலக் கோணாரப் பயலே
கறுத்தத் திராவிடத் தலித்தனே
நல்லதும் கெட்டதும்
நஞ்ச வண்ணணின் அமுத நெஞ்சறியும் என
உண்ணேயே நம்பி
அன்னியா புகுந்த வண்ணியில் தரித்த என்
அன்னைக்கு எண்டா ஒலம்.
என்னுடை ஜமுனையாம் பாலி-ஆற்றில்
ஏண்டா இளையவர் சிந்திய யாக்கை.
ஏழுத்தில் தமிழர்
தாடகை வனத்துத் தேவராய் அழிதலைக் கண்டிடாது
உண்ட ஆழவார் அழுதுக்கும் நன்றி கொட்டவேண.
அதர்மம் அழிக்க
யுகங்களைக் கடப்பேன் எங்கிற பொய்யா
எங்கு தொலைந்தனை.
மன்னைவாம் என் அன்னை
அல்லல்பட்டாற்றாது அழுத செந்தீர்.

வ.ஜ.ச.பூராபாண்

கண்ணா நானுன் மந்தையுமல்ல
உனது முங்கிற துண்டிலைக் கவவி
ஊயிர் துடிக்கும் கோபியு மல்ல.
புதை மனல் நெரியும் கானலை அருந்தி
விடாய்கள் தணிந்திட
பூமியில் அலையுமோர் சாதா மானிடன்.
தொழு என பொழுது தப்பாது அழைக்கும்
கண்காணாத பள்ளிவாசல் போல்
வந்தென அருந்தென
காலம் காலமாய்க் குரல் கொடுக்கிறது

ஸ்ரத்ம் புதிய வடிவம் வேண்டி

அனுஷா சுருஷாநாதன்

கலைகளின் மறுமலர்ச்சி என்பது காலத்துக்கு காலம் வேவ்வேறு வடிவங்களில், வளர்ச்சி கண்டும், புரட்சிகண்டும் வந்துள்ளது. இருந்த போதிலும் சில கலைகள் தம் தன்மை மாறாத முறையிலும், சில கலைகள் மாற்றம் கொண்ட முறையிலும் தம்மகத்தே பல பரிமாணங்கள் பெற்று வருகின்றன. இந்த வகையிலே இன்றைய நிலையில் எமது கலை வடிவங்கள் எதனை தாங்கி நிற்கின்றன என்பதைக் கவனிப்போம். குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் காணப்படும் வரலாற்றுப் பெருமைக்கு கலைவடிவங்களை புதுப்

பொலிவுடன்

எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்ற கலை நிகழ்வுகளும் கவனத்தை ஈர்க்காமல் இல்லை. அவற்றின் சிறப்புக்கள் எவை?

பழந்தமிழர் நாட்டியம் கூத்து ஆகும். நடனக் கலை என்பது ஆரம்ப காலங்களில் கூத்து வடிவாகவே மேடைகளில்

நிகழ்த்தப்பட்டு

வந்து எது எது என்னாளில் கூத்து வந்து மன்னின் நிகழ்வு ரொன்னோ? என்ற கலை வடிவம், வேறாகவும், அதில் இருந்து மருவிய அந்தஸ்து பெற்ற ஒரு சிறப்பு உருவகமாக பரதமும் பரிணமித்திருக்கிறது என்பதை பரத முனிவரின் பரத சூடாமணி எனும் நூலின் வாயிலாக அறிகின்றோம்.

இங்கே பரதம் என்று நாம் இலக்கணப்படுத்த முடியாது விட்டால் ஒரு கூட, இன்றைய தேவை கருதிய கலைவடிவங்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும், அவற்றின் தோற்றும் எத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்டது. இந்நிகழ்வுகள் உண்டு பண்ணிய பக்க விளைவுகள் எவை என்பது பற்றிய ஆராய்வாக இதைக் கருத ஸாம்.

1997ம் ஆண்டு சவிலில் நடைபெற்ற மாவீரர் நாள் நிகழ்வின் போது அரங்கேறிய ஒரு கூத்து, சாதாரணமாக ஒரு பொதுமகனின் பார்வையிலே, தர்மம் அழிந்து, அதர்மம் தலை தூக்கும்

போது இயற்கை தானாகவே இறங்கிவரும் என்பது தின்னைம். அதுவே இக்கூத்தில் கருவாக அமைக்கப்பட்டிருந்த மையக் கருத்து. 1440ம் ஆண்டுகளில் சவில் நாட்டில் இடம் பெற்ற ஒரு நீதி நிறுவல் போராட்டத்தையும் அதோ போல், பாரதத்தில் நடைபெற்ற பாரதப் போர் என்ற இரண்டு நிலைப்பாட்டையும் இணைத்து, கூத்து வடிவையும், நாடக வடிவையும் ஒருங்கே கொண்டமைந்த இந்த கலைப்படைப்பு ஒர் பொக்கிஷும் என்றே கூறலாம். ஏனென்றால் இன்றைய காலகட்டத் தில் இவ்வாறான கலைவடிவங்களின் அவசியம் மிகவும் பெறுமதி மிக்கது. அதிலே 12 கலைஞர்கள் வரை பங்கு பற்றியிருந்தார்கள். பஞ்ச பாண்டவர்கள், சகுனி, துரியோத னர், துச்சாதனன், கிருஷ்ணன் இவர் களுடன் சவில் நாட்டின் நாடகக் கலைஞர் ஒருவரும் சிறப்புற நடித்திருந்தார். இந்தக் கூத்து வடிவிலே அமைந்து காணப்பட்ட சிறப்பு என்ன வென்றால் பாரதப் போரின் கதைத் தொடக்கம் சவில்

நாட்டில் நடந்த போராட்டத்தின் முடிவாகவும் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை அந்தக் கதையை கொண்டு சென்ற விதம் சிறப்பாகவும் காணப்பட்டது. மிகப் பழங்காலத்தில் அணிகின்ற ஆடை அணிகலங்கள் யாவுமே புதிய பாணியில் பாவிக்கப் பட்டிருந்தது. ஒப்பனை, நுணுக்கமான முறையில் கையாளப் பட்டிருந்தது. இந்தக் கலைப் படைப்பின் பின்னணி யாக இயங்கியது என்னவென்றால் என்றுமே தர்ம மும் நீதியும் உயிர்த்து வாழும். அநீதியும் அட்ரேமியமும் அழிந்து மடிந்து போகும். பாண்டவர்களைக் காக்க கிருஷ்ணர் எடுத்த அவதாரம் போல் சவில் நாட்டில் வணபிதா அவர்களின் வருகை நீதியை நிலை நாட்டிற்று என்ற கரு இக்கூத்து வடிவில் கையாளப்

- தொடர்ச்சி 33ம் பக்கம்

என்ன தேவையோ
எப்படி தேவையோ
எவ்வளவு தேவையோ
அத்தனை நேர்மகங்களால்
யாரிய இட வசதியான் அதை ஒரும்
இலங்கை இந்திய மாநாடுகள் ,
உனவு வகைகள், நம்முள்ள பகுதிகளிலும்

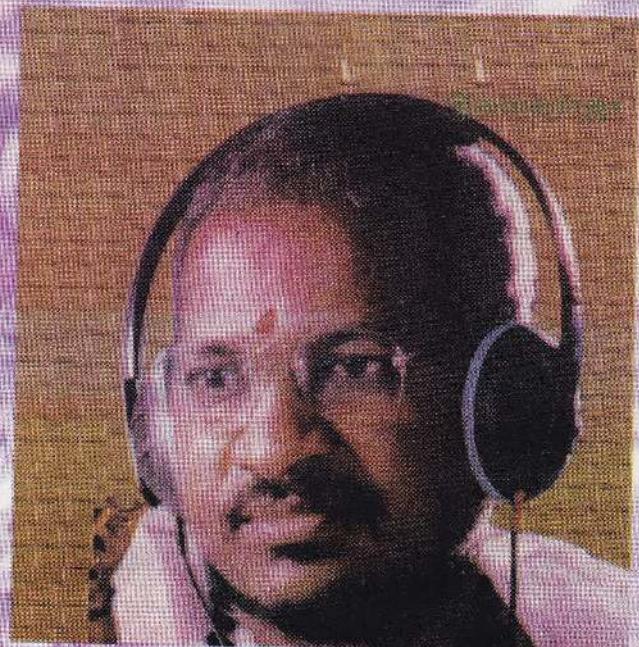
தமிழ்ச்சி Cash & Carry

195/197, South Broadway
Southall
London

Tel : 0181 606 99 00

ஒவியா

இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பனை ஓலையால்
இழைத்த பாவணப் பொருட்கள் அலங்காரப் பொருட்கள்

பழைய புதிய தமிழ் திரைப்படங்கள்
(வாடகை / விற்பனை) தென்னிந்திய
தொலைக்காட்சி (தொடர்) நாடகங்கள்
ஜங்கரன், பிரமிட், ரமி CDக்கள்
ஒடியோக்கள் இலங்கை இந்திய தமிழ்
சஞ்சிகைகள்

**127A, EALING ROAD
ALPERTON, WEMBLEY HA0 4BP, LONDON.**

(Sakoni Restaurant மேல் மாடியில்)

Tel: 0181 - 903 6121, Mobile: 0958 762 645

வாத்தில் எப் பாக்ஸம் நூத்திருக்கும்.
தபால் முஸ்மாக்கம் உங்கள் கூவைக்கால நிறைவு ரெய்யலும்.

ALPHA TELECOM GERMANY.

ஒரு சொல் கேள்வி
உண்மையை உற்பட்டியோம்
மனிவானது
தேவிவானது இதுவே!

Account Card கட்டணம்:

இலங்கை	1.32 DM/Min	கன்டா	0.35 DM/Min
இந்தியா	1.31 DM/Min	இலண்டன்	0.25 DM/Min
சிங்கப்பூர்	0.77 DM/Min	அவஸ்ரேலியா	0.40 DM/Min
ஜோர்மனி	0.15 DM/Min	அமெரிக்கா	0.25DM/Min

ALPHA TELECOM

K.SRIKANDARAJAH

SOESTER STR.30

44145 DORTMUND

Tel: 0231.8632215 / Fax:0231.8632216

Mobil:0171.4151229

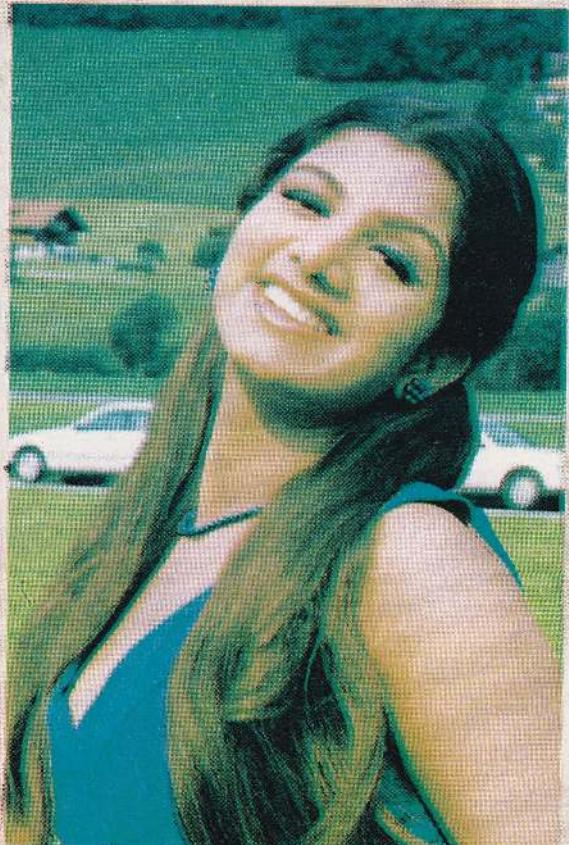
***** AGENTS WELCOME *****

IDEAL

Garments & Jewellery

Indische Lebensmittel, Kleider, Uhren und Schmuck

உங்கள் மனதிறைவுக்கு
ஏற்றவாறு டோர்
கொடுத்து பெற்றுக்
கொள்வதற்கும்
திருமண விழாவுக்கு ஏற்ற
மணவறை,
குருக்கள், பூமாலை,
விட்யோக் கமரா
மூங்கு செய்வதற்கும்
தயக்குவின்றி
தொடர்புகொள்ள உங்கள்
நினைவில் நிற்பது

ஜெயல் Garments & Jewellery

இலங்கை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள் ஜெயலி
வகைகள் 22 கரட் தங்க நகைகள் அனைத்துத்
தேவைகளையும் ஒரே கூரையின் கீழ் பெற்றுக் கொள்ள
இன்றே விழுயம் செய்யுங்கள்.

IDEAL Garment & Jewellery

Moenchsee Str.99, 74072 Heilbronn

Tel: 07131 627221 Fax: 07131 627284, Priv: 07131 570446

லாந்ட்ரார்சம்ஸ் (Landratsamt) கு அருகாமையில்

பட்டது.

இவ்வகையான கலைவடிவங்களை நாம் படைக்கின்ற போது என்ன விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பது முக்கியம். புலம் பெயர் நாடுகளில் எமது கலைப் பாரம் பரியங்கள் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் எத்தகையது என்பதை அறிகிறோம்.

புலம் பெயர்ந்து மேற்கு நாட்டுச் சூழலில் நாம் வாழ்ந்தாலும் வெளிநாட்டவர்க்கு எம் இனத் தின் பழையையும் பெருமையையும் காட்டும் சக்தி இவ்வாறான கலைவடிவத்திற்கு உண்டு. தமிழ் இனம் அடிமையாக வாழும் சிறுமை வாதிகள் அல்ல. முடியாட்சி நடாத்திய முதிர்ந்த இனம் என்பதை நன்கு உணர்த்தி நின்றது இப்படைப்பு.

இக்குத்து வடிவிலே சுவில் நாட்டுக் கலைஞர் எமது கலைஞர்களுடன் நடித்திருந்தார். டொச் மொழியும் தமிழ் மொழியும் இணைந்திருந்தது. இன்றைய எமது போராட்டச் சூழலில் நீதி தேடி அலையும் தமிழர்கள் என்ற அந்த உண்மையை வேற்று நாட்டவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு வழி சமைத்தது.

ஆகவே தான் இவ்வாறான கலைப்படைப்புக்கள் நமக்குத் தேவையாகின்றன.

எப்பொழுதுமே நீண்ட உழைப்பின் பின்னால் வெற்றி ஒன்று காத்திருக்கும். கலைவடிவங்கள் மேடையிலே சிறந்த தரத்துடன் விளங்க வேண்டுமாயின் கலைஞர்களுக்கு பயிற்சி முக்கியம். ஒரு கலைவடிவம் புதிப்பிக்கப்பட்டு சிறந்த உருவகமாக இடம் பெறுகின்றது. இந்த வகையில் ஜேர்மன் நாட்டில் நடைபெற்ற நிகழ்வு ஒன்றினைக் குறிப்பிடலாம். பொய்க் கால் குதிரையாட்டம் என்று நாம் முன்னர் கோயில் திருவிழாக்களில் கண்டு களித்த கலைவடிவம் பல ஆண்டுகளின் பின் அதே மெட்டில் புதிய பாடலுடன் நடனமாடப்பட்டது. “என்னைக் குதிரையிலே மன்னில் திரும்பி வந்து மன்னின் நிகழ்வு சொன்னேனா” இது பொய்க்கால் குதிரையாட்டக் காரணமும், ஆட்டக் காரியும் உரையாடுவது போல

அமைந்த பாடலை இன்றைய எமது போராட்டத்தின் அவலங்களை வெளிப் படுத்தி கவிஞர் சொன்ன விதம் அருமை. தன்மை, தொன்மை தவறாமல் இனிமை குன்றாமல் ஒவ்வொரு வரியும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இசை அமைப்பும் கூட கம்பீரமாகக் காணப்பட்டது. “கேணல் ரத்வத் தை கொடியை ஏற்றிப்போட்டு குந்தியிருந்து அழுகின்றார்” மிகவும் எளிமையான வசன நடையில் அர்த்தம் செறிந்த பாடல் இது. இந்தப் பாடலுக்கு பத்து மாணவர்கள் ஒரு நடனத்தை அமைத்துக் காட்டியிருந்தனர். இன்று பரதம் புதிய வடிவம் வேண்டி நிற்கின்றது என்றால் இந்தப் போராட்டச் சூழலில் அது எவ்வாறு பயன்பட வேண்டும் என்பதை இந்த நடனம் குறித்துக் காட்டி நிற்கின்றது.

பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் என்ற அந்தக் கலை வடிவத்தின் தன்மையில் சிறிதும் மாற்றம் இல்லாமல் பரதநாட்டியத் துணிக்கைகளை உச்சரித்து வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த இந்த நடனத்தின் சிறப்பு என்னவென்றால் நளின மும்லாவகமும் அப்படியே

போராட்டத்தின் செழுமை எடுத்துரைத்திருந்தமை.

இந்த நடனத்தை நெறியாள்கை செய்த ஆசிரியரின் கற்பனா சக்தியையும் பொறுப்புணர்ச்சி யையும் மெச்ச வேண்டும். எந்த வொரு கலை வடிவத்தையும் நாம் எடுத்தாள்கின்ற போது நாம் எதைச் சொல்லப் போகின்றோம் எப்படிச் சொல்லப் போகின்றோம் என்ற நிலைகளில் கவனமாக இருத் தல் வேண்டும். அந்த வகையில் ‘என்னைக் குதிரையிலே’ என்ற இவ்வாறான புதிய, புரட்சிகரமான, சிறப்பு மிக்க கலை வடிவங்கள் மக்கள் மனதில் புத்துணர்ச்சி யையும் சிந்தனா சக்தியையும் தூண்டி விடுவ தோடு பல புதிய கலைஞர்களையும் பிரசவிக்க காரணமாகி விடுகிறது.

***

வேற்று மொழிகள், இலக்கண ஆய்வின் அறுவடை

ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. எம்முள் எப்போதும் எழுந்த கேள்விதான்: ஒரு வேற்றுமொழியில் நாம் எத்தனை சொற்களை அறிவோம்?

500? 1000? அல்லது அதற்கும் மேல்?

எம்மால் எண்ணிக்கை என்ற ரீதியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு வேற்றுமொழி யை நாம் கற்கும்பொழுது முதல் வருடத்தில் 400 தொடக்கம் 500 வரையான சொற்கள் படித்தாக வேண்டும் என்று பாடத்திட்டம் கூறுகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து சொல்லின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். அப்படியாயின் ஒரு வேற்றுமொழியை சரியான முறையில் அணுகி, தொடர்ந்து கற்போமாயின் எமக்கு எவ்வளவு சொற்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும்? ஆரம்பத்தில் அதிகமான சொற்கள் தெரிந்திருப்பது தேவைதானா? ஓம். மிகவும் தேவை. ஏனெனில் ஆரம்பத்தில் எமது தேவைகளை, ஆரவங்களை ஒருவேற்று மொழியினாடாக வெளிப்படுத்த மிகவும் ஆவல்படுவோம். எனவே நீண்டதொரு சொற்பட்டியல் தவிர்க்க முடியாததொன்று. ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். மாணவர்கள் வேற்றுமொழியை (ஆங்கிலத்தை) கற்க ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். ஆசிரியர் கேள்விகளை எழுப்புகின்றார்

(1) How Old are you?

(2) Where are you from?

(3) What's your hobby?

மாணவர்கள் பதிலளிக்க

வேண்டும். முதல் இரண்டு கேள்விகளும் இலகுவான முறையில் பதிலளிக்கக் கூடியவை. 3வது கேள்வி

தொடர்பான 4,5 பொழுது போக்குவரை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். வரையறை செய்கின்றார்:

மாணவன்: Was heisst galoppreiten? (குதிரையில் சவாரி செய்வதை எப்படி சொல்வது?)

ஆசிரியர்: Also hoer mal, wir haben das noch nicht gehabt! (சரி, கேட்டுக் கொள், இந்தச் சொல்லை நாம் இதுவரை படித்ததில்லை)

மாணவன்: Und 'reiten'? was heisst nur reiten?

(அப்படியென்றால் சவாரி செய்வது? சவாரி செய்வதை மட்டும் எப்படி சொல்வது?)

ஆசிரியர்: Jetzt nehmt bitte nur das was ihr gehabt habt sonst gebe ich euch so viele woerter, die koennt ihr jetzt gar nicht alle merken (தயவு செய்து நாம் படித்ததை மட்டும் பயன்படுத்துவேன். அல்லது நான் அதிகமான சொற்களை தருவேன். அனைத்தையும் நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்!)

மற்றுமொரு மாணவன்: Dann nimm doch einfach "footsball" (சரி, அப்படியென்றால், உதைபந்தாட்டத் தை சொல்ல!)

மேற்கூறிய உதாரணம் எதனை சொல்கின்றது? மாணவர்கள் தங்களின் விருப்பமான பொழுது போக்கை வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றார்கள். எனிலும் அதற்கேற்ப சொற்களின்றி தடுமாறுகின்

பொன்னும் மனியும் முத்தும் மட்டுமல்ல செல்லுகள். தமிழ் மற்றும் வேற்று மொழி இலக்கியங்கள், கவுடகள், புதூங்கு கிட்கும் இலக்கணங்களும் அதன் கருத்துக்களும் கூட நம் செல்லுகளே!

நன்றா. இது இயல்பு. ஆசிரியரிடம் கேட்கின்றனர். அவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார். 'படித்ததை மட்டும் பயன்படுத்துவேன்!'

இது சரிதானா? எம்மை பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர் தவறான முறையில் பதிலளிக்கின்றார். வரையறைக்கப்பட்ட சொற்களை மட்டும் பயன்படுத்தச் சொல்கின்றார். அப்படியாயின் ஒரு தனிமனிதனின் சொந்த விருப்பங்கள் வரையறைக்கப்பட்ட வார்த்தைகளில் அடங்க வேண்டுமா? இல்லை, கருத்துப் பரிமாற்றமும் கல்வியும் ஒரு தனிமனிதனின் தேவைகளை முர்த்தி செய்ய வேண்டும். இவ்வகும் வரையறைக்கப்பட்ட விதிமுறைகளால் மட்டும் இயங்க வில்லை. ஒவ்வொரு மனிதரின் உணர்வுகளால் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே ஆசிரியர் மாணவன் கேட்ட Galoppreiten என்ற சொல்லை மொழி பெயர்த்திருக்கலாம் அல்லவா? அவர் அதனை செய்யவில்லை. எனவே ஆசிரியரின் நிலையிலிருந்து மற்றுமொரு மாணவன் சற்று வெறுப்பாக கூறுகின்றான். Football என்ற மிகவும் பரீட்சயமான அனைவரும் குறிப்பிடும் பொழுதுபோக்கை நியும் சொல்' என்கின்றார். சுருங்கச் சொன்னால் ஒரு மாணவன் விருப்பமற்ற பொழுது போக்கை கூறுவதற்கு தினிக்கப்படுகின்றார். இவ்வாறான 'தினித்தல்' ஆசிரியருக்கு வெற்றியை அளிக்காது என்பது உறுதி. மேற்கூறியதை தொகுத்துப் பார்த்த தோமென்றால் ஒரு வேற்று மொழியை கற்க ஆரம் பிக்கும் பொழுது எமக்கு அதிகமான சொற்கள் அம் மொழியில் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆசிரியர் எமக்கு அதனை அறியத்தார் வேண்டும். இதுவே அவரின் கட்டமை. நாம் ஒன்றை கவனித்தோமா? இங்கு ஒரு பதம் பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அது 'சொல்'

"And tis a kind of good deed to say well; and yet words are no deeds"

Shakespeare
(Henry VIII)

உண்மைதான். சொற்கள் ஏனோ செயல்களாவதில் வை. சரி, சொல் என்றால் என்ன? சொற்கள் எவ்வாறு உருவாகின்றன? எவ்வாறு அழிந்து போகின்றன? சொற்களின் சக்தி எத்தனையது? கேள்விகளை தொடுப்பது இலகு, பதில்களை தேடுவோம். எழுத்துக்கள் இணைந்தால் — அது சொல், உம்: c,a,p,i,t,a,l,i,s,t என்ற எழுத்துகள் இணைந்து capitalist என்ற சொல் உருவாகின்றது. சொற்கள் இணைந்தால் — அது வாக்கியம் உம்: You are a capitalist! No, I'm a communist! இவ்வாறே பொருள் உருவாகின்றது. ஒரு மொழியில் புதிய சொற்கள் கூட உருவாரும். ஆங்கில மொழி பல சொற்களை வெவ்வேறு மொழியிலிருந்து 'கடன்' வாங்கியுள்ளது. (loan words) உதாரணங்களை பார்ப்போம்:

Alcohol (arabic); **Boss** (Dutch); **Croissant** (french);
Piano (italian); **Yogurt** (turkish).....

ஆங்கிலத்தைப்போல் வேறு பல மொழிகளும் கடன் வாங்கியுள்ளன.

உ+ம் யப்பானியர் **Suupaamaaketto** (Supermarket) மற்றும் **Rajio** (Radio) என்ற சொற்களை பயன் படுத்துகின்றனர். அதேபோல் ப்ரெஞ்சுட்டாவர்கள் **le parking** (parking) தொடர்பான பிரச்சனைகளை **le weekend** (the weekend) **le whisky** (the whisky) குடித்துக் கொண்டு பேசுகின்றனர்.

சொற்கள் தொடர்பாக மற்றுமொரு விடயத்தையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இரு சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு சொல் உருவாகின்றது. இவ்வாறான புணர்ச்சியை Compounding என்று கூறுவோம். டோச், ஆங்கில மொழிகளில் இது அதிகம் காணப்படும். ஏன் தமிழிலும் கூட புணரியல் மொழிக்கு வளம் சேர்க்கின்றது அல்லவா?

ஆங்கிலத்தில் உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

Bookcase (book + case) **Fingerprint** (finger + print)
Textbook (text + book)

ப்ரெஞ்சு மற்றும் ஸ்பானிய மொழிகளில் இவ்வாறான புணர்ச்சி அமையவில்லை. இங்கு ஸ்பானிய மொழியில் இரு சொற்கள் இணைவதற்கு preposition (de) தேவை:

உ+ம் ஆங்கிலத்தில் film festival

ஸ்பானிய மொழியில் festival de cine

புணர்வதில் மற்றுமொரு வகையும் உண்டு. இரண்டு சொற்கள் புணரும் பொழுது முதல் சொல்லின் ஆரம்பமும் இரண்டாவது சொல்லின் இறுதியும் சேர்ந்து ஒரு சொல்லாக அமையும். இதனை ‘Blending’ என்போம். உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

Smoke + Fog - Smog

Breakfast + lunch - Brunch

Motor + Hotel - Motel

Television + Broadcast - Telecast

இதேபோல் சமீபத்தில் இங்கிலாந்து மற்றும் ஸ்பானிஸ் நாடுகளுக்கிடையில் **Tunnel** (குதை) ஒன்று English Channel டாக் அமைக்கப்பட்டது. பத்திரிகை உலகம் இது தொடர்பாக எழுதும் பொழுது **Chunnel** என்று குறிப்பிடுகின்றது. (**Channel** + **Tunnel** (**Chunnel**) அதே போல் அமெரிக்க ஜனாதிபதி (Reagan) யின் காலத்தில் உருவான பொருளாதாரத்தை **Reaganomics** (**Reagan + Economics**) உன்பார்கள். இவ்வாறான உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது மேலும் ஒரு வகை உண்டு. ஒரு சொல் ஒன்றுக்குமேற்பட்ட Syllable ஜ் கொண்டுள்ளதாக அமைந்தால் அது குறுக்கப்படும். இதனை clipping என்று கூறுவோம்.

உ+ம் **GASOLINE - GAS**

ADVERTISEMENT - AD

FANATIC - FAN

OMNIBUS - BUS

AEROPLANE - PLANE

PROFESSOR - PROF

இவ்வாறு பல வகைகள் உண்டு. புதிய சொற்கள் உருவாக புதிய சொற்கள் வேறு ஒரு வகையிலும் கூட உருவாகின்றது.

விளம்பர உலகம் புதிய சொற்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது. விளம்பர உலகம் என்று கருதும் பொழுது தற்கால வழக்கில் மிகவும் அதிகம் பற்றிப் பரவி யிருக்கும் சொல்: **Handy**. இந்தச் சொல் எங்கிருந்து வந்தது? தொயியில்லை. எனிலும் பலரைக் கேட்டால் இது ஆங்கிலச் சொல் என்பார்கள். இது தவறு. ஆங்கிலத்தில் **Cellularphone** அல்லது **Mobile phone** என்போம். ஆனால் நாம் ஏன் இவ்வாறான சொற்களை பயன்படுத்தாமல் Handy என்கின்றோம்? பொதுவாக சொல்லப்போனால் Handy என்ற சொல் சுருக்கமாக அமைந்திருக்கிறது. இவுடே விளக்கம்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் கூட புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன. **Computer**, **Internet**, **e-mail**, **space ship** என்று புதிய கண்டுபிடிப்புக்களால் புதிய கலைச் சொற்கள் உருவாகின்றனவே! ஏன் அரசியல் அமைப்புக்களில் கூட மாற்றம் ஏற்பட்டால் புதிய சொற்கள் வழக்கில் வரும். அரசியல் காரணங்களால் மக்கள் தாய் நாட்டை விட்டு வெளியேறும் பொழுது தான் ‘புலம்பெயர்வு’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதே போல் நாம் புலம் பெயர்ந்த காரணத்தினால் தான் ‘**Asylpolitics**’ என்ற சொல் கூட உருவானது. இவ்வாறான சொற்கள் இன்று நேற்று புதிதாக முளைத்ததல்ல. மாறாக எம்முள்ளே முன்பே முளைத்து வளர்ந்த சொற்கள். காலத்தின் மாற்றத்திற்கேற்ப சொற்களும் பாவனைக்கு வருகின்றன. அவ்வளவே! தொகுத்துப் பார்த்தால் நாம் கூறிய அனைத்து உதாரணங்களும் மொழிக்கு வளம் சேர்க்கின்றன. சொற்களின் சக்தி அத்தகையது.

சொற்களில் மாற்றம் உருவாகி மொழி மேலும் வளர்ச்சி அடைகின்றது. இது மொழியின் ஒரு பக்கம் மறுபக்கமும் உண்டு! அது எதனை குறிப்பிடுகின்றது? பல சொற்கள் உருவாகும் அதே வேலை யில் பல சொற்கள் அழிந்து போகின்றன. நாம் பல சொற்களை இழந்து விடுகிறோம். இழந்தே விட்டோம்!!

உ+ம் 1989 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் கிழக்கு ஜேர்மனி மேற்கு ஜேர்மனி என்று இரு முற்றிலும் மாற்றப்பட ஆணால் ஒருமொழி பேசும் அயல்நாடுகள் இருந்தன. இரு நாடுகளும் ஒன்று சேர்ந்த பிள் (1989க்குப் பின்) பல சொற்கள் அழிந்து போயின. மேற்கு ஜேர்மனியர்களின் வழக்கிலுள்ள சொற்கள் அழிய வில்லை! பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கிழக்கில் உள்ள மக்களே! பலதை இழந்தார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால் கிழக்கு ஜேர்மனியில் பல பொதுவுடமை அமைப்புக்கள் (Institution) இயங்கிவந்தன.

EOS - Erweiterte Ober Schule

(விரிவுபடுத்தப்பட்ட உயர்தரப் பாடசாலை)

LPG - Land wirtschaftliche Produktions Genossenschaft (விவசாய உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம்)

இரு நாடுகளும் ஒன்று சேர்ந்தபின் இவ்வாறான அமைப்புக்கள் அழிக்கப்பட்டன. அமைப்புக்கள் அழியும் பொழுது அதனை சார்ந்து நிற்கும் சொற்கள் மட்டும் எவ்வாறு உயிர்த்து நிற்கும்? அவையும் அழிந்து போகும்தான்!

மொழியின் மேற்கூறிய பக்கமே நாம் கவனம் கெலுத்த வேண்டிய பக்கம். அறியாமல் பல சொற்களை இழந்து விட்டோம். சொற்கள் என்ன? பலதை இழந்து விட்டோம். இனியும் எதனை இழக்கப்போகின்றோம்?

பிரசாந்தி சேகர்.

ஜயற்றை வளவுக்கை பேய்கள் உலாவுது

காலம் பின்னி இழைந்து, நம் கணகருக்கு அப்பால் மறைந்து போகின்றது. எல்லோரிற்கும் உண்டான சோகம் நமக்கும் உண்டாகின்றது. மகிழ்வும் அவ்வாறே. சோக மென்றால் அது சின்னத்துக்கம். “சொன்னாப் போலை அயத்துப் போன்ன” என்கிற மாதிரியான துக்கம்.

நெஞ்சம் கிளர்ந்து நினைவு தளிர்க்கிற துக்கம். மற்றும்படிக்கு குதாகவித்துப் பொழுதைத் துப்பிய கணம் அதிகம்.

ஆகச் சின்ன வயதில் ஆரும் குழப்படி விட்டால் துப்புவேன். எப்போதும் கரந்து கொண்டேயிருக்கும் ஏச்சில்.

இடைப்பட்ட பருவம் இருக்கிறதே. அப்போதில் துப்புவதை நான் நிறுத்தினேன். நான் துப்புவதற்கான தேவையிருக்கவில்லை. எனக்குத் துப்புவதற்குச் சிலர் இருந்தனர். என் குழப்படி கூடி விட்டது. ரகு துரத்தித் துரத்தித் துப்பினான். அடிப்படிக்கிறவனுடன் அடிப்படலாம். துப்புகிறவ னுடன் என்ன செய்வது?

பள்ளிக் கூடம் விட்டு வருகிற போது ரகுவின் புத்தகப் பையைப் பறித்து ஜயற்றை வளவுக்குள் எறிந்து விட்டேன். அந்தக் காணிக்குள் புளியமரம், மாமரம், பலாமரம், கொய்யாமரம், எல்லாம் இருந்தாலும் பாம்புகளும் இருக்கின்றன. அது கூடப் பரவா யில்லை. பேய்க்குஙம் இருக்கின்றன. சாமத்தில் புளிய மரத்தில் முனி இருந்த கதை இருக்கிறது. இருந்த குகை மாதிரியான வளவு அது.

ரகுவின் புத்தகப் பையைப் பறித்து எறிந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் காணிக்குள் எறிந்திருக்கக்கூடாது. என் தான் மூளை இப்படித் தறிகெட்டுப் போகிறதோ!

விளையாடி விட்டு பொழுதுபட வீட்டை போகிற நேரம் சிவசம்பு வாத்தியார் வீட்டில் நிற்கிறார். ரகுவின்

சரவண முத்தண்ணரின் வீட்டுப் பக்கம் போனேன். கடிநாம் நிற்கிறது. கடித்தாலும் பரவாயில்லை. போனால் அப்பா என்னைக் கூப்பிடுவார். அடிக்க மாட்டார், காதை முறுக்க மாட்டார். அப்படிச் செய்தால் அது பரவாயில்லை. சைக்கிளில் ஏத்தி ஜயற்றை வளவுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போவார். இருட்டென்றும் பார்க்க மாட்டார். ரகுவின் புத்தகப் பையை எடுத்துக் கொண்டு வரச் சொல்வார்.

ஜயற்றை வளவுக்கை சிங்கம் இருந்தாலும் நான் அவ்வளவு பயப்பிட மாட்டேன். ஏதோ செய்யலாம். எதிர்த்துச் சண்டை பிடிக்கலாம். அல்லது அதனால் சாப்பிடப் படலாம். அது பாதகமில்லை. இந்தப் பாம்பு இருக்கிறதே. அது இருக்கிறதும் தெரியாது. சருகுக் குள்ளாலை வாறுதும் தெரியாது. போறுதும் தெரியாது. நக்கிடாமல் கொத்திவிடும்.

அதுகூடப் பரவாயில்லை. திடு முட்டா ஏதும் வந்து தாக்கினால் அதைத் தாங்கலாம். ஆனால் வருமென்று தெரிந்து, வந்து தாக்கினால் நான் கார்ச்சட்டையுடன் முத்திரம் பெய்கிறசாதி. சிவக்கொழுந்து வாத்தியார் பிரம்புடன் எனக்கு அடிக்க வந்தபோது இப்படித்தான் முத்திரம் போனது. ஆனால் செல்லர் திடுமுட்டா அடிப்பர்.

ஜயற்றை வளவுக்கை பேய்கள் உலாவுதும் தெரியும். பேய்கள் கட்டாயம் வரும். அதற்குப் பிறகு எப்படிப் போக முடியும்?

இல்லை, இப்ப வீட்டை போகேல்லை. சரவண முத்தண்ணர் வீட்டுப் பக்கம் போனேன். நாய் கட்டியிருக்கோ, என்னவோ தெரியாது. ஆனால் நாதன்னணையும், நிர்மதியக்காவும் பத்தைகள் கொளுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். பத்தைகள் எரியிற வெளிச்சத்திலை நிர்மதியக்கா வின் முகம் நல்ல

நாடு ஆகி புரு கூடு

அப்பா அவர்.

இப்படித்தான் பாலமுரளியின் அப்பா குமரகுரு அண்ணை, மதனனின் அப்பா கனகசபையன்னை அடிக்கடி வீட்டை வந்து நிற்பார்கள். விக்கிக்கு அப்பா இல்லாததால், விக்கியின் அம்மா அம்மான் கோவிலில் எனது அம்மாவைக் கண்டு சொல்வார்.

அது என்னவோ தெரியவில்லை. ஏதும் பிரச்னை என்றால் வாய் கதைக்க முன்னம் கை கதைக்குது.

வீடு வருகிறபோது படலையடியில் நிற்கிற சைக்கிளைப் பார்த்தவுடன் வீட்டினுள் நிற்பது யாரென்று தெரிந்து விட்டது.

சின்னமாமாவின் சைக்கிள் எனக்குத் தெரியாதா? ‘பார்’ இல் நீல வயர் சுற்றியிருக்கும். அம்மாவிற்கு பொயிலையும் நாறல் பாக்கும் அக்காவிற்கும் எனக்கும் அன்னாசிப் பழுமும் வாங்கிக் கொண்டு வந்திருப்பார். இது சின்னமாமா அல்ல.

இது சிவசம்பு வாத்தியாரின் சைக்கிள்.

வளவுக்குள் கால் வைக்காமல் சுற்றி அப்படியே

வடி வாய்

இருந்தது.
நானும்
சேர்ந்து
கொள்ளுத்
தினன்.

நெருப்புக்கு
கிட்டக்
கிட்டப் போய்
கொளுத் தி
னேன். அது

வெடித்துச் சிறி
எரிந்தது.

“கிட்டப்

போகாதை. சுடும். சாரத்திலை நெருப்பு பட்டு தெண்டால் அவ்வளவும் தான்” நிர்மதியக்கா சொன்னார்.

நான் வீரம் காட்டினேன். நெருப்பு சுடும் என்கிற பயம் இல்லாமல் நெருப்புக்கு மேலை பத்தைகளை கையாலை அள்ளிப் போட்டன். நாதன்னை

குப்பை விறாண்டியாலை அதைச் செய்தார். எனக்கு கள் யோசினையும் இருந்தது. சிவசம்பு வாத்தியார் வீட்டாலை வெளிக்கிடுறாரோ என்று வீட்டையும் அடிக்கடி பார்த்தன்.

எனக்கு இன்னொரு கள் யோசினையும் வந்தது. நெருப்புக்கு நெருங்கி நெருங்கி நின்றேன்.

நிர்மதியக்கா “இஞ்சாலை வா இஞ்சாலை வா” என்று கத்தினார். எனக்கு நிர்மதியக்கா என்றால் விருப்பம். அவா கிளிச் சொன்டான் மாங்காய் குத்தி உப்போடை தருவா.

நான் நெருப்புக்கு நெருங்கி நெருங்கி நின்றேன். நிர்மதியக்கா என்னைப் பிடித்து இழுத்தா. சிவசம்பு வாத்தியார் சைக்கிள் ஏறிப் போவது தெரிந்தது. இன்னும் கொஞ்சம் நெருப்பைச் சுற்றி வந்தேன். காற்றுக்கு நெருப்புச் சுவாலை சாயும் பக்கம் போய் நின்றேன்.

போதும். அக்கம் பக்கம் பாராமல், குளிர் காற்று மேலைத் தடவாமல், தேரே வீடு போனேன்.

கிழக்கு வாசல் திறந்து அம்மா கோழிக்கு குறுணல் போட்டா. அம்மாவிடம் போய் நின்றேன்.

“அம்மா எனக்குக் காய்ச்சல் போலை இருக்கு” என்று சோர்ந்து நின்றேன்.

“கிட்டவா” என்று அம்மா என் நெற்றியையும், நெஞ்சையும் தொட்டுப் பார்த்தா.

“முகமும் நல்லா வாடியிருக்கு” என்றா.

வேகமாக வந்த அப்பாவிடம் “இப்ப ஒண்டும் கதையாதையுங்கோ. ராசாக்கு உடம்பு சரியில்லை” என்றா.

“ராசாதான்” என்று அப்பா முன்னுமுனுத்தார்.

அம்மா படலையடியில் வேப்பமிலை, உப்பு, செத்தல் மிளகாய் எடுத்து மூன்றுதரம் தலையைச் சுற்றி, என்னையும் துப்பச் சொன்னார். துப்பினேன். அதனை எரித்தார். எரித்ததை என் நெற்றியில் பூசினார். போய்ப் படுக்கச் சொன்னார். படுத்தேன்.

“இப்ப என்ன செய்யுதுராசா” என்ற அடிக்கடி வந்தார். இடியப்பமும் இஞ்சிச் சம்பலும் தந்தார்.

இன்னும் இரவு நீண்டு போக, அப்பா பக்கத்தில் வந்து இருந்து தலையைத் தடவினார். “நாளைக்குக் காய்ச்சல் நிக்காட்டி நான் பள்ளிக் கூடத்தாலை வந்த உடனை டாக்குத்தரிட்டை போவம்!” என்றார். அப்பாவின் தலை தடவில் நித்திரையாகிப் போனேன்.

காலையில் எழுந்தபோது எனக்கு உண்மையில் காய்ச்சல் வந்திருக்குமாப் போலத்தான் பட்டது. கொஞ்சம் குளிர்ந்தது.

அப்பா பள்ளிக் கூடம் போக முன்னர் நெற்றியை நெஞ்சை, கழுத்தை, கன்னத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தார்.

“காய்ச்சல் இன்னும் விடேல்லை. நாங்கள் பின்னேரம் டாக்குத்தரிட்டை போவம்”. என்றார். பள்ளிக் கூடம் போனார்.

இதன் இரண்டாவது நன்மையையும் காலையில் தான் உணர்ந்தேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு நான் பள்ளிக் கூடம் போகத் தேவையில்லை. இந்தக் கிழமையை இப்படியே சமாளித்து விடலாம்.

பின்னேரம் பண்டத்தரிப்புக்கு டொக்ரர்

அல்போன்சிடம் போனோம். மருந்துகள் தந்தார். கசக்கிற ஹோஸ் நிறக் கல்வை ஒன்று குடித்து வாயில் சினி அள்ளிப் போட்டன்.

அம்மா சங்கக் கடையில் நெஸ்ரோ மோல்ற் வாங்கிக் கொண்டு வந்தார். அக்காவின் பின்னேர உலாத்தலில் நிர்மதியக்கா நான் நெருப்புக்குள் நின்ற கதை சொல்லி விடுவாரோ என்ற சாடையான பயமாக இருந்தது.

காய்ச்சல் வந்து மூன்றாம் நாள் ஆய் விட்டது. நாளைக்கு மாத்திரம் பள்ளிக்கூடம் பிறகு சனி ஞாயிறு. நாளைக்குச் சமாளித்தால் பிறகு ஆறு அமர திங்கட்கிழமை பள்ளிக்கூடம் போகலாம்.

“இன்டைக்கும் ஏலாமல் இருக்கு. வாய் கசக்குது” என்றேன்.

நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்க்கலாம். நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்க்கலாம். கன்னத்தையும் கைவைத்துப் பார்க்கலாம். வாய்க் கச்சலை எப்படி அவர்களால் அறிய முடியும்? கன்களையும் சாடையான மயக்கச் சரிவில் வைத்திருந்தேன்.

அம்மா கைவைத்துப் பார்த்து பிறகு “உள்ளுக்கை காயுது” என்றார்.

பின்னேரம் திரும்பவும் டொக்ரர் அல்போன்சிடம் போனோம். டொக்டர் அல்போன்சும் எல்லா வற்றையும் பார்த்து விட்டு, “ஓரு காய்ச்சலும் இல்லை. இது வேறை காய்ச்சல், நாளைக்கு மாத்திரம் தானே பள்ளிக்கூடம். ஆனைத் திங்கக்கிழமை பள்ளிக்கூடம் அனுப்புங்கோ” என்றார். அப்பா சிரித்தார். எனக்கு வெக்கமாப் போய்ச்சு.

எனினும் வீட்டை வருகிற போது குதுகலமாய் இருந்தது. நாளைக்கு பள்ளிக்கூடம் போகத் தேவையில்லை. குதுகலம் சடாரென வற்ற ஒரு காரணம் வந்து சேர்ந்தது. சனி, ஞாயிறிலை பின்னேரம் விளையாடப் போகேலாதே!

வெள்ளி மதியத்திற்குச் சற்றுப் பின்பாக நான் கொஞ்சம் உசாராக இருக்கத் தொடங்கினேன்.

மீன் தின்று அலுத்த வாய்க்கு வெள்ளியின் மரக்கறி அமிர்தம். தென்பு அதிலிருந்து கிட்டியது. காய்ச்சல் என்கிற கதையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன் பாட்டிலேயே போயிற்று.

சனி பின்னேரம் விளையாடப் போவதற்கு அப்பாவிடம் கேட்டேன். “காய்ச்சல் வடிவா மாறேல்லை. இப்ப போக வேண்டாம்” என்றார்.

“எனக்கு இப்ப காய்ச்சல் நல்ல சுகம்” நான் வில்லங்கப் படுத்தினேன்.

“எனக்குத் தெரியாது. அம்மாவிட்டை கேட்டிட்டுப் போ” என்றார் அப்பா.

அம்மாவிடம் போனேன். “அப்பா ஓமெண்டால் போ” என்றார் அம்மா.

எனக்குச் சினம் பிடித்தது. அப்பாவிடம் போய் “அம்மா ஒமாம்” என்றேன்.

“அப்ப போ”

போனேன். இலக்கி நோக்கி ஓடினேன்.

கல்டுத் தறையில் விக்கெற் நட்டிடிருக்கிறது. நான் போய் ஒரு ரைற்றில் நின்றேன்.

நான் கிரிக்கெட் மட்டையால் விளாகவேன். அதில் விண்ணன். பந்து வீசவதில் எனக்குச் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

பந்தைப் பிடிக்கிற விதமும், ஒடி வருகிற விதமும் வீச்கிற விதமும் எல்லாம் சரிதான். ஆளால் ஒரு சிராச சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் விக்கற்றுக்கு முன்னால் சரியாகப் பந்து நிலத்தைத் தொடும். அனேகமான

சந்தர்ப்பங்களில் வீசிய பந்து அரைப் பனையளவு உயரத்துக்குப் போய் விக்கற்றுக்கு அப்பால் நிலத்தைத் தொடும். அல்லது வீசிய எனக்குப் பக்கத்திலேயே பந்து நிலத்தைத் தொட்டு பிறகும் ஆயிரத்தெட்டுத் தடவை நிலத்தைத் தொட்டு ஆறுதலாக சில சமயம் உருண்டும் பந்து போய்ச் சேரும். மட்டை வைத்திருப்பவன் விளாசவான். என்கை சொத்தி அல்ல; ஆனால் என்னவோ நடக்கிறது.

சின்னதொரு அசுமாத்தம் குழலில் தெரிகிறது. பந்து விளாசவது என் முறை. மட்டையை நிலத்தில் ஊன்றி நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். எதிர்த்தாற்போல வெள்ளை சேட, வெள்ளைச் சாரம் அணிந்த ஒருவர் நாங்கள் கிரிக்கெட் விளையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறார். ஒரு நாளும் அவரை நான் கண்டதில்லை.

முன்னாலுள்ள ஆனந்தன்னை வீட்டிலிருந்து தான் வந்திருக்கிறார் போலை. எங்கள் விளையாட்டை புன்முறுவதுடன் பார்க்கிறார். ஒருபோதும் கண்டறியாத முகம். ஒரு போதும் கேட்டிராத குரல். இடையில் ஒருமுறை பந்தை வாங்கி தான் வீசினார். ஓடி வந்து வீசவில்லை. கையை இரண்டு மூன்று முறை சுற்றி ஏறியில்லை. ஒரு வீசல். ஓர் ஏறி.

நான் மட்டையை விக்கற்கினேன். கிள்ளை போல்ட். விக்கற்றுக்கள் சரிந்தன.

இந்தப் பந்தில் என்ன மந்திரம். அவர் கையில் என்ன மாயம்?

“வாறன்” என்று வீட்டு சிரித்துக் கொண்டு ஆனந்தன்னை வீட்டினுள் புகுந்தார்.

விளையாட்டு முடிய ஓடிப்போய் சோதியக்காவிடம் கேட்டேன். “ஆர் இவர்?”

“அது சுரேஸ். தமிழ் ஆனந்தன்றை சினேகிதன். சுரேஸ் நிக்கிறதை ஒருத்தருக்கும் சொல்ல வேண்டாம்.”

ஒமென்றேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் விளையாட வந்தார். பந்து வீசவது மாத்திரம், சனி, ஞாயிறு தினங்களில் அம்பயராக நின்றார்.

நம்முரில் ஒரு மாதம் நின்றாரா? தெரியாது. பிறகு காணவில்லை.

அதன் பிறகு கண்டோம். கண்ட இடம் விசித்திரமான இடம்.

பத்திரிகையில் இளமையான ஒருவரின் படம் போட்டிருந்தது. கைக்குண்டு வீசியவர் எனும் தலைப்பில், ஜீவா என்கிற பெயரில் இளமையான ஒருவரின் படம் பத்திரிகையில் வந்திருந்தது.

உற்றுப் பார்த்தால், அட, அது நம் சுரேஸன்னை.

பந்து வீசி எங்களிடம் பழகியிருக்கிறார். இலக்கை குறி வைத்து எங்களிடம் எறிந்திருக்கிறார். நின்ற நிலையில், நிமிர்ந்த வாக்கில், பந்து படும் இடம் சரியா என்று எங்களிடம் பார்த்திருக்கிறார்.

எங்களுக்குப் பந்து வீசிய கைகள் யாருக்கோ கைக்குண்டு வீசியிருக்கிறதா? விக்கற்றுக்கள் சரிந்தாற் போல யார் தலை சரிந்திருக்கிறது?

ஒன்றுமாய்த் தெரியவில்லை.

19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி-

விர்மிக்ட் - இறைய்.....

திறமையுள்ள எம்மவர்கள் ஆடக் கூடியதாக இருக்கும்.

எம்கு என்னொரு நாடு இல்லாதபோது எம்மவர் அங்கே போர்ந்திப்பாது இங்கு விளையாட்டுத்தான் முக்கியமாகிறதா என்று சிலர் சிந்திக்கலாம்.

விளையாட்டு வாழ்க்கையின் ஒரு அங்கம். அதில் எங்கள் விளையாட்டு வீரர்களின் திறமைகள் இனப் பிரச்சினை என்ற பெரும் போர்வையால் போர்த்தப்பட்டு அழுகப்பட்டு விட்டது.

தமிழர்கள் என்ற ஒரேயொரு காரணத்திற்காகவே இலங்கையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுக்களில் தமது திறமைகளை நிருபித்தவர்களை சிங்களம் கண்டு கொள்ளவே இல்லை.

நானே நமக்கென்று ஒரு நாடு கிடைக்கும்போது (குறோசியா உருவாகி) சிறிது காலத்திலேயே அந்நாட்டு உடை பந்தாட்ட வீரர்கள் தமது திறமையை உலகக் கிள்ளைம் 98லீல் உலகுக்கு காட்டியது போல்) நாமும் எமது திறமைகளை உலகுக்குக் காட்ட வேண்டும்.

அப்படியானால் எமது வீரர்களின் தரம் சர்வதேச தரத்திற்கு இணையாக உயரவேண்டும். உயர்த்த வேண்டும்.

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை. எமது விடிவுகாலம் விரைவில் வரும் என்று நம்பி அதற்கான முயற்சி களில் ஈடுபட வேண்டும்.

விளையாட்டுக்களை அந்தத் துறைகளில் உள்ள திறமைசாலிகள் ஊக்குவிக்க வேண்டும். முக்கிய மாக கிரிக்கெட், உடைபந்தாட்டம் மெய்வல்லுங்க போட்டிகளில் எமது வீரர்கள் சிறந்திருப்பது நாம் அறிந்ததே.

அவர்களை ஒன்று சேர்த்து அணிகளாகி உத்தியோகப்பற்ற போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள வைக்கலாம். அதன் மூலம் உலக தரத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் அந்த தரத்துக்கு உயரவும் வழியுண்டு.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள எனது என்னம் எனது கணவு, எனது ஆசை, இது எல்லோரது ஆசையாக வும் இருக்கும் என்றும் என்னுகிறேன்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில், போட்டிகளை நடத்தும் அமைப்புகள் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம் பரந்து வாழும் சிறந்த வீரர்களை ஒன்று திரட்டி ஒரு சிறந்த அணியை உருவாக்க முயற்சிக்கலாம்.

முயற்சி நிச்சயம் திருவிளையாக்கும். அந்த அணி, எமது அணி, எம்மை அடக்கி, எமது திறமைகளை நக்கிய அணிக்கெதிராக விளையாட்டுக்களிலும் வெல்வோம்.

திறா அதிகாரம்.

தெடுவேன் வந்தது!

அவன் பறந்து போனாலே!

காந்து நிலைப் படங்கள் செல்வகுருவர்

புலம்(பல)

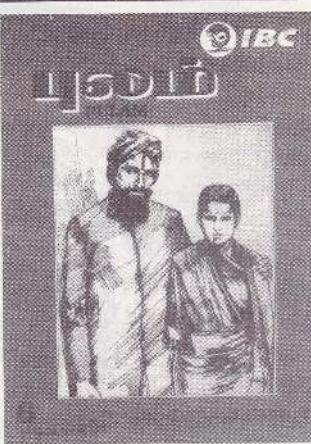
தலைநிமிர்வோம்.

..... கண்காட்சி நடாத்துவதற்காக கன்டா நோர்வே சென்றபோது எங்கள் தமிழர் அங்கு படுகின்ற வேதனையான வாழ்க்கை முறையைக் கண்டு மனம் வெதும்பியவன் நான். 'புலம்' போன்ற இதழை வெளிக் கொண்டுவது எவ்வளவு சிறப்பான பணி. மறுபுறம் 1956யூன் ம் நாள் தொடங்கி ஈழத் தமிழர் தற்கால வரலாற்றையாவது பூரணத்துவமாகத் திரட்ட வேண்டும் என்ற உந்துதலுடன் தனி நபராக கடந்த 100 வருட வரலாற்றை முக்கியமாக பத்திரிகை நறுக்குகளைத் திரட்டுவதன் மூலம் ஆவணப் படுத்தி வருகின்றேன். எனவே சந்தா அனுப்பி இதழைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் நான் இல்லை. எனது நிலையைப் புரிந்து தொடர்ந்து இதழை அனுப்பின் மகிழ்வேன். அடுத்த வாரம் திருமலை ஆவணக் காப்பக்க கண்காட்சிக்கு புலம் பெயர்ந்தோர் இதழ்களுடன் புலம் இதழ் களும் செல்கின்றன. ஜனவரியில் கொழும் புக்கண்காட்சிக்கும் கொண்டு செல்கின் றேன். உங்கள் தமிழ்ப் பணி பெரும்பணி. நாம் நிச்சயமாக ஒருமுறை தலை நிமிர்வோம்.

குரும்பசிட்டி இரா.கண்கரத்தினம், உலகத் தமிழர் ஆவணக் காப்பகம், கண்டி, இலங்கை.

மழை பொய்த்துப் போகிறது

...புலம் இதழ்கள் கிடைத்தன. இத்தனை துயரம் நிறைந்த வாழ்விலும், பீதியாலும், அவைச்சலாலும் சூழப்பட்டுள்ள நிலையிலும் நாம் மகிழ்வது இப்படியான போதுகளில்தான். புதைதை இங்கே பலரும் பார்க்க ஒரு ஒழுங்கைச் செய்துள்ளேன். முதிருநாவுக்கரசு, நிலாந்தன், புதுவை இரத்தினதுரை, வே.பாலகு மாரன், நா.யோர்க்கேந்திரநாதன், எஸ்.போஸ், எம்.உமா ஜிப்ரான், சபேசன், இளந்திரையன் எனப் பலரும் பார்த்துள்ளனர். ஆனால் இனித்தான் மாறி மாறி வாசிக்க வேண்டும். இங்கே கிளிநோச்சித் தாக்குதல் புதிய தெம்பை ஊட்டியிருக்கிறது. புதிய போராளி கள் நிறையப்பேர் சேர்ந்துள்ளார்கள். பல பள்ளி களில் இப்போது உயர் வகுப்பு நடப்பதில்லை. மிஞ்சியிருக்கும் ஒன்றிரண்டு மாணவர்க்கு படிப்பிக் கும் மனம் ஆசிரியருக்கு வருமா? அவர்களும் எப்போது என்று தானே யோசிப்பார்கள். கொலரா வின் பிதி எல்லோரையும் தின்கிறது. கடைகள் திறப்ப தில்லை. சந்தை, பாடசாலை, கோயில், கூட்டம் என்று எதுவுமில்லை. ஆனால், முடிந்தளவிற்கு கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இனி

கிளிநோச்சி மீட்பால் ஸ்கந்தபுரம், வட்டக்கச்சி போன்ற இடங்கள் உடனடி இராணுவ அபாயங் களில் இருந்தும், அச்சுறுத்தவில் இருந்தும் தப்பிவிட்டன. மழை இன்னமும் பெய்யவில்லை. இந்தமுறை விதைப்பு பிந்தும் போல் உள்ளது. கள்ளச் சோளக மூம் மழைப்புகாரும் மாறி மாறி கோலம் காட்டினா மூம் மழை பொய்த்துப் போகிறது.

திருவையாறு, கிளிநோச்சி

கருணாகரன்

பணமா கேட்கிறோம்.

... இங்கிருந்து ஐரோப்பா சென்ற பல இலக்கிய நண்பர்கள் எங்களை மறந்ததுதான் வேதனை. பணமா கேட்கிறோம்? அவர்கள் வெளியிடும் வெளி யீடுகளை அனுப்பினால் பலர் பயன் பெறலாம். புலம் அட்டகாசமாக, ஆர்ப்பாட்டமாக இருக்கின்றது. ஆனால் விசயங்கள் தான் தரமாக இல்லை. இந்திய வியாபார சஞ்சிகைக்கும் இதற்கும் வேறுபாடு இல்லை. எல்லாவற்றையும் நல்லது நல்லது என்று சொல்லியே நல்லன உருவாக முடியாத சூழலை முன்னவர்கள் செய்தனர். அதை நாமும் தொடர் வதா? நவீன ஒவியங்களை அங்கங்கே சேர்த்துள்ளது நல்ல முயற்சி. வேற்று மொழிகள் இலக்கண ஆய்வின் அறுவடை நல்ல முயற்சி. பரதம் புதிய வடிவம் வேண்டி இப்படியானவை தொடர வேண்டும். மொத்தத்தில் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரை யும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் சஞ்சிகை அமைந்துள்ளது. கொடுக்கும் பணத்திற்கு பிரயோசனமதான். இதைத்தானே தமிழர் எங்கிருந்தாலும் விரும்புகின்றனர். அவர்கள் யாழிப்பாணத்தில் இருந்தாலென்ன, ஸண்டனில் இருந்தாலென்ன. புலம் பெயர்ந்தவர் களில் நல்ல படைப்பாளிகள் கலைஞர்கள், இருக்கின்றனர். அவர்களை நீங்கள் பயன்படுத்தி நல்லதொரு சஞ்சிகையாக புலத்தைப் புலரச் செய்யலாம். புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்துறை து.குலசிங்கம்

உலகம் சுருங்கியிருக்கிறது.

.... புலம் சஞ்சிகைகள் என்னிடம் இல்லாதது ஒரு குறையாகவே உள்ளது. அவற்றை எனக்கு அனுப்பி வைக்க முடியுமா? போர்ச் குழலின் மத்தியில் பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் உழலும் மக்களுள் நானும் ஒருவன். இருப்பினும் உங்கள் சஞ்சிகைக்கு பணம் அனுப்பி வைக்க முயல்வேன். தொடர்பு ஊடகங்களால் உலகம் சுருங்கியிருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு எல்லாமே வெகு தொலைவில். நமது சாதாரண கடிதங்கள் கூட இலக்கைச் சென்றடைவத தற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. இங்கு கடிதங்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. தொடர்புகள் துண்டிக்கப்படு கின்ற அவைம் எளிதாகவே அரங்கேறுகின்றன. எமது வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய கலைத்துவமான வர்ன ஒளிப்படங்கள் பல என்னிடமுள்ளன. அவற்றை அனுப்பினால் புலத்தில் பயன்படுத்த முடியுமா? எமது வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளுக்கு புலம் பொருத்த மானதல்லவா? வெளிநாடுகளில் வெளியாகும் நல்ல தமிழ் படைப்புகள் பலவற்றை காணவே முடிவதில்லை. புலம் சஞ்சிகை தவிர வேறும் வெளியீடுகள் உண்டா? ஸகந்தபுரம், கிளிநோச்சி இன்திரையன்

புலம் 8வது இதழ் மார்ச் ம் திகதி

ஐப்சி நகிழ்சிப் பொறுப்பாளர்கள்

கௌரிகுமார்

நேயர் மன்ற சாரத்தியம்!

தனித்த பெருந்துறையின் முழுப் பொறுப்பு! விண்ணப்ப படிவத்தில் நேயர் திறன் இனம் கண்டு, அவர் விருப்பம் புரிந்து, அவர் தேறும் துறைகண்டு—

தயாரிப்பாளர்களுக்கும்

நேயர்களுக்குமிடையே தொடர்புத் துணைபுரிந்து, வளர்த்து வருகிறார் — கௌரி!

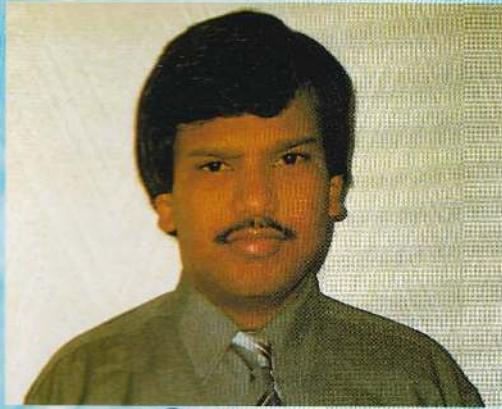
எழுத்தில் வழுத்தி — தொடர் நிலைக்கும் பணிபார்த்தால்

கௌரியின் தலைச்சூலமே!

வாரம் ஒரு நாள் வந்தாலும் — முழுநாள் பெருஞ்சுமை!

உதவிகளுக்கோடிவர குமார் — கௌரி — குமார் — தயங்குவதேயில்லை. அத்துணை ஆச்சாசம் — இவர் உதவி!

—பணிப்பாளர்

கிருஷ்ணா

‘புலம்’ சஞ்சிகையைப் புலத்தில் நேரே நெறிப்படுத்தும் ஆபத்பாந்தவன்! புலம் தொடர்ந்து நிலைக்குமென்றால்,

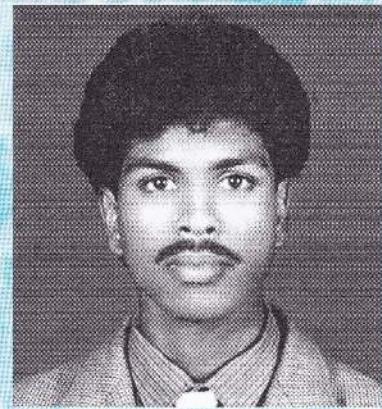
அதன் சாதகம் இவன் கையில்! அச்சகத்தால் வெளிவரும் புலம் வெளியே சிறகடிக்க தனியனாய்க் கரங்

கொடுப்பவன் கிருஷ்ணாவே! சொல்லாலும், செயலாலும்,

புடமிட்ட பொன் — இவன்! மென் சொல்! மெது

முறுவல்! IBC கூடம் களிபெறும் இவன் வரவால்!

—பணிப்பாளர்

‘சந்தர்’

வள்ளி வட்டகையின் கண்டாவளைக் கோட்டப் பச்சைத் தமிழும், பாங்கான யாப்பும், மண் மணக்கும் கவிதையும் உதவுகின்ற ஆர்வமும் நன்னெறித் துணிச்சலும் சந்தரின் அணிகலன்கள்! பாடல்களை, கோப்புகளை, சேரும் முகவரியை, உறவுத் தொடர்புகளை தொகுக்கும் பெரும் பணியில் — இவர் பெஞ்சும் பங்கு! பொறுப்பாக நின்று பட்டிமன்றம் நடத்தினார்; “பொழுது புலர்ந்தது;” “ஆண்த கானம்,” இவற்றிலும் தனித்துவ முத்திரையை இவர் பதித்தார்! இளவயது வளத்தான்! இவனால் விரிப்பயன்கள் — இனி— நிறைய வரும் உறுதி!

—பணிப்பாளர்

ACC ALPHA GNANAM TELEPHONE CARD.

எத்தனை முறை கதைத்து விட்டேன்
உன்னுடன்
அத்தனையும்
இனியனவாய் கழிந்த கணங்கள்
நான் நன்றி சொல்வேன்.
உன்னைத் தேழித்தந்த தெய்வத்திற்கு.

ஏக விநியோகஸ்தா

CONTACT: NADA
GOTHE STR.17A,
63067, OFFENBACH,
GERMANY.
TEL: 069 88 27 65
FAX: 069 88 80 18
MOB: 0172 96 30 163